

Giới thiệu Dòng Thời Gian Tình Yêu

Dòng thời gian tình yêu – đã hoàn – An Hy

Giới thiệu truyện ngôn tình lãng mạn này:

Một nữ sinh tên Cự Giải. Một tổng tài tên Thiên Yết.

Thượng Quan Cự Giải, cô gái hai mươi hai tuổi. Là học sinh năm cuối của Đại học A, ngoài ra cô còn là một trong những thanh niên gương mẫu tiêu biểu của toàn trường cũng như toàn nước.

Tuy từ nhỏ đã mồ côi cha mẹ, nhưng tính tình lại luôn lạc quan. Có thể do suốt ngày Cự Giải chỉ biết học nên tính cách cô có đôi phần ngu ngơ.

Lệnh Hồ Thiên Yết, chàng trai hai mươi bốn tuổi. Anh vừa là một tổng giám đốc cao cao tại thượng vừa là người đứng đầu của mafia. Lúc nào cũng lạnh lùng nhưng anh vẫn khiến các cô gái mê muội vì bản thân.

Thiên Yết có một người bà là hiệu trưởng của trường đại học A. Bà yêu cầu anh phải tìm kiếm một người con gái để trao tiền và học bổng. Chính nhờ điều này mà anh biết đến Cự Giải.

Hai người gặp nhau nhưng không ai ngờ lại ảnh hưởng đến về sau.

Cự Giải có một cỗ máy đi xuyên không gian. Khi Thiên Yết đến tìm cô thì chiếc máy bỗng phát sáng, dẫn hai người đi từ thành phố này đến thành phố khác, qua các cảnh vật lãng mạn cũng như đẹp đến động lòng người.

Thiên Yết cứ ngỡ bản thân luôn vô tâm với phụ nữ, nhưng anh lại không thể không chế bản thân trước Cự Giải.

Còn Cự Giải thì sao ? Cô có còn ngu ngơ trước anh không ?

Cả hai người họ sẽ như thế nào sau khi chiếc máy bình thường ?

Bạn đang đọc truyện *Dòng Thời Gian Tình Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Chương 1: Gặp Người Nổi Tiếng

- Thiên Yết tài phiệt -

" Tổng giám đốc, chủ tịch cho gọi người ", Cô thư kí cung kính đem một tách coffee thơm lừng đặt lên bàn.

Ánh mắt cô ta dán chặt trên người Lệnh Hồ Thiên Yết, đáng đứng dính sát vào cái bàn tạo nên đường cong gợi cảm càng lộ rõ.

Hắn vẫn đang mãi xem tài liệu, không ngẩng đầu lên, đôi mắt màu tím sẫm kì lạ thỉnh thoảng lóe sáng. Mái tóc màu đỏ rượu hơi rủ xuống trước trán, chiếc khuyên tai kim cương lấp lánh bên tai.

Chiếc áo thun một màu đen ôm sát người càng tôn lên làn da trắng công tử, vòng chữ thập khổng lồ chạm khắc tinh xảo mạ vàng treo trước cổ.

Nhìn hắn không có vẻ gì của một tổng giám đốc cao cao tại thượng, cũng không giống trùm sò của mafia chút nào. Thế mà hắn làm cả hai thứ đó.

Lệnh Hồ Thiên Yết đứng dậy, khoác chiếc áo vest phá cách đen, thẳng thừng bước ra khỏi phòng, để lại cô thư kí tiếc hùi hụi đằng sau.

2 ngày trước...

" Cự Giải, ngày kia kỷ niệm 20 năm thành lập trường, em còn không mau mà chuẩn bị đi, em là sinh viên tiêu biểu đại diện cho trường lên phát biểu và làm nhiều việc khác đấy! "

Anh họ của Cự Giải - Nam Cung Bảo Bình không ngừng nhắc nhở đứa em gái. Tuy là anh em họ nhưng lớn lên với nhau từ nhỏ, hai người còn thân hơn ruột thịt.

Tay vẫn mân mê quyển sách, Cự Giải nhướn mày, " Em biết rồi "

" Cái con bé này... "

" Oh, Edison ông này cứng à nha ~ "

Bảo Bình biết thừa tính Cự Giải, còn là người xưa nay điềm tĩnh, anh vẫn ung dung xách cổ con bé kéo ra ngoài không thèm để ý xung quanh.

Này thì không nghe lời!

Hôm nay anh nhất quyết kéo mày đi shopping!!

Lâu nay Cự Giải lúc nào cũng học và học và học, nhưng việc chăm chút bản thân cô đã nhận số hai không ai dám nhận số một.

Tóc xoắn lộn to bông bênh một màu tím của hoa lavender dài tận chấm thắt lưng, tai xỏ hai lỗ trên dưới lấp lánh. Vòng tay vài cái, lắc chân vài cái, nhẫn vài cái.

Quần áo thì khỏi nói, coi vậy mà cô không bao giờ mang váy, áo phông rộng thùng thình, quần thun hip-hop, giày thể thao, balo phá cách, đầu lúc nào cũng trường trực cái headphone.

Ok, nhìn Cự Giải thế kia không ai nghĩ cô là cô gái ham học đâu.

Nhưng dù như thế nào, nhìn ở phương diện nào cũng là tuyệt thế giai nhân nha

~Nhưng mà... Học chăm quá, kiến thức quá tải nên cô rất hay có biểu hiện già nua.

Cô cùng anh trai bước vào trung tâm mua sắm.

" Bà ơi, bà có phải muốn lấy giấy bịch giấy vệ sinh ở trên cao kia không ạ? "

Ngay lập tức, mọi nhân viên đều quay lại nhìn cô gái nổi bật giữa trung tâm.

Bà lão mang vẻ mặt hiền từ, nhìn cô gái một lúc rồi nói, " Cháu không biết ta là ai sao? "

Gi thế?!

Cự Giải thấy buồn cười, liền hỏi lại, " Vậy bà không biết cháu là ai sao? "

Nụ cười trên môi bà lão còn thú vị hơn rất nhiều, " Vậy cháu nói xem, cháu là ai nào? "

Cự Giải mặc kệ ánh mắt xung quanh nhìn mình, cô nở nụ cười mỹ nhân,

" Cháu là Thượng Quan Cự Giải, 22 tuổi, sinh viên năm cuối Đại học A, một trong những thanh niên gương mẫu tiêu biểu của toàn trường toàn đất nước và nằm trong hội học sinh sinh viên xuất sắc của Châu Á "

Suy nghĩ một lúc, cô nói thêm, " Cháu mồ côi ạ "

Bà lão bỗng hỏi, " Sao không học ở Harvard? "

Cô nháy mắt, " Cháu vừa nói cháu mồ côi mà bà! "

Bà lão im lặng.

Cự Giải tiếp tục hỏi, " Bà nói đi ạ "

Bà lão cười nháy mắt, " Ta à... Xem nào, người nổi tiếng, nổi tiếng hơn cháu đấy! "

- Phòng CTHDQT -

Cạch!

Cửa phòng chủ tịch được mở ra, Thiên Yết chậm chậm bước vào phòng.

Trong phòng không có ai.

Trên bàn chủ tịch có một tập tài liệu và một hộp thư thoại.

Bíp!

" Lệnh Hồ Thiên Yết, ngay ngày mai con cần phải đến thành phố A, trường đại học A, thay ta tham dự lễ kỷ niệm ở đây, hồ sơ trên bàn là về người con

cần tìm! Bíp "

Hắn nhàn nhạt cầm tập hồ sơ lên, rút đóng giấy tờ ở trong ra...

Đôi mắt tím hơi lóe sáng, mở to hơn bình thường, "What the fuck? "

Cảm thấy lòng tự trọng bị tổn thương nghiêm trọng.

Hắn? Trùm sò Mafia? Tổng tài Thiên Yết tài phiệt?

Phải... Đi tìm một con nhóc nữ sinh rồi " trân trọng " trao tặng học bổng và tiền thưởng cho cô ta.

Hư cấu!?

Lệnh Hồ Thiên Yết vẫn điềm tĩnh chậm chậm nhấc điện thoại.

" Thuê bao quý khách vừa gọi hiện đang xem đánh nhau, xin quý khách vui lòng tới hiện trường cổ vũ "

" Thuê bao quý khách vừa gọi chả bao giờ nhấc máy, xin quý khách đừng đại gọi lần hai "

Lệnh Hồ Thiên Yết dập máy, hắn biết nếu chủ tịch đã đề nhạc chờ như thế thì cũng đừng ngu gọi lại, không thì tuổi thọ sớm bị giảm bớt.

Lại tiếp tục nhấc máy:

- Alo, chuẩn bị cho tôi ngày mai đến thành phố A trường Đại học A dự lễ kỷ niệm

NGÀY HÔM SAU

- TRƯỜNG ĐẠI HỌC A -

Học trưởng Độc Cô Ma Kết trông rất thư sinh, tay cầm một xấp tờ giấy A4 chữ dày đặc bé li ti, anh nở nụ cười đúng mực đưa cho Cự Giải:

- Thượng Quan Cự Giải, thầy Dương bảo anh đưa cho em cái này để lát nữa em lên phát biểu.

Cô hơi cúi chào anh rồi cầm xấp giấy lên, nhún mày, " Dài vãi "

Anh học trưởng hơi háng giọng, " Tại vì người sinh viên khi tạm biệt mái trường thì thường có nhiều cảm xúc, mà em lại là sinh viên xuất sắc "

Cô nhún vai, " Nhưng em chả có cảm xúc gì cả "

" Vậy mới cần cái này để phát biểu "

" Nhưng không có cảm xúc thì phát biểu làm sao? "

" Thì cứ đọc lên ", Anh học trưởng nghe chừng rất bình tĩnh trước thái độ cô nữ sinh bá đạo này nha

~" Không có cảm xúc, em không đọc được "

"... "

Kết quả, xấp giấy được trả lại cho anh học trưởng kèm theo câu chốt, " Em nhường cho anh đọc đấy! "

Đường đường là một học trưởng, ngày kỷ niệm trường đã phải nhường cho một con nhóc tí học cùng khóa, lại còn bị nó ném trả lại. Đáng lòng.

Lát sau, cả trường nháo nhào lên vì con xe Lamborghini Aventador SV màu đỏ cực chói lóa chậm chậm tiến vào trường. Khi Lệnh Hồ Thiên Yết bước ra thì nữ sinh trong trường bông mắt la hét ầm trời vì hắn quá hot!

Cự Giải đứng trên ban công nhìn xuống, cười khinh một cái, " Nhân Mã, cậu nói xem, hắn ta là cái khi gì mà nữ sinh bu hắn vậy? "

Hắn Nhân Mã cười cười lướt chiếc Ip, giải thích cho cô bạn mình, " Lệnh Hồ Thiên Yết, Tổng tài Thiên Yết tài phiệt nổi tiếng, cực kì giỏi, năm nay 24 tuổi.... "

" Ngừng! ", Cự Giải ngắt lời Nhân Mã

"... "

" Chán òm, tớ đi đọc sách đây "

Nói xong liền bỏ đi đến thư viện, để lại Nhân Mã ngán ngẩm lắc đầu.

Thời gian trôi qua

Lễ kỷ niệm đã được bắt đầu

.....

" Sau đây là bạn Độc Cô Ma Kết, học trưởng của trường chúng ta, lên bày tỏ cảm xúc của mình nhân ngày kỷ niệm trường "

Cả trường " ồ " lên một tiếng rất lớn. Trước giờ Thượng Quan Cự Giải luôn là người lên phát biểu những kiểu văn bản sướt mướt như thế này, đám nam sinh lúc nào cũng thích ngắm mỹ nhân lại càng ồ to hơn.

Lệnh Hồ Thiên Yết quay sang nói với Hiệu trưởng, " Theo như tôi được biết, lần này người phát biểu là em Thượng Quan Cự Giải "

Thầy hiệu trưởng " à " một tiếng rồi cười nói, " Con bé này à, rất tùy hứng, thích thì làm, không thích thì thôi, cho nên chúng tôi cứ phải chạy theo đuôi nó hoài, cũng tại, nó là nhân tài hiếm có nên tôi cũng chiều nó thành hư rồi "

" Vậy bây giờ em ấy có ngồi dưới kia không? ", Hắc liếc mắt một lượt xuống dưới, chẳng có cảm giác đặc biệt gì. Chắc không ở dưới đây!

" À, chắc giờ này đang ở nhà hoặc ở thư viện rồi, nó đã không đọc phát biểu thì cũng không tham gia đâu "

Lệnh Hồ Thiên Yết nghi hoặc hỏi lại, " Ở nhà? "

" Phải phải, nhà em ấy rất gần trường, ra cổng trường quẹo phải ngay sát là nhà em ấy "

Lệnh Hồ Thiên Yết nghe xong liền đứng dậy đi thẳng ra ngoài.

- Biệt thự Cự Giải -

Thượng Quan Cự Giải hiện đang hỳ hụi với hai chiếc máy nhỏ ở trên bàn, lắp ra lắp vào sửa đi sửa lại cô vẫn không vừa lòng.

Sách vở bày la liệt trên bàn. Mặc dù các quyển này cô đều thuộc lâu lâu hết rồi nhưng làm thí nghiệm vẫn là nên vác ra.

" Thượng Quan Cự Giải "

Cô vẫn cảm cúi, không thèm để ý ai gọi mình, " Ừm "

" Lắp sai rồi kia "

" Hà?! Ở đâu ", Cô giật mình nhưng vẫn tiếp tục cắm đầu cắm cổ vào hai cái máy.

Cho đến khi, có ai đó ngồi xuống bên cạnh, chỉ chỉ vào cái hai cái máy, cô mới thẳng thốt, " Lệnh Hồ Thiên Yết, sao anh vào được nhà tôi? "

" Cổng cửa mở toang, đèn điện sáng trưng, tivi âm ỉ, nhạc eo éo "

Cô hơi ghen hờn, " Chúng ta quen nhau à? "

" Người nổi tiếng, chào cô "

" Người cực kỳ nổi tiếng, chào anh "

"... "

Song, cô liền " a " một tiếng rồi nói, " Anh nói xem lắp sai chỗ nào, lắp giúp tôi đi "

Giọng điệu ra lệnh rõ ràng.

Lệnh Hồ Thiên Yết không chấp vặt con bé kém mình hai tuổi, hần cười nhẹ ngồi xuống, vừa sửa xong hai cái máy nhỏ...

Cả phòng sáng bừng lên!

Hai người, hai cái máy đột nhiên biến mất!

Bạn đang đọc truyện *Dòng Thời Gian Tình Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Chương 2: Eiffel - Paris - France

Cự Giải rơi xuống thì ngã sõng soài ra đất, chẳng bù cho thân thù phi phạm của Thiên Yết, hấn tiếp đất dễ dàng, vẫn giữ phong thái ung dung đến mức bá đạo kia.

Cô lóc cóc đứng dậy, phúi bụi trên quần áo rồi quay sang trừng mắt với hắn, "Đồ ki bo, nam tử hán đại trượng phu mà như thế à? "

Hắn liếc mắt lấy một cái, "Tôi? Ki bo ở chỗ nào? "

" Anh phản xạ tốt, mà không chịu đỡ người khác giúp tôi sao? "

Lần này hắn quay hấn lưng lại, đối diện với cô, giọng nói trầm thấp mê hoặc, "Đây là cách cô nhờ vả người khác sao? "

" Tôi... "

Cự Giải còn chưa kịp nói hết câu, Thiên Yết đã quay người đi, bỏ lại cô hấp tấp đi đằng sau.

Cho tới bây giờ cả hai mới để ý, nơi mà hai người rơi xuống là Thủ đô Paris của Pháp. Cự Giải thậm cảm thấy may mắn vì đây vẫn còn ở thế kỷ 21. Vừa rồi dịch chuyển không gian nhưng thời gian có lẽ đã bị đảo lộn nho nhỏ.

Ở đây đang là mùa lạnh...

Paris mùa đông thật đẹp. Tuyết bắt đầu rơi...

Dù là mùa nào, Paris cũng luôn lãng mạn một cách say lòng người...

Cả hai đáp vừa vịn xuống chân tháp Eiffel, khung cảnh lãng mạn làm cho Cự Giải tạm thời quên đi cái giá lạnh cuối thu chớm đông... Cô đứng yên lặng nhìn tháp Eiffel sừng sững trước mắt... Tháp Eiffel thật đẹp, lúc nào cũng vậy, dù là bất cứ tháp nào trên thế giới cũng chính là không đẹp, không lãng mạn bằng Eiffel đi..

Thiên Yết cảm thấy Cự Giải không đi đằng sau mình, hấn quay lại nhìn cô.

Mặc dù xung quanh có rất nhiều người nhưng không hiểu sao đập vào mắt hắn lại chỉ có một cô gái tóc tím xinh đẹp ngược nhìn ngọn tháp...

Dòng người nườm nượp, vậy mà hắn chỉ thu cô vào tầm mắt. Khoảng khắc đấy, Thiên Yết thừa nhận, lần đầu tiên hắn lặng người như thế vì một cô gái. Chỉ đơn giản vậy thôi. Không có lý do.

Rồi chợt nhận ra cái gì quan trọng hơn, hắn nhanh chóng tiến về phía cô, cởi chiếc áo vest ngoài khoác lên người Cự Giải, ôm lấy vai cô kéo đi thật nhanh.

Cự Giải giật mình ngược lên nhìn hắn, " Gì thế? "

" Cô không thấy trời rất lạnh sao? "

Nhớ đến lúc nãy hắn bỏ mặc cô lại đằng sau, mặc cô ngã lăn ra đất, lại còn mắng cô, Cự Giải liền nhặt nhều nhích ra khỏi vòng tay hắn,

" Không khiến, tôi tự lo cho mình được, tôi sẽ không nói anh ki bo đâu "

Nhưng trên thực tế, môi cô đã có vẻ tím lại, mu bàn tay hơi thâm, đến bước chân cũng rú lại rồi, vẫn cố chịu đựng để giọng không bị run, hấn nhìn được ra tất cả. Thật cố chấp!

Kéo Cự Giải lại, hấn bế cô lên ôm vào lòng dùng cơ thể cường tráng sưởi ấm cho cô, " Ngốc, đây là cách cô nói cảm ơn sao? Nằm im cho tôi, cô mà chết cồng ở đây thì làm sao sửa cái máy cho tôi về hiện tại được? "

Cự Giải đã sắp ngất đi vì lạnh...

À ra thế... Hắn quan tâm cô chỉ vì muốn về hiện tại nhanh nhanh chứ gì. Cô biết mà...

Cô ngất trong vòng tay ấm áp của hắn

- Khách sạn Ritz Paris -

Cảm giác vô cùng ấm áp làm cho Cự Giải sinh lười, thực không muốn mở mắt. Hương hoa bách hợp nhẹ nhàng phảng phất, hơi ấm bao trùm căn phòng làm cho người ta có một cảm giác mê hoặc...

Nhưng rốt cục cô cũng phải mở mắt thôi...

Căn phòng này thực xa hoa nha

~Mọi thứ đều cực kỳ xa xỉ, sang trọng, rõ ràng đây là một khách sạn cỡ quốc tế... Cự Giải định ra khỏi giường nhưng lại đang mặc quần áo ngủ,... Phát hiện trên giường có một bộ quần áo.

Cô " ah " một tiếng rồi ôm quần áo vào nhà tắm.

Quả nhiên không làm cô thất vọng, áo len rộng rãi dài ngang đùi, quần thun cotton ấm áp, và cả đôi giày thể thao mới cực chất ôm vừa khít chân cô.

Còn có một chiếc khăn len đen cực kỳ đơn giản nhưng rất mềm mịn, cô quàng hờ qua cổ.

Bước ra khỏi phòng tắm, cô ngó xung quanh, lập tức nhìn thấy bóng lưng thẳng đập vào mắt cô. Thiên Yết ngồi ở quầy bar mini sẵn trong phòng.

Cự Giải liền chạy tới ngồi trước mặt hắn, hay tay chống cằm chớp chớp mắt, " Là anh lo hết cho tôi à? "

Thiên Yết tiện rót cho cô gái một ly vang nho Bordeaux, ngán ngẩm nhìn cô,

"Ồ, coi quần áo trên người cô thì biết rồi đây "

Cự Giải sặc rượu.

Một ít rượu trào ra khoe môi, nhưng cô không để ý, ngẩng đầu lên trừng mắt, " Anh nói sao? ",

Có phải ý hắn là hắn thay quần áo cho cô? Tên biến thái này hết muốn sống rồi.

" Quần áo trên người cô là tôi lo, khách sạn tôi lo, đến sở thích của cô tôi cũng vẫn giữ, sặc rượu là cách cô cảm ơn tôi à? "

Hắn vẫn điềm tĩnh uống rượu, lại thêm thêm câu nữa, " Cô nhân viên thay quần áo giúp cô, có thể tự đi hỏi "

Lần này cô thực sự ghen hòng, là hắn nghĩ cho cô, giúp cô, cũng vì cái máy của cô mà xuyên đến đây. Mà cô từ sáng đến giờ luôn kì thị hắn, nghĩ xấu cho hắn...

" Ừm... Thiên Yết... "

Hắn lạnh nhạt trả lời, " Chúng ta không thân đến mức đó "

Cô vò vò tay áo, " Tôi... "

" Nếu nói cảm ơn và xin lỗi thì khỏi cần đi ", Hắn tiếp tục lạnh lùng ngắt lời cô.

Cự Giải hơi ngại người nhìn hắn. Sao có thể vô tình như thế chứ, cô cũng biết là cô có lỗi nhưng mà...

Cô thờ dãi mắt lấp lánh nhìn Thiên Yết, " Vậy tôi phải làm sao? "

Lại thấy Thiên Yết chỉ chỉ lên môi hắn, không nói không rằng, tiếp tục uống rượu. Cự Giải ngẩn người, cái động tác chỉ vào môi này là có ý gì? Muốn cô kiss hắn á?

Đại sặc lang, hắn là tên háo sắc!

Nhưng nhìn vẻ mặt lạnh lùng không chút biểu cảm kia, cô lại thấy chán chường, từ lúc gặp nhau nhìn mặt hắn tuy không tươi vui nhưng bên môi lúc nào cũng trực nụ cười trào phúng, khuôn mặt mang kiểu cách bất cần đời...

Cô đành nhẫn nhịn, chuẩn bị thực hiện nhiệm vụ bất khả thi!

Cầm ly rượu nho uống cạn sạch, cô đứng bật dậy, vờn người qua bar mini bắt ngờ hôn lấy Thiên Yết.

Vốn định xong sẽ buông ra nhưng hắn lại giữ lấy gáy cô, lưỡi nóng bỏng nam tính đượm mùi rượu quán lấy chiếc lưỡi nhỏ ngọt ngào của cô, cho đến khi hắn nhắm nháp hết cái vị rượu men men trong khoang miệng mới buông cô ra...

Khuôn mặt Cự Giải đỏ ửng... Cô ngồi phịch xuống ghế, đưa tay lên mân mê đôi môi anh đào của mình...

Nụ hôn đầu của cô a

~Cự Giải chớp chớp mắt lấy lại bình tĩnh, ngẩng đầu lên đã thấy Thiên Yết đang nhìn mình, cô hơi hoảng, " Anh... Anh đã hết giận chưa? "

Hắn đưa khuôn mặt gần đến sát mặt cô, giọng nói đầy dụ hoặc, " Cô nói xem? "

Cự Giải nhảy xuống khỏi ghế, ôm lấy hai má, cắn cắn môi mở to mắt nhìn hắn, tìm lời để nói...

" Tôi... Tôi... Tôi muốn...đi chơi "

Thiên Yết phì cười, gì đây?! Đáng trọng lằng nhằng?

Nhìn về mặt cô là hắn biết lần đầu tiên hôn, tuy rất vụng về nhưng mà thực mê đắm... Tự nhiên nay sinh cảm giác muốn hôn lần nữa.

Hắn vừa khoác tạm chiếc áo quay ra đã thấy Cự Giải mắt hút ra ngoài từ bao giờ.

Hai người đứng trên đỉnh ngọn tháp Eiffel cao chót vót, không khí càng lên cao càng lạnh, tuyết lát phát bay vương vào mái tóc tím xoăn bông bênh của cô. Hắn đứng cách một khoảng rộng đằng sau... Một lần nữa thu khoảng khắc chỉ thấy mình cô vào trong mắt mình.

Lại ngẩn người rồi, hắn cười thâm khó hiểu.

Mi không thể như thế, mi gặp cô gái này chưa đầy một ngày cơ mà!

Cự Giải quay lại nhìn Thiên Yết đang nhìn cô hơi cười, cô hỏi, " Anh không ngắm cảnh sao? "

" Đang ngắm ", Hắn cười trả lời ngắn gọn.

" Đứng trong đó làm sao mà ngắm được cảnh? ", Cô chạy vào trong, vô thức ôm cánh tay hắn kéo ra ngoài.

Thiên Yết để mặc cô kéo mình, hắn lẩm bầm, " Chính ra trong này có cảnh đẹp hơn! "

Cho đến nhiều năm sau, khi cả hai quay lại nơi này, hắn mới biết câu nói vừa rồi có ý nghĩa gì.

Cự Giải đúng là Cự Giải, đứng xem một tí liền chán, quay sang hỏi hắn, " Chán rồi, đi chơi chỗ khác đi "

Hắn lại cười, hai tay dứt túi quần, đôi mắt tím sâu thăm nhìn cô, " Muốn đi đâu nào? "

Lại chính là không nhận ra trong giọng nói của mình có chút cưng chiều sùng nịch.

" Đi về thôi... Tôi phải sửa cái máy dịch chuyển... "

Hắn cười, nói đùa một câu, " Dùng cái máy mà bay về khách sạn "

Ồ

~Nhưng vừa dứt lời, lại liền lóe sáng.

Hai người lại biến mất.

Bạn đang đọc truyện *Dòng Thời Gian Tình Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Chương 3: Thành Phố Vĩnh Hằng

Lại một lần nữa rơi xoáy vào chiếc máy nhỏ, cả hai người tiếp tục đi xuyên không gian thời gian.

Khi rơi từ trong không gian xuống, Cự Giải không khăn thận tiếp đất kém nhưng rất may đã được Thiên Yết đỡ lấy, bàn tay to lớn ôm ngang eo cô làm Cự Giải lung tung giật mình. Cô luống cuống ra khỏi vòng tay hắn, lắp bắp

" Cảm ơn "

Hắn không nói gì, nhìn quanh một lượt...

Khuôn mặt biến hóa một cách lạ thường...

Thấy mặt đẹp trai của Thiên Yết rất khó hiểu, cô nín nín cánh tay hắn, vì thấp hơn hắn nên vô tình khuôn mặt cô hơi ngẩng lên, cánh môi anh đào khẽ mấp máy, " Sao thế? "

Thiên Yết ngoài mặt thì lẳng lẽ nhìn xuống cô gái nhưng trong lòng thì đã sớm dấy lên lòng tham!/? Ai bảo khuôn mặt xinh xắn kia gần hấn như thế? Đàn ông bình thường có suy nghĩ tội lỗi cũng là rất bình thường mà...

"Ừ, không sao, nhưng mà..."

Bạc thang...

Hoa đồ quỳên...

Đài phun nước...

"Nhưng mà sao?", Cô tiếp tục hỏi.

Hắn bỗng ôm lấy hai vai cô, xoay người Cự Giải lại, đôi môi khẽ câu lên một nụ cười hài lòng.

"Spanish Steps"

Cự Giải thốt lên, mắt sáng như sao sa, hai tay ôm lấy mặt,

"Quảng trường Tây Ban Nha"

Rồi cả hai người cùng không hẹn mà nhìn nhau, cô nhảy cẫng lên vì sung sướng, "Yeah, chúng ta đang ở Ý"

Hắn gật đầu nhìn cô, "Chúng ta đi đặt khách sạn rồi đi chơi, OK?"

Cự Giải "Ồ" một tiếng chần chừ rồi giờ chiếc máy dịch chuyển lên, chớp mắt nhìn hấn.

"Cái này...phải sửa.. chúng ta đã đi mất một ngày trời rồi..."

Thiên Yết phá lệ cười tươi, đi ngang qua cô tay dứt túi quần, tay vẫy vẫy, không quên bỏ lại một câu nói, "Kệ đi, chúng ta ở đây chơi vài ngày đã"

Cho đến khi hấn bỏ cách cô một quãng, Cự Giải vẫn thần thờ đứng đấy, trông ngực nện thành thịch thịch thì hấn quay lại nhìn cô...

Thiên Yết đi giật lùi vẫy vẫy tay, Cự Giải mới hoàn hồn lật đật chạy theo...

- Khách sạn Spagna Royal Suite -

Một trong những khách sạn lãng mạn nhất ở Roma, chỉ cách Quảng trường Tây Ban Nha có 300m, đi bộ không đáng bao nhiêu thời gian...

Cự Giải ngâm mình trong bồn tắm, dòng nước ấm áp bao quanh lấy cơ thể cô nhưng nhiệt độ trong đầu cơ hồ đã lên đến cả chục độ C.

Nghĩ đi nghĩ lại, cô vẫn không hiểu vì sao Thiên Yết lại bắt cô ở chung phòng với hấn. Mà Spagna Royal Suite nổi tiếng mệnh danh là khách sạn cho các cặp tình nhân vợ chồng, hấn không thể kiếm cái khác được sao?

Cự Giải ức chế, liến lộn cả người xuống bồn tắm rộng lớn.

Ngoài bar mini, Lệnh Hồ Thiên Yết thần nhiên ngồi uống rượu, đầu óc mông lung không hiểu sao nghĩ đến Cự Giải.

Hấn điên rồi.

Cự Giải to gan, cô có biết hấn là ai không mà dám làm cho hấn tức như thế? Trùm sò mafia mà bị một cô nhóc nữ sinh làm cho "thần hồn điên đảo" như thế là không được...

Phải "guồng mầu". Không được ham mê sắc

~~Cứ tự lằm bằm này giờ, ai đó quên mất cái điện thoại đang rung ầm ĩ.

"Alo", Hấn lo lắng nghe máy.

"Ê đồ đàn, cậu đi chết ở cái xó xinh nào đấy, bộ cả ngày qua làm gì mà gọi không nghe máy?"

Âu Dương Sur Từ rống lên trong điện thoại, hấn là bạn thân của Thiên Yết từ nhỏ, vì cha đẻ hai tập đoàn lớn mạnh này chơi với nhau rất thân.

Mà cũng phải thôi, thời gian ở Pháp vừa rồi bị đảo lộn, làm sao nghe được điện thoại?!

Thiên Yết nhún vai trả lời như không có gì xảy ra, " Đi chơi thôi "

Sư Từ xả một tràng cười ngả ngón làm Thiên Yết hơi nổi da gà, " Đừng tưởng tớ không biết cậu bắt cóc em họ của Bảo Bình "

Thiên Yết cười, " Nam Cung gia giao này giá cổ phiếu tăng cao đấy, tổng tiền Bảo Bình cũng được, nhưng nói thật, giờ tớ mới biết cô ấy là em họ của Bảo Bình "

Hắn vừa nói xong, liền thấy Cự Giải đã đang đứng bên cạnh hắn nghe...trộm, Thiên Yết đập máy luôn tại chỗ, mặc kệ Sư Từ đầu dây bên kia tức đến suýt đập điện thoại.

Cô đang mặc tạm một chiếc áo ngủ, cổ xê hơi sâu nên để lộ làn da trắng nõn nà, tiểu thư mà, cả năm trời chỉ ăn với học, anh trai lo cho hết rồi còn đâu.

Cảnh xuân no đủ thấp thoáng sau mái tóc tím, xương quai xanh quyến rũ nhìn rất khiêu gợi.

" Gì đây? Định quyến rũ tôi? "

Giọng hắn nghe vô cùng dụ hoặc, đôi mắt tím khê xao động, lướt nhìn một đường trên cơ thể cô.

Cự Giải vội nhận ra dáng đứng và y phục của mình quá sexy, cô vội ôm hai tay vắt chéo lên vai mình, mắt trừng trừng, " Không cho nhìn! "

Hắn phì cười, có phải cô quá mức dễ dãi không? Kêu ở chung phòng liền ở chung, kêu đi tắm liền đi tắm, kêu ngủ liền ngủ, bộ không sợ hắn làm gì cô sao? Giờ lại còn sợ hắn nhìn cơ thể cô nữa, đúng là bé con ngây thơ, cả ngày chỉ biết học.

" Được, không nhìn, nói xem, giờ cô muốn đi đâu? "

Cô đứng quay lưng về phía hắn nói giọng lí nhí,

" Đi... Đài phun nước... Tình yêu "

Thiên Yết nhướn mày một cách thú vị, " Sao? Cô muốn đến đó cầu phúc cho tình yêu vĩnh hằng với thằng nào đó à? "

Nói xong, hắn tự rửa mình.

Cô cầu tình yêu vĩnh hằng thì mặc cô, lại còn chêm thêm câu " thằng nào đó " vào đằng sau làm gì?

Ai ngờ cô gái nhỏ kia liền quay lại gật đầu cười thật tươi, " Đúng mà "

Nói đoạn, Cự Giải nhảy đi thay quần áo, những cái liền biến mất hút không thấy đâu. Hắn tự vỗ đầu mình cười khỏ, đúng hay không thì liên quan gì tới hắn, cầu phúc cho ai với ai thì kệ cô ta chứ?!

Hắn đi ra ngoài cửa phòng chờ cô. Đứng tựa vào cửa, không hiểu sao cảm giác hồi hộp kì lạ thế nào ấy..!?

Có phải bởi vì quần áo hắn chuẩn bị cho cô toàn là... Váy không?

Cô ta mặc váy thì liên quan gì đến mình?

.....

Lát sau, Cự Giải bước ra trong bộ Vintage cổ điển nhẹ nhàng, mái tóc xoắn màu lavender bồng bềnh tùy tiện buộc lên, một vài lọn rủ xuống bên má.

Khuôn mặt nhỏ xinh đẹp khê nhãn nhìn hắn, " Sao trong tủ toàn váy không vậy? "

Thiên Yết khê " e hèm " một tiếng rồi xuống giọng chỉ bảo, " Biết làm sao được, tôi không muốn cô mặc như thế kia rồi giới truyền thông nói tôi là bị gay, đi với trai, ok? "

Cự Giải phì cười, " Vậy giờ đi được chưa? "

Đi ra đến ngoài đại lộ, hai người cùng tảo bộ trên vỉa hè mang đậm chất cổ điển... Chỉ có điều, người đi trước thì rất ngáo, hai tay đút túi quần, headphone quàng ở cổ. Người đi đằng sau thì dụi dàng bước chậm chậm, mắt to long lanh nhìn cảnh đẹp xung quanh...

Sao hôm nay mình nữ tính thế?!

Thôi được, làm con gái một ngày, dù sao đây cũng là Ytaly mà... Phụ nữ ở đây đều rất đẹp...

Như chợt nhận ra điều gì, Cự Giải nhìn bóng lưng Thiên Yết đi đằng trước, rồi nhìn sang xung quanh...

Cô lấy can đảm chạy lên khoác tay Thiên Yết, chân bắt nhịp đi cùng với hắn.

Thiên Yết ngạc nhiên nhìn Cự Giải, thích thú hỏi, " Gì thế? "

Cô ngẩng lên nhìn hấn cười,

" Như thế này mới đúng chất, vậy taxi đi, đến thẳng Quảng trường Piazza Navona luôn, không phải nói chúng ta đi xem đài phun nước Tình yêu à? "

Thiên Yết bật cười, trong lòng thoáng ngọt ngào. Chúng ta? Đài phun nước Tình yêu?

Làm ơn đi Cự Giải, cô không thể bỏ dùng những từ dễ hiểu lắm được sao?

- Roma - Thành phố vĩnh hằng -

- Đài phun nước Trevi -

Đài phun nước Trevi được xây dựng vào năm 1723, dựa lưng vào một tòa lâu đài cổ. Nơi này đã từng là máng nước thời La Mã, dẫn nước suối trên núi về kinh thành phục vụ dân chúng. Ngày nay, nước ở Trevi vẫn được coi là nguồn nước suối thiêng mà người dân gọi là Aqua Vergine.

Về đêm, đài phun nước Trevi càng trở nên trắng lẹ hơn khi những ngọn đèn đường bật sáng, làm nổi bật hình ảnh của vị thần biển cả Neptune.

Theo những người dân địa phương thì đài phun nước Trevi mang trong mình sự phản ánh các trạng thái của biển cả, khi tĩnh khi động..

" Đẹp chết đi được ~ " "

Cự Giải gần như hét lên khi đến đài phun nước nổi tiếng này. Nếu cô nhớ không nhầm, Đài phun Trevi là một trong những đài phun đẹp nhất ở Rome.

Khi đứng trước Đài phun nước, Cự Giải lại nhìn mãi nhìn mãi, cô ngẩn người một hồi lâu...

Cho đến khi, có một nghệ sĩ Violin người Ý đến nói với cô bằng một tràng tiếng Ý rất khó hiểu,

" Si vede la bella fontana? "

Hm.. Nói thật, cô không hiểu lắm về Tiếng Ý, chưa bao giờ học - _ -

Thiên Yết lại đứng nhìn cô từ đằng sau, thấy người nghệ sĩ đó hỏi cô thì liền mỉm cười đi tới giải vây,

" Ông ấy hỏi cô có phải cô thấy đài phun nước này rất đẹp không? "

Cự Giải, " à " một tiếng, " Tất nhiên rồi! "

Vẫn giữ phong thái ung dung, hấn quay sang người nhạc công đường phố với một giọng Ý cực chuẩn,

" Ha detto molto bella fontana! "

Ông lão kéo đàn cười rất tươi rồi tặng cho mỗi người vài đồng xu nhỏ, hấn cười nhẹ mồm ví ra đưa cho ông ấy một xấp rất nhiều tiền, " It's Ok, you took for me please "

Cự Giải gần như đơ khi nhìn người đàn ông trước mặt. Vì sao thế?

Có phải vì người này cái gì cũng biết, lúc nào cũng có thể xuất hiện giúp cô như thần thánh không? Sao nhìn hấn giống như.....

" Có muốn ném xu không? "

Hấn tung vài đồng xu trong tay cười cợt nhìn cô.

Cô biết điều thú vị nhất của đài phun nước Trevi không nằm ở nguồn gốc hay kiến trúc mà chính là ý nghĩa của nó. Trevi là nơi gửi gắm ước nguyện, hy vọng của rất nhiều người.

Truyền thuyết nói rằng nếu như bạn đi cùng người mình thương yêu, hãy ném xuống nước hai đồng xu bằng tay phải qua vai trái khi đang quay lưng vào Trevi điều đó sẽ mang lại hạnh phúc và may mắn cho bạn.

Biết Cự Giải chần chừ vì điều gì, hấn vô thức cầm lấy bàn tay Cự Giải, mở nó ra, ấn hai đồng xu rồi nói

" Cô có thể ước... "

Nhưng hấn còn chưa kịp nói xong, Cự Giải quay người hấn, làm cả hai quay lưng về phía đài phun nước, cô nói,

" Đếm đến ba thì tung từ phải qua vai trái nhé "

" Nhưng... "

" 1... 2... 3! "

Viuuu...!!!

Vậy là bốn đồng xu đã rơi xuống đài phun nước kia, Cự Giải vỗ vai hấn nháy mắt, " Tôi nói cho tôi biết anh ước cái gì nhé! "

Xong cô tung tăng chạy lại chỗ các nhạc công và vũ công đang nhảy múa tung bừng ở một góc phố, hòa mình vào đó nhảy chung nhịp chân với họ rất vui vẻ. Ca nhạc dân ca ở Ý cực kì đặc sắc, nhìn về mặt hơn hơ ca hát nhảy múa kia, hấn tự nhiên thấy muốn cười...

Thật ra, ngoài điều ước về tình yêu, còn một điều ước khác nữa ở đài phun Trevi, đó là ước quay trở lại nơi này... Lúc đó hấn đã định nói với cô nhưng không kịp, không biết cô gái đó ước cái gì?

Khi các vũ công ngừng nhảy múa thì các nhạc công đã chuyển sang những bản tình ca du dương...

Có một cô nhạc công trẻ xinh đẹp bắt chuyện với Cự Giải, cô ấy chỉ Thiên Yết đang đứng lẳng lẳng nhìn cô,

" Người đàn ông đẹp trai kia là người yêu của cô à? Có thể mời anh ta lại đây một lát không? "

Cự Giải không do dự nhảy chân sáo rất vui vẻ về phía Thiên Yết...

Kính coong... Zing zing...

Một chiếc xe đạp lao vù vù đến chỗ Cự Giải, để tránh chiếc xe đạp nhưng cô lại trật chân ngã ngoài ra đất.

" Ah "

Thiên Yết lần này có phản xạ nhanh đến mấy cũng không kịp đỡ cô. Hấn chạy lại quỳ xuống xem vết thương cho Cự Giải, nhưng may là chỉ bị bầm chân...

Hấn bế cô ngồi lên chiếc ghế đá, xoa bóp chân cho cô.

Không hiểu sao, nơi mà được Thiên Yết xoa bóp rất nhanh đã chữa đau tí nào. Cự Giải cười tươi, " Hết đau rồi "

" Thật không đấy? "

" Thật mà! "

Để chứng minh cho lời nói của mình, cô đứng dậy đi, nhưng không được mấy bước liền khụy chân xuống, nhưng rất nhanh đã lao vào vòng tay rắn chắc của ai đó:)

Chờ Cự Giải đứng vững, hấn ngồi xuống bên cạnh chân cô,

" Lên, tôi công em "

Bạn đang đọc truyện *Dòng Thời Gian Tình Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Chương 4: Spanish Steps - Roma

Cự Giải đứng im, nhìn xuống người đàn ông đang ngồi bên cạnh cô, ánh mắt mờ mờ.

Thiên Yết nhìn cô, nhắc lại, " Lên, tôi công em "

Cự Giải chần chừ, cuối cùng cũng nhích nhích được đến gần hấn.

Cô cúi người, quàng tay qua cổ hấn thì cả cơ thể đã áp lên tấm lưng rộng của hấn, cả người được nâng lên, hai tay săn chắc của hấn vòng qua để giữ chân không cho cô rơi xuống.

Được một đoạn, không hiểu là đi đâu, nhảy này giờ mệt nhưng cô vẫn phải cô giữ tinh táo lúc trên lưng hấn. Mặc dù bước đi hấn rất êm, lưng rất rộng, người hấn rất thơm và thoải mái nhưng cô không thể để mình ngủ gật như thế được.

" Nhảy nhiều như thế rất mệt, tựa vào vai ấy "

Hắn nhẹ nhàng buông một câu, rất thông thả. Nhưng Cự Giải rất trẻ con, lại đang mệt, không nghĩ gì nhiều, cô " yeah " một tiếng, hai tay siết qua cổ hắn nhiều hơn, cô nhắm mắt gục xuống vai Thiên Yết, khuôn mặt xinh đẹp kề sát nhau, hơi thở thơm tho phả vào gáy hắn... Còn phả vào má hắn...

Mi không thể bị kích dục bởi một con nhóc con ngây thơ trong sáng bé tí teo như thế này được!?

Ông Ác: Đêm nay về quyền rũ nó...

Ông Thiện: Tôn trọng cô ấy, đừng lợi dụng cô ấy...

" Cự Giải ", Hắn nhẹ nhẹ gọi cô.

Cô mơ màng " ùm " một tiếng...

" Có muốn đến Spanish Steps không? Giờ này có rất nhiều nhạc công và họa sĩ vẽ chân dung đấy "

Thật không hiểu nổi hắn quan tâm đến cảm nghĩ của cô gái nhỏ này từ bao giờ nữa.

Đi đâu cũng được, miễn sao là có anh!

" Há?! ", Ai đó tự giạt mình với suy nghĩ của mình... Kêu lên một tiếng rõ to. Thiên Yết theo phản xạ liền quay sang,

" Sao thế? "

Hơi thở nam tính phả vào mặt cô, cánh môi bạc mềm khê lướt qua gò má làm khuôn mặt Cự Giải hơi ửng lên.

Cô bối rối lắc đầu, " Không sao... Vậy, chúng ta đến đó đi! "

" Được "

- Spanish Steps -

(Quảng trường Tây Ban Nha)

Vì đi taxi từ Quảng trường Navona về đây nên Thiên Yết vẫn công cô đi quanh nơi đây, về đêm, Spanish Steps có rất nhiều đèn được thắp lên, đài phun nước cũng rất lung linh huyền ảo.

Điểm đặc biệt ở Quảng trường Tây Ban Nha là vào mùa xuân, hàng dài hoa đỗ quỳn bùng nở chạy dọc theo từng bậc chân lên xuống, người ta thường ngồi trên các bậc thang ngắm cảnh, nghe tiếng đàn du dương của nhạc công đường phố...

" Thiên Yết... À không, anh... Tôi.. muốn đến chỗ kia ngồi có được không? ", Cự Giải chỉ tay đến bậc thang tít trên cao.

Chợt nhớ ra Thiên Yết nói cô và hắn không thân đến mức đấy cho nên mới thay đổi cách xưng hô... Cũng không biết nên gọi hắn là...gì...

Hắn thăm thò dài trong lòng, chắc hôm đấy dọa cô sợ rồi. Công cô lên trên đó, hắn nhẹ nói, " Gọi Thiên Yết cũng không sao, nếu không tiện thì có thể gọi là Scorpio "

" Được ", Cô gật đầu một cái, " Vậy anh cũng có thể gọi tôi là Cancer "

Hừ, nếu như ai cũng gọi cô như vậy thì chẳng hay chút nào. Thiên Yết lắc đầu, " Không thích "

" Vì sao? "

Hắn đặt cô ngồi xuống cầu thang bên cạnh bụi hoa đỗ quỳn rực rỡ, cách đó không xa còn có một nghệ sĩ violin đang kéo đàn rất du dương...

Nhưng... Cho dù ngồi như thế nào cũng sẽ ảnh hưởng đến cái chân đau, mà để không đau thì sẽ... Hơi khó vì cô mặc váy...

Loay hoay một hồi không biết nên làm thế nào, cả cơ thể cô đã bị nhấc bổng lên, sau đó Cự Giải đã ngồi gọn trong lòng Thiên Yết.

" Thiên Yết... "

" Crab lảm chuyện, ngồi im đi ", Hắn giữ chặt để Cự Giải không loay hoay.

" Crab? ", Cô nhướn mày nhìn hắn.

" Em ngang như cua ấy "

Cự Giải ghen hòng... Đặt cho cô cái biệt danh nghe...

" Thế nào? ", Hấn hỏi.

Cô gật đầu cười, " Rất dễ thương, đáng yêu mà, Crab, crab "

Ngồi một lát, Thiên Yết hạ giọng hỏi cô, " Em biết chơi Violin không? "

Cô lại gật đầu, " Biết chút xíu à, hồi nhỏ tôi học Piano là chính, để học Violin thật sự tốn rất nhiều thời gian "

Hấn cười nhẹ, nhẹ nhàng đặt cô xuống bên cạnh bụi hoa, " Ngồi đây được không? "

Cô tiếp tục gật đầu " Được "

Hấn đứng dậy chuẩn bị xoay người, Cự Giải liền níu lấy vạt áo, " Anh đi đâu? "

" Cứ ngồi đây ", hấn nhẹ nhàng gỡ tay cô.

Rồi cô nhìn thấy Thiên Yết đến chỗ của một ông già đang kéo Violin, nói gì đó với ông ta rồi ông ấy gật đầu cười rất tươi, đưa chiếc vĩ cầm cho hấn.

Sau đó hấn lại đi đến chỗ một người phụ nữ Ý rất trẻ trung xinh đẹp ngồi ở đó, ghé vào tai cô ấy thì thầm. Cô gái đó liền cười vô cùng vui vẻ, tặng cho hấn một cái thơm má rồi gật đầu nói nói.

Gi? Hấn nói cái gì mà cô ta hôn hấn?

Tự nhiên cô thấy rất khó chịu. Thật ức chế, nhìn hấn thật giống người đào hoa đi quyến rũ người khác nha

~Hừ, ít ra mọi người nhìn cũng nên nghĩ cô với hấn là một đôi chứ, dù không phải nhưng đầy người hiểu lầm. Thế mà à người Ý kia lại quá tùy tiện!

Nhìn khuôn mặt nhăn tít không vui của Cự Giải, hấn cầm cây vĩ cầm đến,

" Sao thế? "

" Không có gì ", Cô quay nhìn sang chỗ khác. Không thèm nhìn hấn.

Thiên Yết nhìn về mặt Cự Giải, rồi lại nhìn cô gái người Ý xinh đẹp kia. Được rồi, hấn công nhận Cự Giải đẹp hơn, nhưng sao về mặt...?!

Không đời nào Crab ghen đâu!

Tiếng đàn vĩ cầm du dương vang lên... Ngón tay thon dài điêu luyện lướt trên cần đàn nhỏ. Cây vĩ cầm chạy trên dây đàn tạo ra âm thanh đầy cảm xúc. Giống như là chiếc lông mon tròn trên vành tai.. Từng dòng nhạc bay lượn tuôn ra từ chiếc đàn.

Âm thanh tinh tế lắng đọng trong không gian...

Cự Giải bản thân ngồi nghe.

Nét mặt cau có dần dần ra... Trở thành một loại cảm xúc mê đắm khó tả.

Bản nhạc dần kết thúc, Cự Giải như bị thôi miên bước về phía Thiên Yết, ngược mắt nhìn hấn.

Hấn buông đàn, lẳng lặng cúi xuống nhìn cô.

Tim ngừng đập... Cả hai như ngừng thờ.

" Anh... Kéo đàn rất hay.. thực sự... "

Hấn cười thấp một tiếng trầm trầm từ cổ họng làm Cự Giải càng ngập ngừng không biết nên nói gì tiếp.

Môi hấn khẽ câu lên một nụ cười thú vị đến hoàn mỹ.

" Em cảm thấy kéo đàn hay thì có nên có thưởng cho tôi không? "

Cự Giải đã ngược mắt nhìn hấn, môi mấp máy không biết nên làm sao, trực giác nói cô biết hấn muốn thưởng gì, giác quan thứ sáu của cô khá nhạy!?

Lại thấy khuôn mặt hấn càng ngày càng gần sát lại, hơi thở nam tính bao trùm cơ thể cô. Đôi mắt tím huyền bí sâu như muốn nhấn chìm ánh mắt cô, chớp môi hấn chạm nhẹ vào một bên má cô, khuôn mặt hấn nghiêng nghiêng, đôi môi câu hồn người chuẩn bị chạm tới môi cô...

Cự Giải dịch mái đầu sang một bên.

Nụ hôn rơi vào không trung.

Cô thì thầm bên tai hắn, " Nụ hôn này tặng lại cho cô gái người Ý kia đi, tôi không có hứng, còn về phần thưởng... ", Cự Giải hơi ngừng lại...

Môi cô nhẹ lướt qua gò má cương nghị kia, nhẹ nhàng thơm nhẹ hắn, mấp máy, " Như thế này là được rồi! "

Thiên Yết nhếch môi thích thú, " Em sẽ phải quay lại! "

Nói đoạn, Cự Giải quay người đi cố bước đi thật chậm, không nhìn được liền quay đầu lại..

Lại thấy hắn cầm một xấp gì đó trên tay cô người Ý, cô ta lại tặng hắn một cái thơm má!

Cô tức giận, quay người thật mạnh, cố bước đi thật nhanh.

Nhưng không được! Càng muốn đi nhanh càng bước chậm!

Cô lại cứ cầm cúi đi. Không làm tho được thì ta làm rùa. Cứ đi đi đã.

Cự Giải lăm li cầm đầu đếm bước chân... Cho đến khi toàn chân tê dại rồi, cô lăm bầm, " Thiên Yết chết tiệt, bỏ đi lâu như thế rồi vẫn không đuổi theo, đồ con bọ cạp điên "

Nói xong cô liền dậm chân mạnh. Đầu nhúc trườn đến, Cự Giải suýt soa " ah " một tiếng. Đi chậm lại, cô lại thờ dãi

" Không phải hắn rất quan tâm mình sao? Sao lần này mình bỏ đi oai hùng như thế cũng không thêm đếm xỉa cơ chứ? "

Xong lại có lê lét tiếp mà không biết nãy giờ vẫn luôn có một người đi đằng sau cô, ngay sát cô, lạng lẽ nhìn cô từ đằng sau.

Thiên Yết hắn nhiều lúc hắn thật không hiểu nổi Cự Giải. Cô có phải người đa nhân cách không thế? Lúc thì rất trẻ con, ngây thơ, lúc thì rất sắc sảo...quyến rũ (chắc ví như vừa rồi), lúc thì rất nữ tính dịu dàng, lúc thì lại quá mạnh mẽ.

Rồi nhiều lúc hắn nên tự hỏi mình vì sao lại quan tâm quá nhiều đến một người con gái như thế?

" A... "

Cự Giải cuối cùng quá đau, không chịu được liền cả người nghiêng về một bên, chân gần như khuỵu xuống, khó khăn lắm mới giữ được lại được thăng bằng.

Cánh tay Thiên Yết khựng lại giữa không trung, hắn thu tay về...

Như thế nào lại sụt qua bờ vai Cự Giải. Cô giật mình quay lại...

Bốn mắt nhìn nhau...

Nói gì bây giờ?

" Tôi... / Em... "

Cả hai cùng đồng thanh nên cùng dừng lại. Thiên Yết hơi cười,

" Em nói trước đi, tôi nghe! "

" Anh đi theo tôi làm gì? "

" Không phải vừa rồi em còn chửi tôi vì không đuổi theo sao? Giờ đuổi em đến đây rồi lại hỏi tôi đi theo làm gì "

"... "

" Không thấy bản thân phản logic à? "

Cự Giải quay người đi không thêm cãi với hắn, cô lại cầm cúi đi tiếp lăm rầm, " Đi mà nói với cô người Ý ấy "

Thiên Yết không chịu nổi, cúi xuống bế cô lên ôm thẳng vào lòng, " Em ghen? "

Đỡ đau chân hơn rồi,nằm gọn trong vòng tay hắn, cô bắt đầu đập thụp vào vòm ngực rộng lớn, tròng mắt, " Ai ghen? "

Hắn gật đầu, " Được rồi, không phải ghen "

Lại không nhận ra trong giọng nói mình mang bao nhiêu cung chiều sùng nịch.

Cự Giải rút trong túi ở bên hông vấy ra một chiếc khăn tay, cầm lên lau lau một lên má Thiên Yết, lau xong thì khinh bỉ nhìn khăn tay rồi quẳng đi luôn.

Sau đó lại lấy ra một chiếc lọ nhỏ khác, xịt tí tạo lên cổ tay mình, rồi muốn thoa đằng sau gáy thì lại phải quàng qua cổ hần.

Khoảng cách nghiêm nhiên được thu hẹp một cách đáng kể.

"Gi thế?", Hần nhưn mày khó hiểu, quan sát hành động này giờ của cô có vẻ rất hình sự.

Cô thần nhiên, "Má dính tí son, nhìn kinh chết đi được, người cũng dính nước hoa phụ nữ, tôi mà bị giới truyền thông bắt gặp đi với người như anh thì hổng "

"Nước hoa à... Lavender LV?"

"Dạ vâng, bốn tiểu thư đương nhiên dùng đồ hiệu "

"... "

"Thơm không?"

"Có ạ "

"... "

Đêm về, Cự Giải cặm cùi vào cái máy nhỏ để sửa. Không hiểu sao chỉ xó ban đêm cô lại tỉnh táo hơn tất cả các lúc khác.

"Thượng Quan Cự Giải "

"Gi?", Cô không thềm ngẩng lên.

"Lắp sai rồi, lắp như em thì tôi bán về Kỳ Băng Hà luôn bây giờ "

"... "

Lát sau...

Thiên Yết đặt lên bàn một cốc sữa còn nóng, "Uống đi "

Hừ, con bé này còn định làm đến bao giờ, không lo cho bản thân mà được à?

Cô ngược nhìn Thiên Yết, hỏi, "Vì sao?"

"Vì sao cái gì?", Hần cười nhẹ.

Vì sao lại tốt với tôi như thế?

Thật buồn cười, chỉ một ly sữa nóng cũng đủ làm tôi chấn động, anh còn định làm những gì nữa?

"Không có gì, tốt bụng thế, cảm ơn nhá! "

Cô uống một hơi hết nửa cốc sữa vì này giờ làm viễ rất mệt. Nhưng vừa đặt chiếc cốc xuống bàn, hai mí mắt nặng trĩu, đầu óc tối sầm, cô thiếp đi. Gục vào cánh tay Thiên Yết.

Hần vừa chuẩn bị bế cô lên giường cho cô đi ngủ, lập tức cái máy sáng lên.

Cả hai lại biến mất.

Bạn đang đọc truyện *Dòng Thời Gian Tình Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Chương 5: Tôi Đã Lãng Quên Điều Gì ?

Sao hôm nay trời tối đen như mực thế nhỉ? Sao không ai thắp đèn?

Cự Giải cuối cùng cố gắng mở mắt, đảo mắt nhìn xung quanh.

Đồng hồ treo tường chỉ 7h30" sáng, cô bật dậy như một con lật đật, vò vò mái đầu của mình, tung chăn, nhảy xuống giường.

Lê lết từng bước nặng trĩu đến bên cái bàn làm việc (bàn học), cô cầm lấy chiếc máy móc nhỏ trên bàn, giọng lâu bầu, " Sao ở đây chỉ có một cái vậy? Mình làm hai cái cơ mà? "

Một luồng khí lạnh vô hình xộc vào cơ thể cô, Cự Giải hơi rùng mình.

Gì thế?

Hình ảnh tháp Eiffel mập mờ hiện trong đầu cô... Rồi đến Đài phun nước Trevi...

Quảng trường Tây Ban Nha?

" Người nổi tiếng, chào cô "

Rất nhanh, thoáng qua như một tia chớp rồi trong nháy mắt vụt biến mất như chưa từng xuất hiện trong đầu cô. Hình như có giọng nói nào đó vừa hiện qua trong đầu cô.

Rất quen thuộc... Cũng rất xa lạ...

Vì sao cô có cảm giác như có một cái gì đó bị mất đi trong kí ức của mình, trước giờ cô có trí nhớ rất đỉnh, không thì đã không trở thành sinh viên xuất sắc, vì sao lần này lại giống như...

Cô đã lãng quên một điều gì đó...

Rất quan trọng!

Đến mức... Cô đã không còn quan trọng việc sáng chế ra cái máy để làm gì nữa rồi.

- Thiên Yết tài phiệt -

" Hôm nay họp đến đây thôi, mọi người về làm lại báo cáo, kiểm tra lại kết quả, ngày mai trực tiếp nộp cho tôi "

Thiên Yết lạnh lùng quăng một câu, hần ung dung đứng dậy rời khỏi cái ghế lớn, chậm chậm bước ra khỏi phòng.

Ngày này là gì?

Họp Hội đồng Quản trị trong vòng 10" là tác phong thường ngày của hần?

Lát sau, hần thu gọn mình trong chiếc ghế ở phòng làm việc, đôi mắt tím sẫm dán chặt trên chiếc máy nhỏ trên bàn.

Sáng ra mở mắt hần đã thấy có điều gì không ổn. Hần ngồi tại phòng làm việc, tại cái ghế này, đập vào mắt là cái máy nhỏ quý quái này.

Cái thứ dị hợm này là ở đâu chui ra?

Vụt qua...

Một cô gái nhỏ tóc tím lavender đứng dưới ngược nhìn chân tháp Eiffel...

Lại cô gái tóc tím đứng trên ngọn tháp đó...

Vụt qua...

Vẫn cô gái tóc tím

" Người cực kì nổi tiếng, chào anh "

Hình ảnh vụt qua nhanh đến nỗi, tất cả những gì vừa hiện lên giống như một giấc mơ, hần không thể nhớ lại cụ thể. Chỉ lờ mờ...

Rm.. Rm.. Rm...

" Alo? "

" Thiên Yết, cậu về nước rồi à? Tối nay có đến tiệc thọ của Bảo Bình không? "

Con điện giật thoáng làm tê cả cơ thể Thiên Yết. Về nước?

" Sư Từ, nói cái gì thế? Tớ ra nước ngoài hồi nào? "

Bên đầu dây bên kia cười một tràng nghe bựa không chịu được,

" Ê ê, đừng có giờ trò đấy ra, cậu bắt cóc em họ nhà người ta mang đi chơi, bây giờ về lại bảo không có đi đâu là ý gì? Không dám chịu trách nhiệm hả? "

" Em họ Bảo Bình là ai? "

1 tuần sau...

Cự Giải rảo bước trên con phố đông người, cô di chuyển chậm chậm giữa dòng người nườm nượp. Vẫn phong cách cũ, chiếc headphone chụp ở trên đầu.

Nhưng list nhạc của cô lại là những bài...

Memory

Before I forget

I forget where we were

Và... Wish you were here...

Trong đầu cô luôn xuất hiện một bóng người rất quen thuộc, nhưng lại rất mơ hồ.

Con phố nhỏ dài dài đông nườm nượp người cũng đã thừa dẫu, không biết cô đã đi bao lâu. Trời mùa thu quả thực mát mẻ dễ chịu, nhưng thực chất lại không dễ chịu như sách vở vẫn hay nói. Bởi vì nó làm cho người ta có một cảm giác hoài niệm quá khứ, cho người ta cảm giác nhớ về những gì đã qua.

Mà...

Cô chẳng có gì để nhớ, rốt cục cô đang cố nhớ cái gì?

Mùa thu à mùa thu, vì sao mà chẳng xoa dịu được cái gì trong lòng tao thế? Không phải các ông nhà văn luôn ca ngợi mùa sao?

" Alo? "

" Cự Giải, em đi lang thang cả ngày rồi, sắc mặt không tốt, sao thế? "

" Anh trai, em...muốn đi du học "

- Quán coffee -

Một người đàn ông trẻ tuổi đáng vẻ vô cùng đào hoa lãng tử ngồi ngay ngắn trên chiếc bành, đối diện một bà lão tuy đã già, cả người giản dị nhưng vẫn toát lên một vẻ quý tộc khó tả.

" Bà, lâu lắm không gặp bà, dạo này bà có khỏe không? Có phải Thiên Yết nó bỏ rơi bà? Con vượn cổ nó "

Bà lão cười hiền từ lắc đầu, " Bảo Bình sao vẫn chưa đến nhỉ? "

" À, cậu ấy chắc sắp đến rồi bà ạ, đang lo cho cô em họ đi du học "

" Đến em họ mà nó cũng tận tay chăm chút như vậy sao? "

Bà lão cười tươi nét mặt ánh lên vẻ ấm áp.

" Vâng, tuy là em họ nhưng mà Bảo Bình là con một, cô em họ đấy lại mồ côi cha mẹ, hai anh em ở với nhau từ bé, cũng coi như ruột thịt bà ạ "

" Con chào bà "

Bảo Bình nhanh chóng bước vào, ôm nhẹ bà lão đang ngồi bằng nghi thức phương Tây.

" Bảo Bình, đến rồi à, ngồi đi, hôm nay ta có chuyện đặc biệt quan trọng muốn nhờ hai con "

- Sân bay X thành phố A -

Quả thực hôm nay Cự Giải chẳng cần ai tiễn cô hết, đến Bảo Bình ca ca hay Ma Kết đại sư huynh cô cũng không cho đến. Nhân Mã, Song Ngự, Xử Nữ, Bạch Dương đều không biết cô chuẩn bị đi.

Kéo chiếc vali đỏ chói mắt và chiếc balo khá to đằng sau, cô đeo cặp kính râm lên mắt, lẳng lặng đi vào trong.

" Chuyến bay thành phố A đến New York còn năm phút nữa cất cánh... "

" Chuyến bay từ thành phố A đến Roma mười phút nữa cất cánh "

" Chuyến bay từ thành phố A đến Paris mười lăm phút nữa cất cánh "

Cự Giải suy nghĩ một hồi... Cô quyết định đi đến quầy bán vé đổi vé đi New York thành vé đi Paris.

Tiếng Pháp của cô không tệ, thừa khả năng giao tiếp.

Nhưng đây cũng không phải điều mà cô cần quan tâm. Rốt cục cô đi Pháp là muốn tìm cái gì?

Cô đánh mất cái gì ở Pháp sao?

Cùng thời điểm

- Quán Coffee -

Bảo Bình bật loa ngoài chiếc điện thoại, đặt lên trên bàn, cất giọng trầm trầm,

" Thế nào rồi Song Ngự? "

Bên đầu giấy bên kia là con gái rượu của Chủ tịch hãng hàng không XYZ tiếng tăm lẫy lừng.

" Từ từ, em không phải thánh đâu, lấy thông tin kiểu này rất tốn công. Hm... Xem nào... Đây, Cự Giải cô ấy đổi vé New York đi Paris rồi. Ủa? Giải Giải ra nước ngoài sao không nói một câu? "

" Được rồi, anh cảm ơn, có gì anh sẽ nói với em sau "

Tút... Tút...

Bà lão thấp thoáng nụ cười nhẹ trên môi.

Còn ai đó đang nhìn mặt vô cùng phấn khích định thò tay ra cầm cái điện thoại để nghịch thì bà lão đã từ tốn nói

" Sư Từ, để đó đi con, vẫn còn một cuộc gọi nữa "

Trên chiếc TV lớn tại quán Coffee đăng tin nhanh.

" Vừa rồi, một trong những nhánh chính trụ sở chính của Tập đoàn tài phiệt Scorpio tại Paris đang xảy ra một vụ tranh chấp kịch liệt của buổi đầu ngày hôm nay, cùng với Tập đoàn hiện đang rất bí ẩn trên thương trường là Tập đoàn C.C.R. Trong Tập đoàn Scorpio hiện đang nghi ngờ có người bán đứng Tập đoàn, tiết lộ giá cả của mảnh đất... "

Phụt! TV được tắt.

Rm.. Rm.. Rm..

" Alo? "

Lần này là bà lão nghe máy.

" Bà nội, mười lăm phút nữa chuyến bay cất cánh sang Paris, con đi đây, chuyện ở công ty bà nói qua cho con nhé "

" Ủ, đương nhiên, đi đi nhanh lên, ta đặt khách sạn cho con rồi đây "

Tút... Tút...

- Sân bay X -

Cự Giải ngồi bần thần nghe nhạc ở phòng chờ. Nhạc bài " Wish you were here " không buồn nhưng sao nghe lời bài hát cô thực sự hụt hẫng.

And I remember, all those crazy things you said...

You're always there, you're everywhere...

But right now I wish you were here...

Cự Giải thì thầm,

" But right now i wish you were here "

Cô cười nhẹ đứng dậy, chuẩn bị lên máy bay.

Khoảng khắc cô đi qua một người đàn ông cao lớn, mái tóc hơi xoăn màu đỏ rượu, đeo một chiếc kính râm cực chất, phong thái bá đạo độc nhất, Cự Giải khựng lại...

Một tuần trôi qua, cô luôn tìm một bóng dáng quen thuộc trong hàng người nườm nượp giữa những con phố. Nhưng không tìm được...

Vì cô... Đã quên điều gì đó...

Về người ấy.

Cho đến khi, người đàn ông kia lướt ngang vai cô...

Thật buồn cười, chỉ là vô tình đi ngang một người đàn ông, mà làm sao thế Cự Giải?

Cô tự cười khổ một mình, lắc đầu ngán ngẩm chính bản thân rồi tiếp tục bước đi.

Thiên Yết người có một mùi hương Lavender đặc trưng vừa thoảng qua... Hắn bắt giác quay đầu lại nhìn. Chỉ thấy một cô gái tóc tím lavender tùy tiện buộc bông lên bông bênh.

Giữa sân bay, người với người đông như cỏ hoa, thế nhưng thu vào tầm mắt hắn lại chỉ có bông hoa Lavender kia.

Giống như...

Vụt qua...

Paris...

Tuyết...

Cô gái...

Tóc...

Tím...

Có những hình ảnh vừa vụt qua trong đầu Thiên Yết làm hắn giật mình, cho đến khi định thần lại thì bóng dáng nhỏ bé kia đã biến mất trong dòng người.

.....

. Cự Giải // Thiên Yết:

. - Rốt cục tôi đã lãng quên điều gì?

.....

- Paris - Pháp -

_ Khách sạn Ritz Paris _

Cự Giải ngã nhoài ra chiếc giường êm ái trong phòng tổng thống... quen thuộc. Bây giờ cô thực sự không muốn nhớ cái gì hết, cái gì cũng không muốn nhớ.

Có lẽ việc đầu tiên là đi ăn một bữa thật ngon, sau đó một mình du ngoạn giang hồ.

Rm... Rm... Rm...

" Alo? "

" Cự Giải, cậu đang ở Pháp? ", Tiết Song Nư bên đầu dây nhưn mày đầy bất mãn. Có nhỏ bạn thân mà nó bỏ đi không chịu báo một tiếng.

" Ủ, xin lỗi, tớ đi vội nên không kịp nói cho mọi người biết, tớ... "

" Rủ Nhân Mã đi chơi đi, nó cũng đang ở Paris đấy! "

" Há? ", Cự Giải há hốc mồm

" Cậu quên chồng của Hàn Nhân Mã chúng ta là Âu Dương Sur Từ tiếng tăm lẫy lừng rồi à, bà muốn đi đâu chả được, mấy người thì kinh rồi hén?! "

Cự Giải ngáp một cái, " Làm như Tiết gia các cậu không ghé gớm ấy, con gái rượu của chủ tịch hãng hàng không XYZ, ông nội thì Bộ trưởng bộ giao thông vận tải, tớ làm sao đỡ nổi "

Tút... Tút...

Ồ ~ lão thật, cô còn chưa nói xong đã cúp máy!

Thôi, chắc Nhân Mã thân yêu sang đây cùng với Sur Từ rồi. Kệ hai người bọn họ.

Cô thật muốn thay quách đồng quần áo này ra, mang một chiếc đầm phong cách vintage cổ điển nhẹ nhàng và một đôi giày búp bê mềm. Thêm một chiếc mũ rộng vành che nắng, vậy thôi, mái tóc tím tùy ý xõa ra.

Không biết, từ bao giờ cô lại mặc được thứ đồ này?!

Một mình Cự Giải đi lên đỉnh tháp Eiffel đứng ngắm cảnh. Cô nhìn ra ngoài trời trong xanh không một gợn mây, hàng cây bên dưới biến thành một dải màu vàng mùa thu nhẹ nhàng.

Nhưng mà... Không giống.

Nếu như đây là mùa đông...

Nếu như... Ở đằng sau...

Cự Giải theo phản xạ chậm chậm quay người lại...

Bạn đang đọc truyện *Dòng Thời Gian Tình Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Chương 6: Trên Đỉnh Tháp Eiffel

Không có ai.

Cô thiết tưởng đáng ra đây là mùa đông, là tuyết rơi, khi cô quay người lại sẽ có một người... đứng đằng sau, vì sao lại không có?

Trong lòng cô trào lên nỗi thất vọng chưa từng có trước đây...

" Cô gái nhỏ, em làm sao thế? "

Một giọng nữ nhẹ nhàng vang lên.

Cự Giải còn không buồn liếc mắt qua người hỏi mình, nghe giọng chắc là một phụ nữ thành đạt, rất khoan thai, lại có ba phần quý tộc.

Cô cười buồn, nhìn ra xa xa,

" Mặc dù không biết chị là ai nhưng giờ em đang rất... "

" Nhớ một người ", Người phụ nữ kia tiếp lời.

Cô hơi giật mình nhưng cũng gật đầu cười.

Chẳng lẽ trên mặt cô hiện rõ như vậy sao?

" Khi em yêu một thành phố chính bởi vì em yêu người ấy, em nói xem em có yêu thành phố Paris này không? "

Cô chần chừ... Rồi lắc đầu.

Không phải nơi này, không phải thành phố Paris. Là một nơi khác cơ.

" Ha ha, cũng không hẳn, em nhớ một người nhưng căn bản lại không nhớ được người ấy là ai? Đã từng có những gì với em? Em có một giấc mơ rất dài, chắc chắn về người ấy nhưng đến khi tỉnh lại, lại không thể nhớ được cái gì. Thậm chí hoài nghi có thật là mình mơ không? Vì cảm giác trong giấc mơ đó em biết nó rất chân thực... Chân thực đến mức... "

Cô gái kia biết câu cuối còn lại nhưng có lẽ để cho cô bé nói ra sẽ tốt hơn.

Im lặng..

" Chân thực đến mức... ", Cự Giải ngập ngừng lặp lại..

" Em thích người ấy... Hình như, thích rất nhiều "

Cô gái kia gật đầu cười tươi, " Chỉ cần em hiểu được điều đó, là đủ rồi, cố gắng nhớ lại người ấy, đi tìm người ấy "

Nói đoạn, cô gái xoay người bước đi.

Như nhận ra điều gì, Cự Giải hỏi với theo, " Chị... Em còn không biết chị tên là gì...?? "

" Thượng Quan Trầm "

Một tuần nay, Thiên Yết đều mang về mặt lạnh lùng đáng sợ, làm người ta không dám đến gần. Khuôn mặt tà mị đẹp như khắc hàng ngày vốn vẻ trào phúng, kiêu ngạo, giờ được thay bằng tảng băng nghìn năm lạnh lẽo.

Lý do không phải bởi vì vụ thầu ở công ty. Mà là vì hắn cảm thấy não mình, ở một góc nào đó, bị khoét đi mất.

Cảm giác trống trải lạ thường bao trùm hắn một tuần nay.

Cảm giác mình đánh mất một điều rất quan trọng.

Khi quyết định đến Paris, hắn có một suy nghĩ rằng sẽ tìm được gì đó ở thành phố lãng mạn này. Nhưng thật không hiểu nổi...

Hắn đứng dậy, ra khỏi phòng làm việc, ngồi trên con Bugati Chiron phóng thật nhanh trên đường tới Eiffel, dù sao cũng đã đến Paris, ít nhiều cũng nên đến đây.

Thang máy từ từ đưa Thiên Yết lên đến đỉnh ngọn tháp.

Thật vừa vặn cô gái tên Thượng Quan Trầm đang đi về phía thang máy.

" Trầm tổng, cô cũng lên đây sao? À phải rồi, phải nói vụ thầu lần này Trầm tổng quả thực rất cao tay! "

Thượng Quan Trầm mỉm cười một cách lịch thiệp, " Yết tổng, xem chừng anh cũng rất rỗi rãi, một người đàn ông thành đạt như anh lại đến một nơi lãng mạn như vậy là để chờ cô gái nào sao? "

Một câu, trúng tim đen.

Trong lòng đột nhiên giật mình thật mạnh, hắn nhìn thấy cô gái có mái tóc màu lavender thấp thoáng sau lưng của Thượng Quan Trầm.

Lại thấy Thượng Quan Trầm cười nhẹ, " Không làm phiền Yết tổng nữa, tạm biệt "

Khi Thượng Quan Trầm vừa rời đi.

Thì hắn đã không nhìn thấy bóng dáng nhỏ bé kia đâu nữa rồi. Trong lòng đột nhiên một trận tức giận!

Chết tiệt! Chẳng lẽ hắn ảo tưởng ra một cô gái?

Thiên Yết đứng trông ra phong cảnh bên ngoài, cảm thấy trước mắt thiếu đi một bóng dáng nhỏ bé của ai đó mà hắn không định hình được.

" Cho anh "

Giọng nói ù rĩ nhạt nhẽo đầy ngán ngẩm của Cụ Giải nhàn nhạt vang lên, bàn tay thon nhỏ trắng muốt cầm một lon bia nhỏ chìa ra trước mặt Thiên Yết.

Hắn ngạc nhiên, hơi khựng lại, trong lòng tự dung nhen nhói thầm vui vì mình không bị ảo tưởng.

Mùi hoa Lavender...

Vụt qua

" Anh không ngắm cảnh sao? "

" Đang ngắm "

" Đứng trong đó làm sao mà ngắm được? "

Hắn cầm lấy lon bia, cất giọng trầm đã bớt đi phần nào lạnh lùng,

" Vì sao cho tôi? "

" Chính ra trong này có cảnh đẹp hơn! "

Giọng nói quen thuộc chạy một hàng trong não bộ hắn. Thật lạ.

Có một giọng nào đó, nói cái gì đó... Rất giống giọng của cô gái này thì phải.

Cô vẫn chính là một tuần nay luôn giữ thái độ thờ ơ nhạt nhòa, giọng nói nhẹ nhàng cơ hồ nghe được sự bất cần đời trước giờ chưa từng có,

" Thấy anh có vẻ giống tôi "

Hắn bật lon bia, tu một ngụm, ánh mắt quét qua cô gái đứng bên, " Cô không phải tôi, sao biết được cô và tôi giống nhau? "

Cô nhún vai, " Chắc anh đang nhớ một cô gái? "

Hắn hơi nhếch môi, " Vậy thì đúng là cô đang nhớ một người đàn ông rồi "

Nói thật, xưa nay, là một người luôn nhìn thấu tâm tư kẻ khác, tâm cơ thâm trầm mới có thể đứng vững được như thế này, nay lại bị một cô gái nhỏ nhìn ra là đang nhớ một người.

Thật buồn cười.

Trong lúc cả hai đang im lặng,

" Muốn đi đâu nào? "

" Đi về thôi... Còn phải sửa cái máy "

" Dùng cái máy mà bay về khách sạn "

Hàng loạt hình ảnh tiếng nói chạy vụt trong đầu cô như một cuộn film bị lỗi, không thể nhớ lại được có những gì vừa đi qua.

Cụ Giải tự cười chế nhạo mình.

Cô lặng lẽ quay người, tạm biệt người đàn ông vừa quen biết được 10"

" Tôi phải về khách sạn rồi, tạm biệt "

Hắn cũng chẳng có lý do gì giữ một cô gái không quen biết lại.

" Được, về cẩn thận, cảm ơn vì lon bia! "

Cụ Giải đang đi nhưng bất chợt nhớ ra điều gì đó, cô chậm chậm quay người lại, " Tôi chưa biết tên anh "

" Vậy cô nên giới thiệu tên mình trước rồi mới hỏi tên tôi "

Hắn tay vẫn cầm lon bia, ánh mắt rõ ràng nhìn vào đôi mắt cô. Cụ Giải thoáng dao động trước cái nhìn trực diện của đôi mắt tím sẫm mù sương kia. Không đoán ra tâm tư.

Thật không phải người bình thường.

Cự Giải là người có giác quan thứ sáu rất tốt, trời sinh có trực giác mạnh hơn người. Nhưng đứng trước hắn, cái gì giác quan 6, trực giác,...đều bay đi hết cả.

"Thượng Quan Cự Giải "

Cô nói ngắn gọn, vẫn giữ chất giọng lạnh lùng man mác.

Thiên Yết hơi lặng người đi, cảm giác quen thuộc mà xa lạ lại ùa về kèm theo một đoạn kí ức mà hắn không nhớ được là có từ bao giờ...

"Thượng Quan Cự Giải "

"Gi? "

"Lắp sai rồi kia "

"Hà?! Ở đâu? "

"... "

"Lệnh Hồ Thiên Yết, sao anh vào được nhà tôi? "

Nhưng trong nháy mắt, giọng nói của cô đánh gãy mấy giọng nói trong đầu Thiên Yết, "Nhìn anh bản thân như thế chắc lại nhớ đến cái gì rồi, tôi cũng đang bận, vậy chào anh "

Cô cũng chẳng cần biết tên người đàn ông kia làm gì, không cho biết thì không cần phải biết.

Cự Giải quay người đi về phía thang máy.

..... Cho đến khi

Cự Giải biến mất sau cánh cửa thang máy được khép lại, hắn mới thực sự tự bật cười một tiếng trầm thấp trong họng.

Về đa phần là chế nhạo mình.

Cự Giải về khách sạn thì lăn lộn trên giường để cố nhớ xem mình gặp người đàn ông kia bao giờ chưa.

Bắt đầu màn tự độc thoại tự kỉ trên giường êm ái.

"Haizzzz, nhìn có vẻ quen quen, sao mình không nhớ ra hắn là ai nhỉ? Ô, đã gặp bao giờ đâu mà nhớ?! "

.....

"Huehue - _ - bỏ đi bỏ đi, không nghĩ nữa, mặc xác hắn là ai, quan trọng là mình biết mình thích ai là được "

....

"Nếu như việc gần đây nhất mà mình cũng không nhớ nổi thì chắc chắn liên quan đến... "

Cự Giải ngồi bật dậy, lục trong balo cái máy dịch chuyển do mình phát minh.

Có phải cô đã sử dụng nó, với một người nào đó, sau khi về hiện tại thì liền quên hết sạch, cái máy còn lại chắc đang trong tay người kia.

Nghe có vẻ logic!?

Rm.. Rm.. Rm..

"Alo? "

Cô nhắc điện thoại, bên đầu dây bên kia là Bảo Bình.

"Em tự ý đổi về sao không nói với anh? Đến Pháp thế nào rồi? "

Cô ngán ngẩm liếc mắt cái điện thoại một cái, "Thôi đi, bạn Tiết Song Ngư xinh đẹp không nói cho anh biết em đi đâu mới lạ "

"Được - _ - vẫn là em tôi thông minh nhất, anh nói này, tôi nay ở Pháp có một bữa tiệc chính trị, em đến đó ra mặt trước thay anh, phải nửa buổi tiệc anh mới đến được, ok? Thấy anh đáp trực thẳng xuống thì nếu không thích em có thể về luôn "

Cự Giải đối với người anh họ hơn tí lần anh trai này cô lúc nào cũng rất mực kính trọng.

" Vâng, em biết rồi, cho em địa chỉ, các tổng tài với chủ tịch Tập đoàn lớn nhỏ em đều biết rồi, chỉ cần đưa vấn đề cần nói qua mail cho em thôi, đồ dạ hội, cho người đến đón em đi "

" Được, cảm ơn em "

" Bảo Bình, em không cho anh nói câu đấy "

Là anh " nuôi " em từ nhỏ, sao em để anh nói như thế được.

Từ điện thoại vang ra tiếng thì thầm, " Anh đang công bố với cổ đông là em sẽ đi thay anh, nói xã giao thôi, anh mà phải cảm ơn em, không đi anh đập chết, bắt về "

Tút... Tút...

Được rồi - _ - cô hết kính trọng thằng anh mất rồi.

Thiên Yết vừa nhận được cuộc gọi của nãi nãi (bà nội) thân yêu bảo là đến tham dự tiệc của C.C.R, vì Tập đoàn này rất bí ẩn, cần đích thân xem xét thêm. Hơn nữa Tập đoàn này rất hiếm khi có một buổi tiệc lớn như thế.

Chuyện liên quan đến C.C.R, hẳn cũng là nên đi một chuyến. Nhưng hẳn công nhận một tuần nay đầu có vấn đề nên không đề ý...

Nãi nãi đặt khách sạn cho mình.

Quái gì? Có biệt thự sao phải ở khách sạn?

" Alo "

" Yết nhi, sao thế? "

" Nãi nãi, có biệt thự để làm gì, sao lại phải ở khách sạn? "

"... À.. Cái này, nãi nãi nghĩ ở khách sạn cho sạch sẽ, còn có người phục vụ, phòng tổng thống cũng không kém biệt thự mà, nãi nãi sợ con ở biệt thự để lâu rồi, không... vệ sinh lắm "

" À, được, con hiểu rồi "

Tút... Tút..

Nhưng lại có cuộc điện thoại khác làm Thiên Yết phải điếng người hơn.

Rm.. Rm.. Rm..

Cuộc gọi đến: Bảo Bình Mặt Lợn

Đang gọi...

" Alo? "

" Thiên Yết, tớ đến muộn tầm nửa buổi tiệc cơ, tớ biết cậu không thích tham gia mấy cái này nên nhờ cậu nhé "

" Nhờ gì? "

" Đón em gái tớ hộ tớ. Bao giờ tớ đáp trực thăng xuống, cậu đưa về luôn hộ tớ nhé, cả hai đều không thích tiệc tùng mà!? "

" Được, em gái nào thế? Ở đâu "

" Thượng Quan Cự Giải, bên cạnh phòng cậu "

Bạn đang đọc truyện *Dòng Thời Gian Tình Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Chương 7: Có Một Nụ Hôn Ở Đó ...

Cộc... Cộc... Cộc...

Cự Giải nán người lê lét ra mở cửa...

Đôi mắt to tròn đen láy mở to phản chiếu trước đôi mắt tím nhạt trong suốt kia. Cả người dựa vào cửa, cô ngước lên lấp bắp nhìn người ngoài cửa.

" Sao... Sao lại là anh? "

Hắn mỉm cười nhẹ, " Tôi cũng đang định tự hỏi, sao lại là cô. Chắc, hóa ra là thiên kim nhà Nam Cung "

Cự Giải không nói gì, cô tránh sang một bên cho hắn đi vào, mắt theo dõi từng cử chỉ hành động của Thiên Yết.

Mà hắn, rất tự nhiên ngồi xuống barmini tự rót một ly rượu cho mình, ngồi nhấm nháp. Vẫn không hay Cự Giải đứng dựa lưng ở cửa, vẫn nhìn hắn. Từng ánh mắt lạnh lùng, từng cái nhấc tay quen thuộc, còn có đôi môi bạc tình kia nữa.

Hắn là ai mà quen thuộc như thế?

Trong đầu Cự Giải vụt qua hình ảnh một nụ hôn đậm mùi vị rượu nho, tại chính barmini này.

Gì thế? Vừa rồi là cái gì?

Có.... Có một nụ hôn ở đó...

Cô tiến lại gần barmini, ngồi trước mặt hắn. Nhìn hắn.

" Cô làm gì thế? ", Nãy giờ tuy uống rượu nhưng vẫn biết Cự Giải làm những gì, hắn hỏi khó hiểu.

" Tôi... Anh... Anh lại gần đây một chút được không? "

" Để làm gì? ", Hắn lạnh lùng.

" Tôi... "

" Không được ", Hắn không để Cự Giải nói hết, lạnh nhạt ngắt lời cô.

Cự Giải bỗng nhón chân dậy, vươn người qua barmini, khuôn mặt nhỏ nhắn bây giờ chỉ còn cách mặt hắn một chút nhỏ.

Đôi môi anh đào cuối cùng chạm vào đôi môi mỏng quyến rũ kia, chủ động hôn hắn. Cả vị rượu nồng nàn quen thuộc lan tỏa quyến với vị ngọt ngap đặc biệt có chút cảm giác hoài niệm..

Cả cơ thể Cự Giải nóng bừng lên, như có luồng điện chạy qua người cô, cô đột ngột rời khỏi môi hắn. Hai mắt tròn tròn nhìn Thiên Yết.

Tất cả dòng hình ảnh thời gian chạy qua đầu cô. Nhanh mà rõ như một đoạn ký ức bị vùi lấp đã lâu bỗng ủa về.

Cổ họng cô tê đến râm ran...

Khó khăn lắm mới bật ra hai chữ,

" Thiên Yết... "

Hắn đưa mắt nhìn Cự Giải, " Ủhm? "

" Đúng là anh! ", Cô đưa một tay che miệng, đôi mắt mở to nhìn hắn, lấp bắp, " Tôi nhớ ra rồi "

Nhưng ngược lại với vẻ kinh hỷ của Cự Giải vẫn là sự lạnh lùng không che giấu của Thiên Yết, " Cô nhớ ra cái gì? "

Cự Giải ngồi bên ghế lái phụ, nhìn khung cảnh Paris về đêm. Paris về đêm vô cùng trắng lẹ, đèn điện đều mang một vẻ cổ kính chạy suốt những hàng cây bách hợp. Dãy phố lớn nhỏ đều có đèn điện sáng đủ loại màu khác nhau.

Nhưng nhìn thế nào thì, tuy Paris lãng mạn đến từng góc phố nhỏ, nó vẫn mang một vẻ cô đơn khó tả.

Nghĩ đến đây, Cự Giải nhắm mắt, dựa vào lưng ghế, tự thở dài trong lòng.

Bây giờ là 19:00. Phải đến bữa tiệc ở Tập đoàn C.C.R. Cô thật không muốn.

" Dừng xe "

Thiên Yết quay sang nhìn cô, nhướn mày, cất giọng trầm trầm, " Cô định làm gì? "

Cự Giải không nhìn hấn, mắt vẫn hướng ra ngoài, " Tôi muốn xuống xe thôi, không muốn đến bữa tiệc đấy "

" Để tôi đưa cô về "

" Không cần! ". Cự Giải cự tuyệt không chút suy nghĩ. Nếu còn ngồi cạnh hấn một giây phút nào nữa, cô sợ mình sẽ không kìm chế được mà tuôn ra hết những khi cô và hấn ở Paris, ở Roma như thế nào.

Vì hấn căn bản không nhớ gì hết.

Con Lamborghini Aventador SV chậm chậm dừng lại bên đường, ngay trước cổng Thượng Nghị viện Quốc hội Pháp. Cửa xe bên ghế phụ bật mở.

Cự Giải bước xuống xe không do dự.

Trước khi đi, cô vẫn muốn hỏi hấn một câu thôi, " Anh thật sự không nhớ gì? "

" Không ", Hấn vẫn lẳng lặng nhìn cô.

Cự Giải quay người đi. Cửa xe đóng lại.

Chiếc xe vù phóng đi.

Cự Giải vẫn trong bộ trang phục dạ tiệc với chiếc váy hoa công chúa màu xanh lơ kết hàng nghìn bông hoa nhỏ li ti. Vòng hoa trên đầu càng tôn lên vẻ đẹp thuần khiết của cô.

Cô nhớ là, đằng sau Thượng Nghị viện Quốc hội có một vườn hoa rất đẹp, là vườn hoa Luxembourg.

Tuy nơi này là nơi có rất ít khách du lịch nhưng những mảnh đất bao quanh Palais du Luxembourg là cái nôi của lãng mạn suốt nhiều thế kỉ qua.

Đài phun nước và thảm hoa ở đây đều toát lên vẻ lãng mạn đặc biệt mà chỉ ở đây mới có. Thảm cỏ mềm và êm hơn cỏ tưởng tượng.

Ngồi bên cạnh đài phun nước nhỏ, Cự Giải thò tay xuống vẩy nước nhẹ nhẹ. Mặc kệ một số ánh mắt đổ dồn về phía cô vì quá nổi bật nhưng có lẽ Cự Giải đã quá quen rồi. Cô chẳng quan tâm.

Nhìn đài phun nước cô lại nhớ đến Đài phun nước Tình yêu ở Roma, lại nhớ đến vẻ mặt ôn nhu của Thiên Yết lúc hỏi cô muốn đi đâu, nhớ đến cái dáng vẻ cô nhìn hấn như đang cứu tinh lúc nói tiếng Ý, nhớ mùi hương thoang thoảng trên người hấn.

Đôi mắt to tròn đen láy trong vắt của Cự Giải đã phủ một tầng sương, hình ảnh trước mắt dần mờ đi.

Một giọt... Hai giọt...

Cô thích hấn đến vậy sao?

Hấn không nhớ ra cô làm cô buồn như thế sao? Đến mức khóc?

Rm... Rm...

" Alo? "

" Bảo Bình, xin lỗi, tớ không đến được, em cậu cũng không đến được, tớ sẽ nói chm với cậu sau. Nói với nãi nãi một tiếng cho tớ nhé? "

" OK, không sao! "

Vừa cúp điện thoại, Thiên Yết đã vội quay vô lăng 360° quay ngược lại đường vừa rồi. Con Lambor lao như một báo hung hăng trên các đại lộ xiên xéo nhau.

Và chiếc xe dừng lại ở Thượng Nghị viện Quốc hội Pháp, Thiên Yết xuống xe mơ màng chạy ra sau mảnh đất tràn ngập thảm hoa sau tòa Nghị viện.

Hai tay đút túi quần, hấn chậm chậm tiến lại đài phun nước ở trung tâm khu vườn, đưa mắt nhìn xung quanh. Những cột đèn được thiết kế kiểu xưa với ánh sáng le lói không đủ sáng cả vườn, khu vườn chìm trong cảnh thần bí tràn ngập hoa.

Đài phun nước lóng lánh bởi những bóng đèn nhỏ sau dòng nước phun lên.

Quả thực, hấn lầm khi quay lại đài phun nước này. Chẳng có ai ở đây cả, có mỗi một bông hoa bách hợp nhỏ rơi bên thành đài phun nước.

Là bông hoa trên vòng hoa cài đầu của Cụ Giải rồi xuống?

Hắn vẫn đứng trân trân nhìn đài phun nước, tưởng tượng ra cô gái với mái tóc tím, chiếc vòng cài đầu với những bông hoa màu hồng tía và trắng nhỏ nhỏ. Chiếc váy công chúa mềm mại màu xanh lơ, những dải hoa li ti chạy quanh chiếc váy.

Nói thế nào nhỉ?

Hắn tự nhiên thờ dài, ngược mắt lên trời lác đầu, " Cô rất đẹp "

Ngừng lại một lúc, hắn lại nói như người mơ ngủ, " Tôi đã thừa nhận, cô rất đẹp, Cụ Giải, cô xuất hiện đi được không? "

- Cùng lúc đó -

Tại sân bay.

Có một cô gái với bộ váy như một nữ thần, tay xách chiếc vali nhỏ chạy về phía quầy bán vé, vội vàng mua một chiếc vé nhanh nhất đi Ý.

" Thừa cô, hôm nay không hề có chuyến bay nào tới Roma "

" Cô có còn chuyến bay nào tới Ýtali không? "

" Có một chuyến tới phía đông bắc Ýtali, ở Venice thừa cô "

Vậy là mọi thứ đã được quyết định rằng cô sẽ đến Venice, một trong những thành phố kênh đào đẹp nhất trên thế giới.

Cụ Giải gấp rút mua vé nhưng khi mở chiếc túi xách ra, chiếc máy nhỏ của cô đột phát sáng nhưng lại không hề làm cô biến mất như mọi khi.

Vội cầm lấy chiếc vé đi Venice, Cụ Giải gần như ngạc nhiên khi trên vé ghi ngày: 03 /02/2015.

Cô đã dịch chuyển thời gian tận bốn, năm tháng trời mà về mặt không gian thì không sao. Không biết chiếc máy còn lại ra sao?

Cụ Giải xách vali lên máy bay.

Thiên Yết rời khỏi vườn hoa Luxembourg, ngồi vào trước vô lăng nhưng hắn không biết nên lái xe đi đâu.

Ánh sáng le lói nhỏ nhỏ trong ngực áo làm Thiên Yết giật mình. Lôi chiếc máy nhỏ ra, hắn nhìn nó thật lâu, rồi nhìn đồng hồ ở xe mình.

Thật buồn cười.

9:00 pm. Monday 3rd February 2015.

Chắc, cái thứ nhỏ bé này làm hắn nhảy cóc năm tháng, qua cả giao thừa cơ?

Thiên Yết nhớ đến Cụ Giải đầu tiên.

Thời gian đảo lộn là lý do cô biến mất ở đài phun nước? Có khả năng? Nhưng tuy nhiên, chiếc máy nhỏ có biến đổi thời gian vẫn không làm ra hắn nhớ ra Cụ Giải là ai?

Hắn phóng xe như điện về khách sạn Ritz Paris, lao về phía lễ tân hỏi về cô gái ở phòng 1607.

" Thừa ngày, Miss Cancer vừa dọn hành lý dời đi cách đây một giờ đồng hồ "

" Đi bằng taxi khách sạn? ", Hắn hỏi vội.

Nam tiếp viên lác đầu lịch sự.

Thiên Yết nhắc điện thoại gọi điện cho Sur Từ, người đang " đóng đô " ở Paris.

" Lật tung thành phố này lên cũng phải tìm cho tở Cụ Giải, cậu đi điều người đi "

" Bình tĩnh, nói tở nghe xem có chuyện gì, sao tự nhiên Cụ Giải biến mất? "

Điều này quả thực nằm ngoài kế hoạch của Sur Từ, Bảo Bình và nãi nãi Thiên Yết. Nhân Mã đang ngồi bên Sur Từ cũng sợ đến xanh mặt, sao cô ấy biến mất được.

" Về đến khách sạn đã dọn hành lý được 1h rồi, không dùng taxi khách sạn "

Sur Từ suy nghĩ một lúc rồi cười cười, tên này tìm người ta đến hăm đầu rồi, " Ngoài sân bay ra thì còn ở đâu nữa? "

Thiên Yết hần lại ngồi lên xe, phóng vút trên những đại lộ thênh thang ở Paris gần về đêm.

Trong đầu hần ngập hình ảnh Cự Giải. Nụ hôn bất ngờ ở quán bar, lúc cô nói cô đã từng cùng anh làm những gì ở tại nơi này, còn có ở Ý, còn có...

Rất nhiều.

Thậm chí hình ảnh lần cuối Cự Giải hỏi hần,

" Anh thật sự không nhớ gì? "

" Còn 10 phút nữa chuyến bay sẽ bắt đầu cất cánh... "

Cự Giải đã sớm an vị trên máy bay, hai tai đeo earphone, đôi mắt với hàng mi dài cong vút nhắm nghiền. Cô thoải mái dựa lưng vào chiếc ghế êm ái cao cấp.

Trong đầu vẫn văng vẳng từng câu nói lạnh lùng của Thiên Yết, cô cố gắng tập trung vào tiếng nhạc để át đi giọng hần.

10" sau, Thiên Yết chạy thật nhanh vào sân bay, hỏi nhân viên lễ tân, hần chạy đến chiếc máy bay đi Ý.

Hần đã thấy Cự Giải.

Cô ngồi thu mình bên cạnh ô cửa sổ, hai mắt nhắm lại, hình như đang ngủ.

Máy bay to vật vờ im lìm ở đường băng bắt đầu có tiếng động cơ dần to lên. Chiếc máy bay dần dần di chuyển, trượt chậm chậm trên đường băng rồi nhanh dần.

Cô gái nhỏ trên máy bay càng ngày càng nhỏ dần... Rồi mất hút trong bầu trời đêm đen kịt.

Thiên Yết tự cười giễu mình.

Không biết bây giờ suy nghĩ trong lòng hần thật ra là cái dạng gì?

Hai lần đề lỡ cô gái này, mong là sẽ không có lần thứ ba.

Bạn đang đọc truyện *Dòng Thời Gian Tình Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Chương 8: Thành Phố Mặt Nạ

Tháng hai ở Venice - Ý phải nói là có sự kiện vô cùng lớn, lễ hội mặt nạ, lễ hội hóa trang tung bừng cả thành phố kênh rạch này.

Nằm ở phía đông bắc Italy, Venice được hình thành từ 118 đảo và 175 kênh đào nối với nhau bởi hàng trăm chiếc cầu. Chính những yếu tố đã tạo nên kiến trúc độc đáo, có một không hai của thành phố.

Venice được coi là thành phố của tình yêu cũng bởi vẻ đẹp lãng mạn với hệ thống kênh rạch chằng chịt.

Cự Giải ngồi trên chiếc thuyền gỗ godola, một loại thuyền dài và nhỏ rất phổ biến ở Venice.

Lần đầu tiên cảm nhận cái cảm giác được ngồi trên con thuyền, xuôi theo dòng, đi qua những con cầu bắc ngang sông, đi qua những ngôi nhà cổ, đi qua những người bán hàng lênh đênh..

Lát sau, cô đã có mặt ở khách sạn Venice, và không khỏi bất ngờ khi những người dân Venice đều ăn mặc giống hệt mình.

Cô tiếp tục mỉm cười chuyên nghiệp nhìn Cự Giải, " Cô cũng đến đây tham dự lễ hội mặt nạ phải không? Trông cô thật sự rất xinh đẹp, chắc chắn cô sẽ là trung tâm của lễ hội ngày hôm nay "

Cự Giải bối rối nhận thẻ phòng mình, vừa quay người định đi vào thang máy, cô đã đụng ngay phải một người đàn ông,

" Oh, sorry... I... "

Khi người đàn ông ấy nhìn cô, Cự Giải hơi ngẩn người,

" Không cần xin lỗi, tôi không sao, nếu như vợ, cô có thể vào thang máy luôn "

Cự Giải hơi ngỡ ngàng, " Anh không phải người Ý? Nhưng cũng không giống..."

Người đàn ông cười nhẹ, " Tôi à, là con lai "

Nét đẹp của người đàn ông lai Ý này quả thực rất quyến rũ, đôi mắt nâu của người Châu Á, nước da trắng, sống mũi cao của người Châu Âu. Đáng người cao mà không gầy, chuẩn như một người mẫu.

Người này toát ra khí chất Vương giả không kém gì Thiên Yết.

" Cô thiếu cái gì thì phải? "

Cự Giải tròn mắt nhìn người đàn ông trước mặt, " Tôi... Thiếu cái gì? "

" Mặt nạ. Cô không thể tham gia lễ hội mặt nạ mà không có mặt nạ được. Như thế này đi, cô lên cất đồ rồi chúng ta đi kiếm mặt nạ, tôi cũng vừa đến. Không có cái nào. "

Cô suy nghĩ một lúc rồi gật đầu, " Được, vậy tôi nên gọi anh là gì? "

" Cô có thể gọi tôi là Hàn Uy ", người đàn ông mỉm cười.

Cự Giải gật đầu, " Ừm, vậy... Hàn Uy, anh đợi một lát tôi sẽ xuống ngay "

Thiên Yết vẫn đang ở sân bay, hắn nhắc điện thoại gọi cho Sur Từ, " Alo? "

Sur Từ bên đầu dây bên kia vẫn cười ngạo nghễ, " Áyyy... Bình tĩnh bình tĩnh, người đẹp đi mất rồi chứ gì... Ahh khoan khoan, đừng nói với. Để tớ đoán coi... Xem nào... "

" Sur Từ! ", Thiên Yết gầm nhẹ lên với cái điện thoại, tí nữa thì đi tong hình tượng của bản thân.

" Được rồi được rồi, cậu ra đằng sau sân bay, trực thăng đã có người chờ sẵn. Mau lên đi "

Đúng là tri kỉ, còn chưa kịp nói gì nhiều đã hiểu ý nhau. Thiên Yết chạy vội ra sau lao lên chiếc trực thăng.

Chuẩn bị xong xuôi, hắn nói với phi công,

" Tôi muốn đến Venice, Ý "

Chiếc trực thăng nhanh chóng bay lên bầu trời đêm bao la...

- Venice -

Cự Giải xuống đến nơi đã thấy Hàn Uy đang cầm trong tay cả đồng mặt nạ lớn nhỏ khác nhau, bên cạnh anh còn có hai cái túi cỡ lớn đựng toàn mặt nạ.

Cô bật cười, " Hàn Uy, anh làm gì thế "

Hàn Uy nhún vai nhìn cô, " Chọn mặt nạ cho cô, nhưng quả thực tôi không tìm được cái nào thực sự đẹp "

Cự Giải ngó xuống cái mặt nạ màu xanh lơ đính hoa bách hợp, " Vậy lấy cái này đi, hợp là được "

Đêm nay ở Venice sẽ vô cùng nhộn nhịp.

Cô cùng Hàn Uy sải bước đi bộ trên những con đường lát gạch kiểu cách.

Cô có thể dạo chơi trên những con đường khá hẹp ở Venice, lắng nghe những bản nhạc do những người nghệ sĩ đường phố biểu diễn, tiếng nước vỗ nhẹ vào bờ sông mỗi khi thuyền qua lại, hay chỉ đơn giản lắng nghe nhịp chân của mình.

Nhưng tiếc là người đi đằng sau cô không phải Thiên Yết.

Vì sao chứ? Vì sao không phải là hắn?

" Cô có muốn lại đằng kia nhảy một chút không? Ở đó mới là lễ hội chính! "

Nếu như đông người một chút, tiếng nhạc to một chút, khung cảnh lạ một chút, thì trong lòng sẽ đỡ hơn hay chỉ thêm buồn hơn?

Cự Giải cười nhẹ gật đầu.

Không lâu sau, cô và Hàn Uy đã hòa mình vào đám đông tung bùng với nhạc dân ca Ý vô cùng đặc sắc. Nếu cô nhớ không nhầm thì dòng nhạc Opera chính là bắt nguồn từ Ý.

Người người đeo mặt nạ không phân biệt người không quen mà nói chuyện rất vui vẻ. Còn có, ai cũng phải nhìn về phía Hàn Uy và Cự Giải, dù đã đeo mặt nạ nhưng không làm giảm loại khí chất bẩm sinh và nhan sắc của hai người này.

Hàn Uy cho đến khi một bản nhạc nhẹ vang lên, anh mỉm cười nhìn Cự Giải,

"Người đẹp, tôi mời cô một bản nhé? "

Cô cũng không ngại khiêu vũ, gật đầu,

"Sure "

Bàn tay thon dài của Hàn Uy đặt lên eo Cự Giải, tay còn lại nắm lấy tay cô, "Cho phép tôi? "

Cự Giải bỗng nhiên thấy hơi mất tự tin. Cô thực sự không quen với mùi bạc hà thơm mát của người này, càng không quen với bàn tay đẹp đẽ kia. Cảm thấy nhớ cái mùi để vương, mùi long diên hương còn có một chút hoắc hương trên người "hắn "

Bàn tay đặt lên vai Hàn Uy cũng trở nên rụt rè không quen thuộc.

Cô lo lắng đưa từng bước chân theo bước chân của Hàn Uy, tiếng nhạc du dương càng làm Cự Giải thêm chua chát. Thật buồn cười, người đó sẽ chẳng bao giờ nhận ra cô, cô là nên tiếp tục nhớ, hay nên quên đi?

Hàn Uy rất nhanh nhận ra được Cự Giải không chú tâm. Chắc cô có điều gì tâm sự.

Kết thúc bản nhạc, hắn đem hai ly rượu đến đưa cho cô một ly. Cự Giải điềm nhiên uống một hơi cạn sạch, không quên nói "cảm ơn "

Rồi cứ như thế, ly thứ hai, ly thứ ba...

Nhưng bỗng nhiên...

Đoàng...!!!!

Một tiếng súng vang dậy cả lễ hội. Mọi người bắt đầu ngạc nhiên, thẳng thốt, ngơ ngác nhìn nhau.

Đoàng đoàng đoàng!!!

Liên tiếp tiếng súng khác vang lên, trong số đám người còn có người bị trúng đạn, chết tại chỗ.

Đám người hồi nãy còn nhảy nhót vui mừng bây giờ đã loạn lên, người người xô nhau chạy trốn chết. Venice đêm nay được một phen vô cùng hoảng loạn. Người ta chạy lao vào nhau, đẩy nhau, dẫm đạp lên nhau.

Một bọn áo đen bịt mặt từ đâu nhảy xuống, lia súng bắn loạn xạ. Một số thằng cầm dao đi dọa người. Bao nhiêu người bị thương, nhiều vô số kể. Lễ hội tan tác rồi âm lên, Hàn Uy nắm lấy tay Cự Giải chen giữa đám người, luôn lách để thoát khỏi nơi này.

Nhưng hai người này đã sớm làm tâm điểm lễ hội, chỉ sợ... Đã bị nhắm đến.

Cự Giải trong lòng một trận kinh hãi, chỉ biết chạy thực mạng đằng sau Hàn Uy. Nhưng..

Cả cơ thể cô bỗng bị kéo tuột về phía sau, Hàn Uy biến mất trong đám đông.

Bàn tay nhỏ của cô được một bàn tay to ấm áp bao trọn lấy, ra sức kéo cô chạy, rồi cả cơ thể Cự Giải bị nhấc bổng lên, lao vút qua một ô cửa sổ nhỏ gần gần cầu.

Cả hai cùng lao vào trong hầm rượu, Cự Giải ngã xuống không cảm thấy đau, ngược lại thấy mình được ai đó ôm chặt.

Cô cùng người đàn ông kia đứng dậy phủi quần áo nhưng.. Nhưng mọi động tác, mọi giác quan tế bào đều bị ngưng lại bởi người đàn ông trước mặt mình.

Một chuỗi cảm xúc chạy qua cô.

Tuy cả hai đã đều đeo mặt nạ nhưng nếu nói không nhận ra đối phương trước mặt là ai là điều không thể.

Ngạc nhiên, bối rối, có chút vui mừng vì hắn đến, chút buồn vì hắn không nhớ ra cô... Cuối cùng, cô lựa chọn sự lạnh nhạt để đối mặt với người này..

"Cảm ơn "

Nhưng lời nói vừa dứt thì tiếng sủng nỏ bên tai, cả hai đứng quá lộ liễu trước ô cửa sổ, Thiên Yết nhanh chóng kéo Cự Giải vào trong, lách qua thùng rượu rồi dùng cả cơ thể cường tráng bao trùm cô.

Hơi thở dồn dập vì sợ hãi của Cự Giải liên tục phả vào cổ Thiên Yết, chỉ cần một cử động nhỏ của Cự Giải cũng đủ làm hắn kích dục.

" Cự Giải.. "

" Ừm? "

" Cô điều tiết lại hơi thở của mình đi, đừng động... Cô phải biết là tôi cũng là người có sinh lý bình thường "

Cự Giải không chịu. Máu nóng trong người đột ngột nổi lên.

Hắn không nhớ ra cô. Nhưng chạy đến đây cứu cô, đây là cái thể loại gì? Thiên Yết à Thiên Yết, hắn làm cô thích hắn, thực mê đắm, chính cô cũng công nhận.

Nhưng dựa vào cái gì ôm lấy cô, nắm tay cô, tiếp xúc cô lại đòi cô đừng trêu chọc hắn?

Cự Giải nổi tâm xấu muốn chọc ghẹo hắn, lại làm cơ thể hắn sát mình thêm một chút, đem vùi cả khuôn mặt mình vào cổ Thiên Yết.

Đôi môi căng mọng khê mấp máy tiếp xúc với da thịt hắn, in lên một vết son nóng bỏng vô cùng bắt mắt. Cự Giải quả thực vừa rồi uống hơi nhiều đã ngà ngà say.

Men rượu vương vấn trên người Cự Giải, lại thêm khuôn mặt nhỏ nhắn kia áp toàn bộ vào cổ hắn. Thiên Yết không nhịn được muốn ôm chặt thêm một chút.

Giữa hoàn cảnh bị đuổi giết như thế này?

Thực buồn cười, Cự Giải cảm nhận vòng tay kia siết chặt một chút thì vẫn chưa thấy thỏa mãn, cô ngàng mặt lên nhìn Thiên Yết. Đôi môi anh đào khê chớm môi hắn, sượt qua như vô tình mà như hữu ý.

Chết tiệt! Hắn còn không nhận ra chủ ý của cô gái nhỏ xấu xa ở trong lòng mình à, lại càn rỡ muốn kích dục hắn?! Để cho tiểu nha đầu này đắc ý sẽ cười vào mặt hắn.

" Cự Giải.. ", Giọng hắn đã có chút khàn.

" Ừm? ", Giọng Cự Giải lại mang chút đắc ý

" Cô muốn châm lửa? Cô có đủ trình dập lửa không? "

Cự Giải chỉ cười ha ha, " Cùng lắm là, up xô nước lạnh vào mặt anh "

" Cô... "

Hắn vừa hay không biết nên nói cái gì với tiểu nha đầu này thì xe cảnh sát đã đến. Chỉ một lát nữa thôi là ra ngoài được. Hắn nói cô ở yên đấy, còn mình ra ngoài xem sao.

Ngó ra ngoài, cảm thấy bọn khủng bố đã bị bắt hoặc đã chạy thoát gì đấy, tương đối an toàn, Thiên Yết nhìn vào trong ra hiệu cô đi ra.

Cự Giải lật đật ra ngoài, chân đi không vững, một phần vì cô mệt, lại hơi say, một phần vì hai chân đã sưng lên vì khiêu vũ, vì chạy thực mạng.

Thiên Yết cúi xuống tháo đôi giày cao gót ra cho cô, " Đau không "

" Không đau ", cô lạnh nhạt nhìn hắn.

Thiên Yết hơi nhíu mày nhìn cô, " Lên tôi công "

Cô nhìn hắn với ánh mắt khinh bỉ, " Anh không thấy tôi mặc váy sao? Công thì ra thể thống gì nữa?! "

Nhưng cả cơ thể cô vẫn bị một vòng tay lớn nhấc lên ôm vào lòng.

" Không công thì tôi bế cô là được chứ gì "

Bạn đang đọc truyện *Dòng Thời Gian Tình Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Chương 9: Nhớ Hay Không Nhớ ?

Cự Giải nằm gọn trong lòng hần như một công chúa nhỏ, trên đường về thu hút không biết bao nhiêu ánh mắt hâm mộ lấp lánh của người đi đường.

Hai cánh tay trắng muốt vòng qua cổ hần, khuôn mặt kề sát nhau, đến mức người nọ cảm nhận được hơi thở cùng toàn bộ mùi hương của người kia...

Cảm giác men men lại dâng lên.

Chết thật, xem ra cô uống nhiều quá rồi...

" Thiên Yết, anh có thể thả tôi xuống được không? Chân tôi đau rồi... "

" Được "

Hần nở nụ cười tà mị, đem vòng tay săn chắc của mình thả lỏng, cả cơ thể cô tuột xuống đột ngột. Cự Giải theo phản xạ gất gao ôm lấy cổ Thiên Yết, đôi môi đỏ mọng cùng cái mũi nhỏ khê chạm vào má hần...

Nhưng là tất nhiên hần sẽ không để công chúa nhỏ này ngã xuống đường mà hôn đất cạp đất đâu! Muốn hôn thì hôn má hần như vậy nè...

" Anh.... ", Cự Giải mặt đỏ bừng lờm hần, cơ thể cô nóng lên vì hương rượu.

" Tôi làm sao? ", Hần nhướn mày khiêu khích, khoe môi không nhịn được câu lên một nụ cười hút hồn.

" Dù sao ở trong giới thượng lưu, anh là một nhân vật vô cùng nổi tiếng, nếu để truyền thông bắt gặp thì lên trang nhất báo lá cải cho mà xem! "

Nói xong liền tự mình cảm thấy cũng khá đúng đi ~ Cái đầu nhỏ gật gù cười hi hi sung sướng.

Say rồi

Thiên Yết gật gù tỏ vẻ hiểu biết, " Chắc, có nghĩa là cô cũng rất muốn được bông như thế nhưng sợ bọn nhà báo há? "

Cự Giải xuất quỷ nhập thần, rượu say đến mặt hồng cả lên, " Ừm... Không được thả tôi xuống ... "

Thiên Yết bắt giác siết chặt hơn một chút, đem cả khuôn mặt xinh đẹp kia vùi vào lồng ngực mình. Môi bạc khê cười nhẹ một cách thỏa mãn có chút sùng nịch..

Cô gái nhỏ này, uống rượu từ bao giờ rồi mà giờ mới say?

Thiên Yết khê đặt cô trước cửa khách sạn, Cự Giải chân đang đau phải tiếp đất đột ngột như vậy liền đau buốt từ gót chạy lên đầu gối, xém chút nữa là khụy xuống.

Cô thở hắt một hơi nhẹ nhõm, tay vuốt ngực hi hi cười, " May quá ~ không ngã "

Nhưng chợt nhận ra bàn tay to ấm áp từ bao giờ đã vòng qua eo nhẹ nhàng đỡ lấy mình, Cự Giải ngẩn cả người.

Hần nhìn cô, khuôn mặt bỗng phức tạp.

Cự Giải nhắm nghiền mắt cười khì, cả người đổ rạp vào lòng hần, mặc hần ôm lấy cô, nâng niu cô, dịu cô.

Được rồi, không sao đâu, nốt tối hôm nay thôi, cô đang say, cứ say như vậy đi...

Cho đến khi hần đưa cô vào phòng tổng thống, cửa phòng đóng sập lại đằng sau lưng, cô vẫn còn đang bá vào người hần kia. Tuy say nhưng có một số vấn đề, người ta vẫn biết được mà không cần mở mắt:D

" Chúng ta là... Chung một phòng sao? "

Thiên Yết kéo khóa váy, cởi khuy áo sau lưng cho Cự Giải, nhét vào tay cô cái áo ngủ rồi đẩy vào phòng tắm,

" Hâm, lúc trước chung một phòng cô còn không có ý kiến, hiện tại nên đi tắm đi "

Cô bị đẩy vào phòng tắm, dụi dụi hai mắt, đem áo ngủ bông mềm mại vắt lên chỗ khăn tắm ngay ngắn trên giá. Bước lại chỗ bồn tắm cao cấp rộng lớn được lát gạch men bóng loáng, bàn tay nhỏ bật lên vòi nước.

Nước nóng chảy rào rào, hơi nước bốc lên mờ ảo cả căn phòng tắm..

" Hâm, lúc trước chung một phòng cô còn không có ý kiến, hiện tại nên đi tắm đi "

Cự Giải giật mình!

Lúc trước ở chung phòng?

Hắn nhớ lại rồi?

Có phải, nào bị thông rồi?

Cô mở cửa phòng tắm, lao vội ra ngoài phòng nhìn quanh, không thấy hắn. Cự Giải lại chạy ra ban công rộng thênh thang cũng không thấy, cô lao vào phòng ngủ... Thấy hắn đứng ở ban công nhỏ, tay cầm ly rượu sâm nhĩ, khuôn mặt đẹp đẽ hoàn mỹ kia mang một ý cười nhạt.

Nhìn hắn từ đằng sau lại hơi nghiêng nghiêng, cô sững người. Sao trông ngực đập mạnh như thế... Vì sao tim đập đến điên cuồng như thế?

Song... Cô đối mặt hắn... Lại là nên nói cái gì đây?

Cự Giải tiến đến gần hắn, gần, gần chút nữa, gần đến mức cô ngửi được mùi long diên hương tỏa ra mê người..

" Anh đã sớm nhớ ra? "

Thiên Yết hẳn chính là ngay từ đầu đã biết cô sẽ nghe được câu nói kia, rồi biết được cô bước vào phòng, tưởng tượng ra khuôn mặt đẹp tựa thiên tiên kia ánh lên vẻ khó xử, chân chừ bước đến đằng sau hắn.

Thiên Yết quay lưng lại, cô giật mình, cũng quay lưng về phía hắn. Chắc, giờ đã ngược lại rồi..

Cô cắn cắn môi chờ câu trả lời từ Thiên Yết.

" Nhớ cái gì cơ? "

Hắn lơ đãng buông một câu hỏi, nhẹ nhàng mà thản nhiên như kiểu " Tối nay nhà ăn gì? "

Cổ nén cảm giác hựt hẫng trong lòng, cô lại cắn môi, giọng lí nhí như một đứa trẻ sợ bị phạt, " Nhớ ra... Quá khứ về tôi với anh... "

Thiên Yết cười, tiếng cười trầm thấp từ miệng hắn làm cô không khỏi cảm thấy mong lung. Hắn hơi cúi xuống nói nhỏ bên tai cô,

" Thật ra... Tôi chẳng nhớ gì cả, chỉ là nói bừa thôi. Tôi với cô từng chung phòng khách sạn rồi sao? "

Cự Giải giật mình quay người lại, môi chạm môi hắn, một giòng điện tê cả cơ thể khiến cô bất giác lui một bước, đôi mắt đen láy nhìn anh với vẻ không thể tin nổi.

Thiên Yết nhìn Cự Giải cảm xúc lẩn lộn...

Chắc

~Nhưng là có cái gì không đúng.

Vừa rồi hắn có kéo khóa và cởi khuy áo sau lưng cho cô, cái váy này vốn trễ vai, hiện tại bị cô lao từ phòng tắm chạy ra liền làm cái váy xộc xệch để lộ nửa non cánh xuân lấp ló sau nội y đỏ rực lửa, xương quai xanh gợi cảm khiêu khích...

Thiên Yết tự cười khổ một cái, cúi xuống ngậm lấy đôi môi mềm mại ngọt ngào của Cự Giải không ngừng dây dưa. Ngọt ngào lan tràn từ khuôn miệng đến trong lòng...

Hắn vòng tay qua eo cô dán sát vào người mình, một tay trụ sau gáy cô nòng nân hôn lấy. Cự Giải muốn lui xuống một bước, hắn không giữ lấy cô, ngược lại tiến thêm một bước.

Cả hai từ lúc nào đã lui đến độ ngã xuống chiếc giường êm ái, Cự Giải bị hắn dụ dỗ quý mị đến độ chìm sâu vào nụ hôn, nhẹ nhàng đáp trả hắn, hai tay mảnh khảnh trắng trắng ôm lấy cổ hắn.

Nhiệt độ người Thiên Yết tăng vọt, ai đó đưa tay lật cả chiếc váy cồng kềnh của cô vớt sang một bên, cả cơ thể cô chỉ còn lại bộ nội y đỏ nóng bỏng.

Hắn lại ôn nhu vuốt ve từng tác da thịt trắng như sữa, mịn như tơ ~ Cả cơ thể đè lên Cự Giải làm cô không cử động được, chỉ có thể hảo hảo hưởng thụ ngọt ngào cảm dỗ mà hắn mang lại, da thịt cô ứng hồng lên đến mê người.

" Thiên Yết... ", Cô luyến tiếc rời môi hắn, giọng ní non đến ba phần, lại để hắn cúi xuống gặm cái cổ trắng ngần, xương quai xanh khiêu gợi của cô.

" Ừm? "

" Cởi đồ rồi không đi tắm không được... "

Hắn ngẩng lên nhìn cô, đôi mắt tím nhạt đẹp đẽ chỉ có hình dáng Cự Giải, giọng nói đầy mỉa mai hoặc quỵt rử,

" Cởi đồ không nhất thiết phải tắm, làm việc khác cũng được mà.. "

Tương cô nhất thiết đòi đi nhưng Cự Giải lại bảo, " Thì... Kiểu gì trước khi làm cái việc khác kia vẫn phải tắm mà, logic đấy chứ "

Thiên Yết phì cười hôn trộm Cự Giải một cái lướt qua, bế cô lên đi vào phòng tắm

Trong phòng tắm nước trong bồn đã đầy, hơi nóng lượn lờ khắp căn phòng làm người ta có cảm giác huyền ảo lâng lâng, hắn nhẹ nhàng đặt Cự Giải vào trong bồn.

" Đi ra đi ~ ", Cô nhẹ đẩy hắn, giọng mang ba phần nũng nịu.

Chết tiệt nha ~ Thiên a ~ Hắn đã định buông tha cô rồi lại làm hắn không thể nhịn được cúi xuống mút lấy môi đỏ mọng kia.

" Ừm.. "

Cự Giải muốn rời ra không được, bị hắn ngậm môi nhấp nháp giữ chặt lấy.

Làm sao bây giờ? Ngộ nhờ hắn nổi hứng làm gì cô ngay trong này thì sao?

Cự Giải đưa hai tay lên tưởng như ôm lấy cổ Thiên Yết nhưng ngược lại bẹo má hắn

~" Làm gì thế? "

" Bẹo má chứ làm gì, ra ngoài cho người ta tắm ~ "

Thiên Yết cười cười, trong lòng một cổ ngọt ngào tràn lan, hắn đi ra ngoài cho gái nhỏ kia tắm. Tiểu yêu tinh châm lửa rồi dám không chịu trách nhiệm

-----
Đêm xuống, bóng tối một màu đen sẫm bao trùm lấy vạn vật, trong căn phòng tối om kia có hai người nằm hai đầu giường một cách kì cục, hai đôi mắt sáng quắc trong đêm nhìn nhau đầy ý vị.

Thiên Yết còn nhìn Cự Giải có chút cười vô cùng thú vị, lại mang vài phần nín cười làm cô không khỏi nhướn mày,

" Anh rốt cục cười cái gì? "

Hắn chớp chớp mắt, " Nhìn em "

Cô quay về phía hắn, giọng đầy giận dỗi tủi thân như đứa trẻ bị bỏ rơi,

" Không nhớ ra thì đừng nhìn "

Cả cơ thể bỗng bị một vòng tay kéo về đằng sau, nằm gọn trong lồng ngực ấm áp của ai đó. Ai đó kia ôm chặt lấy cô thì thầm,

" Chắc, em giả vờ say rượu thì tính sao? "

Cô ghen hòng.

Bị phát hiện rồi sao?

" Biết từ bao giờ? "

Hắn cười, " Từ lúc trong hầm rượu cơ "

" Anh... "

" Hiện tại ngủ ngoan đi, sáng mai tôi đưa em đi chơi quanh Venice "

Cô phụng phịu phồng má nhắm mắt, ngủ thật ngon.

Sáng hôm sau. Cự Giải vào phòng tắm.

" Hôm qua anh đâu có tắm nhỉ? "

Giọng nói vọng vào, " Tôi tắm lúc đêm "

" Tối qua em tắt bình nóng lạnh rồi? "

" Tôi tắm nước lạnh "

" Há? Có ốm không, sao lại tắm nước lạnh? "

Thiên Yết ánh mắt gian tà nhìn cô,

" Em cởi quần áo ra nhảy vào lòng tôi ngồi hai phút sẽ biết vì sao "

"... "

" Một phút tôi bị kích thích, một phút tôi đấu tranh tư tưởng "

"... "

Đầu anh rớt cục chứa những cái gì?

Bạn đang đọc truyện *Dòng Thời Gian Tình Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Chương 10: Một Ngày Ở Venice

" Đi thôi, đi ăn sáng "

Cự Giải còn đang đánh răng đã thấy mỹ nam tuyệt thế đứng ở cửa nhà tắm, tựa lưng vào cửa, ánh mắt quyến rũ nhìn cô. Nha ~ tự nhiên thấy ngại vchg.

Cô luống cuống đẩy hần ra ngoài, mồm ngậm bàn chải áp a áp úng,

" I... A i, ang ánh ăng... "

(đi ra đi, đang đánh răng)

Hần vẫn cười nhẹ nhìn cô, khuôn mặt thoáng chút đùa cợt hấp dẫn chết người,

" Sao cơ? Muốn tôi đánh răng cho em? "

" Ông... Ông... ", (không... không), cô lắc đầu nguầy nguậy. Hần ý cười lại càng sâu, gật gù tỏ vẻ hiểu biết,

" À, sao không nói ngay từ đầu đi, được rồi, tôi sẽ đánh răng cho em "

Nói đoạn, không để Cự Giải có chút kháng cự, lập tức tiến vào trong nhà tắm đứng chắn trước mặt cô. Thiên Yết hơi cúi xuống, một tay nâng chiếc cầm nhỏ bé lên, một tay cầm bàn chải nhẹ nhàng di chuyển trong khoang miệng cô.

Cự Giải nha, nhất thời bị nhan sắc diễm đãi chúng sinh của hần làm cho dây thần kinh bị đơ đơ, đến khi nhận ra đã quá muộn...

" Anh... "

" Ngoan nào, chảy máu lợi bây giờ, cẩn thận không nuốt mất kem đánh răng "

Cự Giải hơi giật mình, cổ ngọt ngào chảy ào ào trong lòng, nhìn hần thật giống người chồng cưng vợ thật đấy!

Sau đó tự bản thân thấy suy nghĩ của mình thật đáng sợ, rùng mình một cái, suýt nuốt phải bọt. Thiên Yết nhưn mảy, ánh mắt ít nhiều là vẻ lo lắng,

" Sao thế? "

Cự Giải cứ tròn đôi mắt to trong suốt mà nhìn hần lắc lắc đầu. Cô là nên nói cái gì bây giờ?

Đại lộ Canal Grande là mạch giao chính của các con kênh ở Venice, được mệnh danh là một trong những đại lộ, hắt cùng cô ngồi trên chiếc thuyền gondola.

Canal Grande còn có nghĩa là kênh lớn.

Đi thuyền dọc kênh Lớn, Cự Giải được chiêm ngưỡng những kiến trúc độc đáo của các công trình nằm hai bên bờ kênh, khuôn mặt cô trông vô cùng háo hức, hai tròng mắt sáng long lanh.

" Thích không? ", hắt hỏi.

Cô gật gật đầu như một đứa trẻ thích thú. Lại không nhận ra trên khuôn mặt của Thiên Yết đã sớm theo cảm xúc của cô mà cười như gió xuân ấm áp:)

Cự Giải chỉ tay về phía một ngôi nhà lớn phong cách Tây Âu cổ điển,

" Có phải kia là nhà Vàng Ca" d'Oro? "

Thiên Yết gật đầu nhìn Cự Giải với ánh mắt tán thưởng,

" Nhà Vàng Ca" d'Oro, dinh thự đẹp nhất Venice được xây bằng đá hoa cương nhiều màu và được trang trí mạ vàng ở mặt tiền "

" Wow ~ bọn họ thật thừa vàng "

"... ",

Giải nhí, cho xin đi, em cũng là thiên kim mà nói vậy sao:) nếu cần thì đến mười tòa nhà tôi cũng có thể dát kim cương cho em chứ đừng nói gì đến một dinh thự nhỏ bé này.

Tất nhiên ai đó không hề biết được suy nghĩ quá bá đạo của cái người ngồi cạnh mình.

" Rialto, cây cầu Rialto này đẹp thật đấy "

Cự Giải nhìn cây cầu với ánh mắt vô cùng hâm mộ, thật ra cô không phải hâm mộ vì cây cầu này thật đẹp mà là bởi vì nó còn là cây cầu dành riêng cho cặp tình nhân. Nếu như có thể cùng...

" Có muốn lên cầu chơi không? "

Hắt sớm đã nhìn ra mong muốn trong ánh mắt của cô gái nhỏ này, thật lộ liễu nhưng cũng rất đáng yêu. Kia không phải là muốn lên cây cầu tình nhân với hắt chứ gì?

Ai ngờ Cự Giải quay phắt mặt, " Không "

Đối với câu trả lời phũ phàng ngoài dự đoán này cũng không hề làm đại mỹ nam có chút nao núng nào, hắt càng cười thú vị,

" Vì sao? "

" Chúng ta không tính là tình nhân? "

Cô chính là muốn thử hắt đi?

Khuôn mặt Thiên Yết không sa sầm đi tí nào, chỉ gật đầu cười, " Không phải tình nhân thì sao? Không phải tình nhân thì không được lên cầu à? "

Hụt hắt,

Thật hụt hắt,

Cự Giải cảm thấy mọi điều lãng mạn tốt đẹp này giờ chỉ là một thứ gì đó mang tính ảo tưởng sức mạnh của cô. Hắt vốn không coi cô là tình nhân, không phải là một đôi tình nhân. Thế rốt cục là cái gì? Hắt còn gật đầu cho câu " không phải tình nhân " của cô nữa.

Hay cho sáng nay cô còn lạm nhận hắt là người chồng tốt này nọ kia.

Cự Giải tức giận, nam nhân tồi tệ này từ đầu chí cuối vờn cô như mèo vờn chuột, ánh mắt Cự Giải nóng bỏng dữ dội,

" Không phải? "

Hắt vẫn gật đầu cười, ngũ quan tinh tế đến độ làm người ta điên cuồng càng châm thêm ngòi lửa trong người Cự Giải. Cô đưa tay túm lấy cổ áo hắt.

Thiên Yết hơi bất ngờ, nhưng cũng là mở miệng trên một câu,

" Bé con, định đâm tôi? "

Lực nắm cổ áo của Cự Giải càng mạnh hơn, cô dùng sức kéo cổ áo hất về phía cô, đôi môi anh đào chủ động cắn lấy môi hấn.

A?

Bởi vì mãnh liệt chiếm giữ cánh môi quyến rũ nam tính đầy mị lực của hấn mà Cự Giải không nhận ra nụ cười đều kèm theo sự thỏa mãn hài lòng không gì tả được bên môi hấn.

" Ừm.. "

Thiên Yết dù là người bị đề ra để cho công chúa hôn nhưng vẫn giữ được vẻ phong độ bất phàm, chiếc lưỡi đầy dụ hoặc khiêu khích Cự Giải làm cô quần quít đến không thở nổi. Buồng hấn đang nửa ngồi nửa nằm ra, cô gục luôn trên khuôn ngực rắn chắc của Thiên Yết,

" Chết tiệt "

" Lần đầu tiên trong đời tôi bị một cô gái cưỡng hôn đến độ kích thích như thế sau đó mở miệng chửi thề!?"

Cô hừ một tiếng, chống tay trên ngực hấn, bàn tay thon nhỏ bé cũng học hấn mà nắm lấy chiếc cằm nam tính, khuôn mặt nhỏ nhắn kênh kiệu kèm chút bực tức,

" Nói nhiều, giờ thì lên cầu được chưa? "

Hấn cười khề hôn trộm Cự Giải, " Được "

Một màn cưỡng hôn ngọt ngào trên con thuyền gỗ hững hờ trôi trong màn mưa xuân nhẹ đập vào mắt hai người đứng gần đấy.

- San Marco -

Quảng trường San Marco, hay còn biết với cái tên quảng trường St.Mark, được xây dựng vào thế kỷ thứ XII và là một trong những nơi nổi tiếng ở Venice, Cự Giải để mặc Thiên Yết ôm eo mình, vẫn cứ thản nhiên ngắm nhìn xung quanh,

" Hình như cuối quảng trường này là nhà thờ La Mã St.Mark rất nổi tiếng hay sao ấy? Nội thất khám đá từ trên trần xuống tận sàn nhà? Nhớ, Yết nhớ? "

Hấn cũng chính là phục kiến thức rộng rãi của cái bộ từ điển sống này, chỉ cười nheo mũi cô sùng nịch,

" Có biết đến Quảng trường Marco này thì người ta sẽ làm gì không? Tự nhiên lôi cái nhà thờ ra làm gì? "

Cự Giải vênh mặt, " Thú vui tao nhả ở đây à? Ngồi ăn bánh bisquis và cà phê sữa ", Nói đoạn bổ sung thêm một chút, " Với người mình yêu "

Chắc, câu nói ý tứ quá rõ ràng, Thiên Yết chỉ cười nằm lấy bàn tay cô kéo ra giữa Quảng trường, nơi có cả một bầy chim bồ câu đang bay nhảy,

" Ngốc, thú vui nhất là cho chim bồ câu ăn cơm, xòe tay ra! "

Cô cũng nghe lời, chìa tay trước mặt hấn cười hi hi, Thiên Yết bỏ vào tay cô ít thức cho bồ câu. Cự Giải sung sướng như đứa trẻ được kẹo, lập tức bắt đầu dụ dỗ và vỗ béo bồ câu trắng ở đây.

Thiên Yết chỉ lẳng lặng đứng nhìn công chúa nhỏ xinh đẹp của mình chơi đùa với bồ câu.

Công chúa nhỏ xinh đẹp?

Chết tiệt, hấn lần này tổng tài không thích làm, trùm sò không thích làm, tỷ phú đại gia không thích, lại thích làm hoàng tử à?

Quên đi, công chúa của hoàng tử là truyện cổ tích rồi, hư cấu lắm, hấn muốn đổi lại là, " Cự Giải là của Thiên Yết "

Ừ đấy, đúng rồi!)), suy nghĩ xong tự mình thấy cũng chuẩn xác, khuôn mặt yêu nghiệt khề câu lên nụ cười đắc ý đến hoàn mỹ.

" Cười gì mà ngẩn người ra thế? "

Cự Giải chạy lại vẫy vẫy tay trước mặt Thiên Yết, hai tay bẹo bẹo má trắng mịn của siêu cấp mỹ nam, cười hi hi, cô đang cho bồ câu ăn lại không hiểu sao đĩnh đĩnh đại mỹ nam lại ngồi thẩn người ra như thế.

Hấn nhìn cho rõ cô gái trước mặt rồi bỗng phát hiện mình phải kìm nén để không ôm chầm lấy người này vào lòng.

" Không được rồi ", Thiên Yết cười khề.

Cự Giải lại càng ngây thơ,

" Cái gì không được cơ? "

" Em ấy "

" Làm sao? "

" Bớt quyến rũ người ta đi yêu tinh "

"... " * em có làm gì đâu * "

- Cây cầu Sight -

Chiếc cầu này nối liền cung điện Ducal với nhà tù Pallazo Delle. Tên của nó được cho là những tiếng thở dài của các tù nhân khi ngắm thành phố xinh đẹp này lần cuối cùng trước khi bị dẫn tới phòng nhốt.

Cự Giải bắt gặp một cô gái xinh đẹp cũng đứng lặng người trên cây cầu này, cô lại gần mỉm cười,

" Con cầu này dẫn tới phòng tù nhân đấy "

Cô gái kia không quay sang, ánh mắt xa xăm, cười tự giễu, " Tôi đang là tù nhân, hiện tại đã bị một người nhốt đến mức không cách nào thoát được "

Cự Giải đang không hiểu cô này nói gì thì cả cơ thể đã đột nhiên sa vào lòng Thiên Yết, giọng trầm ấm vang trên mái đầu cô,

" Không cho đi linh tinh, bây giờ phải đi về rồi, em có về rất muốn tôi nhốt thì phải? "

Cô bấu môi, " Nhốt gì chứ? "

Hắn cầm bàn tay cô đặt lên ngực mình, cười nhẹ, " Ở đây này "

Cô giật mình, ở chỗ này là có ý gì?

Hắn cũng chính là không để cô có thời gian thắc mắc đi, trực tiếp kéo Cự Giải đi.

Đề lại Thượng Quan Trâm vẫn đứng trên cầu nhìn theo với một loại ánh mắt vô cùng phức tạp.

" Yết, anh thật sự bao cả nhà hàng đấy à? "

Hắn gạt đầu, đôi môi khẽ câu lên một nụ cười nhẹ mê người. Cự Giải thoáng giật mình, không thể phủ nhận cô thích hắn nhưng là vì sao hắn cứ... như thế thì cơ thể cô sẽ tăng nhiệt độ là sao?

Cô lắc lắc đầu quầy quậy, tay bỏ đĩa xuống, cô với người lên chỉ ngón tay vào chóp mũi hắn, giọng điệu ra lệnh,

" Không cho cười "

Thiên Yết hơi lui đầu ra sau, ngón tay nhỏ trắng muốt của ai đó trượt một đường xuống cánh môi bạc quyến rũ, hắn thuận tiện cắn nhẹ ngón tay cô,

" Làm sao không cho cười? "

" Cười nhìn rõ xấu ", Cô nhăn mặt.

Thiên Yết vẫn không buông ngón tay Cự Giải trong miệng mình, giọng điệu vô cùng dụ hoặc,

" Thế à? Chứ không phải vì tôi cười quá mức đẹp cho nên làm em kích thích chứ gì? "

Cự Giải nghẹn họng, trừng mắt nhìn hắn.

Đi ăn với người quá mức đẹp trai sẽ không được ăn ngon đâu, không hề có kích thích vị giác qua thị giác như mấy ông trên mạng nói.

Rm.. Rm..

Điện thoại Thiên Yết đột nhiên rung lên mãnh liệt, làm chính hắn cũng không để ý điện thoại lại có thể rung mạnh như thế. Cự Giải trời sinh giác quan thứ sáu không tệ, cô lập tức chuyển chú ý sang cuộc gọi của hắn.

" Bật loa ", Cô bá đạo ra lệnh.

Hắn không kiêng kị cười cười gạt đầu rất đơn giản, ấn nghe rồi bật loa,

" Tổng tài, bên Tập đoàn C.C.R tối mai sẽ có một bữa tiệc nói là nhất định phải mời được Chủ tịch và Tổng tài Thiên Yết tài phiệt đến, vừa rồi cho người đến còn đưa qua rất nhiều thứ "

Nhất định mời được?

" Được, tôi biết rồi, cậu cứ nhận lời đi, tôi vốn đang ở Venice rồi, sớm mai sẽ bay đến Roma, bảo Chủ tịch yên tâm "

Cự Giải cười thú vị nhìn Thiên Yết,

" Có biết ngày mai ở Roma có cái gì hay không? "

Hắn nhướn mày, " Em nói xem? "

Đôi mắt to tròn đen láy của Cự Giải thoáng qua một tia cảnh giác xen lẫn lạnh lùng khó nói,

" Lễ hội Vatican "

Bạn đang đọc truyện *Dòng Thời Gian Tình Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Chương 11: Loạn Tiệc

Từ sáng sớm Thiên Yết đã cùng Cự Giải lên máy bay, tạm biệt thành phố Venice thơ mộng. Từ suốt chuyến bay, cô thật sự cứ tiếc ngẩn tiếc ngơ làm hắn cảm thấy tội lỗi. Vốn dĩ nên để cô chơi vài ngày ở thành phố kênh rạch lãng mạn này nhưng mà...

" Cự Giải "

" Ừm? ", Mắt cô vẫn nhìn qua cửa sổ máy bay không chớp. Về tiệc buổi hơi buồn thấp thoáng qua ánh mắt cô.

Nhìn thật sự rất đáng yêu cũng rất đáng thương, hắn thở dài nho nhỏ rồi bá đạo ra lệnh,

" Nhìn tôi "

Cô ngược đôi mắt đen láy to tròn nhìn Thiên Yết, lại làm đôi mắt tím nhạt sâu thẳm kia khẽ dao động.

Thiên Yết nhẹ nhàng nâng cằm Cự Giải lên nhướn mày, đôi móng bạc mỏng hé mở,

" Cảm thấy tiếc thành phố Venice? "

" Tiếc ", Cô gật đầu.

" Muốn ở lại? ", Hắn tiếp tục hỏi.

" Ừm ", Cô lại gật đầu.

Hắn cười nhẹ một cách gian manh, đem cả khuôn mặt mình vùi vào cái cổ trắng ngần của Cự Giải, thì thầm,

" Thế nếu như ở lại Venice mà không có tôi thì có còn muốn ở lại nữa không? "

Cô giật mình, ánh mắt xao động mãnh liệt, rồi đột nhiên nở nụ cười đáng yêu nhìn xuống đại mỹ nam đang làm loạn ở cổ,

" Không muốn, anh ở đâu thì ở đó "

Hắn cười đắc ý nhìn mỹ nhân.

- Roma -

8.00 am.

Trở lại với thành phố vĩnh hằng, thành phố Roma, Cự Giải trong lòng hơi dâng lên cảm giác sợ hãi, trống trải, cô đơn. Hai người đều đã ở đây nhưng chỉ có một người nhớ ra được kỉ niệm, thì phải làm sao?

Cô phải làm sao bây giờ?

Thiên Yết luôn rất tinh ý, thương trường và giới ngầm đã tôi luyện hắn trở thành một con người luôn nắm bắt được người khác, lại làm cho người ta không cách nào nắm bắt mình. Cô cũng sợ chính bản thân không thể hiểu hết hắn.

Ngồi nhăm nháp ly rượu vang, cô chợt cảm thấy có ánh mắt từ đằng sau nhìn mình, lại cảm thấy có gì đó không đúng, Thiên Yết đến chi nhánh tập đoàn ở Roma rồi nên cô mới ngồi đây.

" Cancer, tôi không nghĩ là mình cô ngồi uống rượu vang ở một quán coffee ngoài trời như thế này. Cô thích Spanish Steps sao? "

Giọng nói này hình như là...

Cự Giải quay người lập tức nhìn thấy khuôn mặt hoàn mỹ, ngũ quan tinh tế hơn cả nữ nhân, cô nở nụ cười,

" Hàn Uy, anh sao lại ở Roma nhỉ? "

Anh chỉ cười nhẹ, " Có thể nói Roma mới là nhà của tôi cô gái ạ. Vừa rồi ở Venice tôi đã để ý Yết tổng có vẻ như là người yêu cô thì phải? "

Cô làm động tác mời Hàn Uy ngồi xuống đối diện, tiện tay rót cho anh một ly,

" Thiên Yết à, là người tôi yêu, nhưng lại không phải là người yêu tôi "

" Cô nói rất khó hiểu nhưng cũng rất dễ hiểu "

" Được rồi, vì sao anh lại đến Roma, và vì sao lại ở đây? "

Hàn Uy nhún vai, " Tôi đến tìm người "

Ánh mắt Cự Giải hiện lên vẻ thích thú,

" Thì ra anh đã có người thương, không biết người anh tìm là cô gái nào nhỉ? "

" Một người rất giống cô "

Cự Giải quả thực không hiểu, cũng không muốn hiểu và cũng không cần thiết phải hiểu.

Từ sáng cho đến xế chiều, cô đi lang thang quanh những đài phun nước, những đại lộ quen thuộc hai người từng đi qua. Dừng chân tại một vài nơi cho bồ câu ăn rồi sau đó tung xu ước nguyện một vài điều đơn giản.

Đi lang thang trên những vỉa hè có những cột đèn đơn điệu cổ điển, nhìn những chiếc xe chạy qua phố, những con xe Vespa cổ điển hay là Bella điệu đà, công viên rộng rãi với những chiếc ghế đá đơn giản bên cạnh một cây to nào đó.

Cuối cùng, cô ngồi tùy tiện trên một bậc thang ở quảng trường Tây Ban Nha, lắng nghe tiếng đàn violin, nhìn hoàng hôn dần buông xuống.

Đằng xa xa, có hai người đàn ông dung nhan tuyệt thế đứng bên cạnh nhau, một người quyền rũ lạnh lùng bá đạo, một người khí chất vương giả tôn quý.

" Cậu đi theo cô ấy từ sáng đến giờ, nhưng là cũng không chịu xuất hiện trước mặt cô ấy? "

" Hàn Uy, tôi đang không hiểu anh là đang đi theo tôi, hay đi theo cái cô gái kia? "

Hàn Uy cười nhìn hắn, " Xin lỗi, tôi cũng chỉ coi Cự Giải là một người quen biết, tôi không có hứng thú với cô ấy "

Thiên Yết " Ahh " một tiếng rồi nhìn về phía một cô gái khác cách đó không xa, một cô gái toát ra vẻ lạnh lùng kiêu ngạo khó gần,

" Chắc. Hứng thú của anh lại là Thượng Quan Trâm? "

" Nhưng Thượng Quan Trâm lại chỉ có hứng thú với anh, Yết tổng "

" Vậy sao? "

" Đợi đến tối nay sẽ biết ngay thôi "

Cho đến khi Hàn Uy đã lên con Poscher 911 đi thật xa, hắn mới bình tĩnh mà chậm chậm bước gần đến cô gái trước mặt, từng bước tới gần cô.

Đôi mắt trong veo không một gợn sóng kia lại đang nhìn hắn,

" Chào anh "

Hắn cười, " Chào em "

Rồi cả hai cùng im lặng nhìn nhau không nói. Thời gian như ngừng lại, trái đất như ngừng quay, mặt trời cũng ngừng lặn. Từng tia nắng yếu ớt vương trên khuôn mặt, mái tóc cô.

Thiên Yết chìa tay, " Đi chứ? "

" Tôi muốn hỏi anh một câu "

Giọng cô nghe vương vấn chút buồn, một chút gì đó mệnh mang... Hắn gật đầu nhìn Cự Giải chờ câu hỏi của cô.

" Anh thật sự thích tôi không? "

Hắn im lặng.

Cho đến giờ hắn vẫn không hề trả lời câu hỏi này. Hắn không thể trả lời, cũng không nên trả lời. Nhẹ nhàng buông bàn tay đang khựng giữa không trung, hắn nói,

" Điều này không phải như tôi nghĩ, cũng không phải như em nghĩ, chúng ta đều không nói trước được điều gì "

Hắn sẽ vĩnh viễn không nhớ ra cô.

Ông trời sắp đặt cả rồi.

Cự Giải vươn tay cầm lấy mấy đầu ngón tay hắn kéo đi, " Đi thôi, muộn rồi "

Đêm về, khung cảnh ở Roma lung linh mà huyền ảo giống như trong một câu chuyện cổ tích thần thoại, có lẽ cũng chính vì thế mà nơi đây được mệnh danh là thành phố vĩnh hằng.

Tại một dinh thự rộng lớn lộng lẫy ở ngoại ô, tiếng đàn nhạc, tiếng người nói chuyện rộn rã, người người đều là những người nổi tiếng trong giới thượng lưu, mọi thứ đều xa hoa.

Một con Lamborghini Huracan màu trắng tuyết trần, xếp top 10 siêu xe quyến rũ nhất thế giới, dừng tại trước dinh thự, Thiên Yết cầm tay Cự Giải bước ra.

Hiển nhiên hai người trở thành tâm điểm của bữa tiệc tối nay, Cự Giải mọi ngày luôn là cô gái thuần khiết như nữ thần thì hôm nay trong bộ đầm đỏ rực lửa ôm sát lấy từng đường cong quyến rũ trên cơ thể cô. Đôi mắt được kẻ kĩ càng, với đôi môi đỏ son hút hồn.

Hắn đang không hiểu sự thay đổi của Cự Giải.

" Oh, hai người đến rồi à? Vào đi, nơi tổ chức này cũng là nhà tôi luôn, tự nhiên nhé! "

Thượng Quan Trâm với bộ đầm đen xẻ đùi táo bạo không kém phần mỉ hoặc huyền bí đích thân ra đón. Cự Giải cũng chỉ cười,

" Chào Trâm tổng, hay là phải nói là Thượng Quan Trâm, đại tỷ của tôi? "

Thiên Yết thoáng chần động. Từ bao giờ cô biết được Thượng Quan Trâm này là chị ruột mình?

" Chắc, nhanh như vậy đã biết tôi là Trâm tổng rồi cơ em gái? "

" Không dám, tôi cũng vừa biết mới đây thôi "

Nói đoạn cô thân mật khoác lấy tay Thiên Yết, tình tứ đi vào trong. Sự thay đổi từ lời nói cho đến ánh mắt của Cự Giải làm Thiên Yết trầm ngâm.

Mọi người trong bữa tiệc đều đến chào hỏi Thiên Yết cùng Cự Giải, cũng có nhiều người đặt ra câu hỏi cô với hắn có mối quan hệ như thế nào nhưng cả hai chỉ khéo léo cười trừ rồi chuyển chủ đề.

Thiên Yết bỗng cảm thấy ức chế vì mọi con mắt của đàn ông trong này đều đổ về chị em Thượng Quan.

" Qua chào mẹ tôi một lát, thế nào? "

" Được, chiều em ", Hắn mỉm cười nhìn cô.

Một người phụ nữ dáng người dong dỏng cao, khuôn mặt vẫn rất trẻ đẹp dù trong ánh mắt bà đã là một phụ nữ ngoài năm mươi. Cả người bà toát ra vẻ cao quý, có lẽ Thượng Quan Trâm thừa hưởng bà từ điểm ấy.

" Chắc, vậy là chỉ có ba tôi chết chứ Chủ tịch không chết? "

Giọng nói mềm mại của Cự Giải vang lên bên cạnh Đường chủ tịch C.C.R, Đường Hân Liên, mẹ cô. Bà quay sang nhìn cô, ánh mắt thoáng xao động, con gái thứ hai của bà quả thật giống cha nó.

" Ta nên gọi con như thế nào? "

Cô nhún vai, " Cancer, tên tiếng Anh luôn dễ dùng hơn cho những người không quen biết nhau thưa bà "

Đưa con gái của bà bây giờ đứng trước mặt bà và nói rằng xưng hô Cancer vì là người không quen biết? Thật sự không quen biết? Đường Hân Liên chỉ uống một ngụm rượu, nói với cô,

" C.C.R, là viết tắt của Cancer Crab "

" Điều đó không chứng minh được điều gì thưa Đường chủ tịch "

" Cancer, không phải con cũng được sống cuộc sống thiên kim lúc ở Nam Cung gia sao? Hơn nữa lại còn có cả Lệnh Hồ gia che chở, Yết tổng có đây, sao còn nói chuyện với ta như thế? "

Mẹ cô khi đã nói với cô được như thế thì một lời đã định, cô không khách sáo đáp trả,

" Ày, ít ra tôi cũng không giống bà, tôi là yêu Yết thật lòng nha ", Nhìn Cự Giải lúc này đầy vẻ cợt nhả, " Còn bà, chỉ coi bố tôi làm công cụ ấm giường thôi "

Đường Hân Liên liếc một cái cười nhẹ,

" Không phải con cũng nằm dưới người đàn ông này mà rên rỉ rồi chứ? "

Bà nhìn Thiên Yết, Cự Giải lại càng cảm thấy muốn tức cười, bàn tay nhỏ lập tức cời hai chiếc khuy áo hất ra chỉ chỉ,

" Chậc, bộ đến bà cũng để ý con rở của mình sao? Mỗi lần cùng Yết cũng là thỏa mãn vô cùng ", Cô vẫn cứ trêu chọc bà.

Nhưng đáp lại sự đùa giỡn của Cự Giải chỉ đơn giản là một câu nói,

" Xin lỗi, con rở ả, ta có đến hai người con gái cơ mà, là chồng ai thì chưa biết được, nhỉ? "

Trải qua mấy tiếng đồng hồ, tiệc đã sắp tàn, dự cảm của cô lại càng có gì đó không đúng.

Bất chợt, Đường Hân Liên bước lên giữa khán đàn, tay cầm một chiếc micro, giọng bà trầm lắng vang giữa cả đại điện,

" Tôi, chủ tịch CCR, muốn công bố với các vị, Lệnh Hồ Thiên Yết, sẽ là con rể của tôi, Đường Hân Liên và là phu quân của con gái duy nhất của tôi, Thượng Quan Trầm "

Cả bữa tiệc như bùng nổ, vô số lời chúc mừng vang lên cũng có rất nhiều lời bàn tán. Cự Giải gần như sững người, nhưng cũng có một ý nghĩ, " Ngã rở của tương lai " đến rồi. Side Effect (giác quan thứ 6) của tôi bảo thế.

Bạn đang đọc truyện *Dòng Thời Gian Tình Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Chương 12: Nam Nhân Của Tôi

Cảnh báo có H mạnh luôn ~ dưới 18 tuổi đừng có đọc:)) (mặc dù ta cũng chưa 18 đâu, cmt mãnh liệt đê, ta khai tuổi thật cho mà coi)

Cự Giải chợt phát hiện ra một điều, Thiên Yết không ở bên cạnh mình, cô vụt chạy đi tìm Thiên Yết. Cô cần phải tìm ra Thiên Yết.

Ở cuối hành lang có một căn phòng nhỏ, cô mở cửa lao vào trong. Trong căn phòng nhỏ này bày đặt đồ đạc rất bình thường, là phòng của một cô gái.

Không thể tin nổi, trong một dinh thự khổng lồ lại có một căn phòng giản dị như thế.

Trên tường treo một chiếc ảnh rất lớn, cô gái xinh đẹp kia chính là Thượng Quan Trầm, chị cô. Bên bàn trang điểm còn có một bức ảnh được lồng khung đã bị úp xuống.

Cô tò mò lại gần.

Khi bức ảnh được dựng lên rõ ràng, Cự Giải gần như không tin vào mắt mình. Lồng ngực cô siết chặt lại, có một thứ gì đó vỡ òa trong cô.

Vì sao ảnh trong bức hình lại là hình ảnh của Thiên Yết đang tươi cười, ánh mắt dịu dàng ấm áp bên cạnh Thượng Quan Trầm?

Cô nhìn xuống chiếc ngăn kéo hé mở, bên trong đó còn có không biết bao nhiêu hình ảnh bọn họ hẹn hò, hôn nhau, thậm chí còn có bức ảnh hai người chụp chung giường.

Đằng sau một bức ảnh chụp hai người ở tháp Eiffel có ghi,

Yêu anh nhất, đồ lẳng mạn, anh vì sao lại yêu em nhiều thế cơ chứ. Cảm ơn vì nụ hôn ở đó...

Ngày 26 / 01 / 2013, Paris.

" Cô xem đủ chưa em gái thân mến? "

Giọng nói lạnh nhạt ở cửa vang lên làm Cự Giải quay phắt người lại,

" Thượng Quan Trầm "

" Em gái, tự tiện vào phòng người khác, xem đồ là không tốt đâu ", Nụ cười của Thượng Quan Trầm có phần chua xót giấu cọt mĩa mai.

Cự Giải phải cố lắm để giữ bình tĩnh, phải rất kiềm chế, kiềm chế con tim nổ tung trong lồng ngực cô, kiềm chế hai hàng nước mắt không lăn ra.

Thượng Quan Trầm ít nhiều cũng phục sự bình tĩnh của em gái, mỉm cười lạnh lẽo,

" Có biết Thiên Yết đang ở đâu không? "

" Ở đâu? ", Nét mặt Cự Giải không thay đổi. Chỉ có Thượng Quan Trầm là càng lúc càng tỏa ra sát khí sục mùi nguy hiểm.

Cô ta đưa cho Cự Giải một ly nước,

" Uống nó, tôi sẽ cho cô biết "

Tối nay Cự Giải quả thực uống quá nhiều, cô khẳng định uống thêm nữa cô sẽ không giữ được phong độ và hình tượng. Nhưng bây giờ mọi thứ xung quanh đối với cô chả có ý nghĩa gì nữa.

" Được, uống "

Cự Giải cầm ly nước uống một hơi cạn sạch. Cơ thể cô bắt đầu biến hóa, hơi men nồng đượm làm Cự Giải lâng lâng.

Thượng Quan Trầm chỉ cười không nói, trực tiếp đem chiếc móc quần áo trên tường xoay nhẹ một cái, chiếc giá sách mở qua một bên.

Bên trong mật thất này đèn điện sáng vô cùng, ở phía cuối gian phòng, Thiên Yết ngồi trên một chiếc ghế lớn, hai tay trên thành ghế bị khóa lại, khuôn mặt lạnh lùng bá đạo mang vẻ thâm trầm, hấn cất giọng,

" Giải, tôi chỉ muốn nói với em ba chữ: tin tưởng tôi "

Thượng Quan Trầm rất tự nhiên ngồi trên đùi hắn, bàn tay thon dài vuốt ve khuôn mặt tinh tế hoàn mỹ kia,

" Cô còn không hiểu? Thiên Yết là người yêu cũ của tôi, cho đến giờ sẽ vẫn là người yêu của tôi, sở dĩ anh ấy đối cô như vậy là bởi vì cô giống tôi, anh ấy muốn trả thù tôi đã bỏ anh ấy, cô căn bản cũng là nhờ tôi mà được ít ngày bên Yết thôi "

Cự Giải bình thường sẽ cảm thấy vô cùng đau lòng, thống khổ vì lời nói của cô ta nhưng bởi vì cô đang say. Cảm ơn rượu, cô còn thấy đau nữa sao?

Lâng lâng lâng lâng

~Cự Giải cười đến yếu mị, cơ thể cô nóng lên như lửa đốt, cô từng bước đi về phía hai người kia,

" Cô cho xuân được vào rượu? "

Thượng Quan Trầm cười man rợ,

" Thuộc hạ của tôi hoặc mấy thằng vệ sĩ sẽ giúp cô giải được, yên tâm "

Cự Giải đang say

~" Ha ha ha, ngu dần, cô nghĩ mấy thứ xuân được hàng lậu này sẽ làm gì được tôi? Cô quên mất một điều này Thượng Quan Trâm, tôi nhà khoa học triển vọng nhất quả đất này cô chị ngu dần ạ. Giọng họ Thượng Quan, tôi là người duy nhất thừa kế giác quan thứ sáu nhạy nhất "

" Thì làm được cái gì? "

Thượng Quan Trâm vẫn không hề lay động, cô ta cầm một ly rượu xuân được, kê lên môi Thiên Yết, rượu bắt đầu chảy vào môi hắn, Cự Giải chạy đến hất văng ly rượu, bay ra sàn, mút lấy môi hắn, lấy hết rượu trong khoang miệng Thiên Yết, cô nhắm nháp hắn đến mặt đỏ gay gắt mới buông ra.

" Xin lỗi Thiên Yết nhưng mà... "

" Nhưng mà sao? ", Dù đang bị xích chân tay nhưng hắn vẫn ung dung nhưn mây thích thú.

Cô nhìn Thượng Quan Trâm, nhưng lại nở nụ cười đáng yêu, lời nói dành cho Thiên Yết.

" Nhưng mà có vẻ như lão thiên sắp đặt cả rồi, anh là nam nhân của tôi "

Luồng ánh sáng kì lạ lóe lên, Cự Giải cùng Thiên Yết hoàn toàn biến mất trước mặt Thượng Quan Trâm.

" Xin lỗi, nhưng hình như có chút nhầm lẫn gì ở đây thì phải? "

Một giọng của lão bà hiền từ vang lên giữa bữa tiệc thiếu cả ba nhân vật chính. Mọi ánh mắt đổ dồn về Chủ tịch Lệnh Hồ tài phiệt, cũng là bà nội của Thiên Yết.

Đường Hân Liên hơi khựng lại, nhìn xuống bà lão đang đứng cười giữa điện kia.

" Chủ tịch, bà muốn nói gì? "

" Tôi muốn nói là cô nhầm lẫn rồi, đời này tôi chỉ nhận đứa cháu dâu duy nhất là Thượng Quan Cự Giải thôi nhé "

Đường Hân Liên hừ một tiếng,

" Chuyện hôn nhân của cháu trai bà làm sao bà được quyết định, hơn nữa là Yết tông lấy vợ chứ đâu phải bà? "

Lão bà cười khà khà một tiếng,

" Ta biết các người có sắp đặt cả rồi, nhưng sự sắp đặt này ngay từ đầu đã là sai lầm. Muốn tôi bắt gặp cảnh Thượng Quan Trâm cùng Yết nhi nhà tôi lên giường sao? Cự Giải đã cùng Yết nhi bỏ đi mất rồi, cô còn công bố cái gì nữa? "

" Chủ tịch, Cự Giải là con gái tôi, Yết nhi lấy ai trong hai người cũng đều thành con rể tôi là hậu bối của tôi "

Lão bà lại càng cười vui hơn,

" Tôi khuyên cô không nên nói lí và quyền lợi nuôi con, với một cựu luật sư nhé, giới luật sư không ai là không biết Lão Yêu Bà vừa về hưu đâu "

Thượng Quan Trâm thần thờ...

Kính ngạc...

Hai người sống sờ sờ ngang nhiên biến mất trước mặt cô?

Trước mắt tối sầm, Thượng Quan Trâm ngất lịm đi.

" Ôi, vương gia, vương phi, hai người đi đâu mà làm thuộc hạ tìm mãi không ra, sao vương gia, vương phi lại ăn mặc như thế này? "

Một nam nhân siêu cấp đẹp trai nhìn thấy hắn và Cự Giải ngã xuống trước tấm cung mà y đang đứng gác thì giật mình hoảng sợ.

" Trời ơi, hai người không phải vừa ở cái nước Tây nước Âu gì đó mà về chứ, vương gia mau đưa vương phi thay y phục đi, ày ya, thiện tai thiện tai "

Thiên Yết để ý đã bị xuyên về cổ đại rồi, lại còn là nhân vật tầm cỡ mới khôn khổ chứ, hắn phát tay bảo thẳng thuộc hạ kia lui ra, trực tiếp bế Cự Giải vào tấm cung.

" Bỏ tôi xuống đi, chân gay đâu mà phải bế? "

Hắn đặt cô trên giường lớn trong tấm cung, cười khế, " Chân không gãy nhưng em say rồi, à không, phải là như thế này: nương tử, nàng say rồi "

" Ai là nương tử của ngươi? ", Cự Giải hăng đôi giày cao gót đi, tóc đang vấn cao cũng thả ra dờn nặng đầu. Khuôn mặt ửng hồng lên vì xuân được.

" Chắc chắc, vừa rồi ai còn tuyên bố tôi là nam nhân của em? ", Hấn thuận tay cởi chiếc áo vest đắt tiền vứt qua một bên.

" Tất nển đi ", Cô bá đạo ra lệnh.

" Bảo bối, muốn làm gì? "

" Làm việc người lớn cần làm, bộ người không thấy bản cô nương đang trúng xuân được sao? "

" Không cần tất nển "

Cự Giải bức tức giật phắt cái rèm bên giường đưa cho hấn, giọng đượm mùi vị tình dục, chắc chắn xuân được đã rất ngấm rồi nhưng bảo bối của hấn cũng rất kiên cường,

" Xé ra "

Hấn cũng nghe lời, " xoẹt --- "

Cự Giải đến gần hấn, kéo tay hấn ần lên giường, đem áo của hấn cởi ra, vứt ra sàn. Thiên Yết chỉ cười thích thú, để mặc cho tiểu nương tử này muốn làm gì thì làm. Xem xem Cự Giải có bản lĩnh đến đâu.

Ai ngờ, cô buộc tay hấn vào hai đầu giường, buộc thật chặt, sau đó liền đem nốt cái quần tây phục cởi ra, quăng ra sàn. Để lộ body vô cùng hấp dẫn, bụng sáu múi săn chắc, đôi chân thon dài, bắp đùi săn lại...

" Không biết là cơ thể của anh lại đẹp như thế nhỉ? ", Cô cười hi hi...

Về thích thú mãnh liệt hiện rõ trong con mắt của Thiên Yết, hấn nở nụ cười dụ hoặc,

" Thích không? "

Cô gật đầu đáng yêu.

" Em cũng nên thoát y đi "

" Được "

Nhưng một màn thoát y của cô sẽ không đơn giản như hấn tưởng, hôm nay cô phải hảo hảo mà cho hấn biết, ai mới là nữ chủ nhân của tên sùng nam đáng ghét này.

Vội lại... Cô cũng có rất nhiều điều muốn hấn khai ra nha

~Cự Giải lại gần Thiên Yết bị trối đang ngồi trên giường, cúi xuống dùng lưỡi liếm lấy cánh môi hấn, vẽ lại đường nét trên môi bạc quỳnh rữ kia, sau xộc vào khoang miệng, tìm lưỡi hấn đùa giỡn.

" Ừm... "

Cự Giải đem hai chân của hấn tách ra, cô đưa đầu gối vùi vào chỗ giữa hai đùi hấn nhẹ nhàng kích thích vật nam tính nóng bỏng

" Ah... Em... Chết tiệt... "

Hấn bị Cự Giải làm loạn đã sớm máu nóng lên tận đỉnh đầu rồi, không ngờ gan to như thế, cứ nhiên đùa giỡn hấn.

Cô bắt đầu kéo khóa váy, đẩy bộ váy xuống đến tận eo, để lộ bộ ngực căng tròn no đủ sau nội y đỏ quỳnh rữ.

" Yết... ", Chân cô ra sức hoạt động, khiêu khích nhiệt thiết dưới thân hấn.

" Ừm? A~~ "

" Nói, người trong ảnh chụp với cô ta là ai? ", Cô xong liền tụt nốt chiếc đầm xuống đất, cả cơ thể hoàn mỹ nóng bỏng hiện ra.

Hấn kiểm chế hơi thở của mình, giọng khàn khàn, " Ảnh...ghép, là ảnh ghép "

Ồ?

Cô thò tay ra sau nội y, cởi chiếc áo lót ra vứt qua một bên, đôi tuyết lê trắng muốt hoàn toàn hiện trước mặt hấn, Cự Giải ôm lấy cổ hấn, cơ thể khê dính chặt vào cơ thể hấn,

" Như thế nào bị cô ta bắt? ", cô vừa nói vừa để chóp mũi mình chạm chóp mũi hấn.

Cảm nhận được bộ ngực mềm mại kia biến hóa rõ ràng trên cơ thể mình, có đỉnh hoa cao vút kia khẽ lướt qua khuôn ngực hần, Thiên Yết hần chưa bao giờ bị một nữ nhân kích dục mãnh liệt như thế.

" Hần Uy... Hần cũng là người hoàng thất Italy, tôi bị bắn lên, đạn gây tê "

" Ừm... "

Cự Giải hài lòng thưởng cho hần một nụ hôn nồng nàn vị rượu, hương vị dục vọng lan tỏa... Thiên Yết ngậm chặt môi cô không chịu buông, hần cười tà mị, đưa một chân quắp lấy cơ thể mảnh mai của cô dính chặt người mình

Giọng nói vụn phắn dụ hoặc,

" Cô bé, nếu không coi trời cho tôi, em sẽ rất thảm đấy "

Cô bị dính chặt vào người hần không rời ra được, xuân dục ngày càng mạnh, hơi thở bắt đầu không ổn định,

" Sẽ không nha... "

" Bảo bối à, em chết đến nơi rồi vẫn cứng đầu sao? "

Vừa dứt lời, tay phải hần giật mạnh một cái, tấm rèm rơi xuống, ai đó dễ dàng coi trời, lập tức quay người đặt Cự Giải dưới thân mình. Những nụ hôn vụn rơi xuống cô rồi xuống đến xương quai xanh gợi cảm, cuối cùng là đôi nhũ hoa mê người...

" Ừm... ", Cự Giải khẽ cựa quậy, tiếng rên rỉ nhỏ bật ra càng đốt thêm lửa tình trong người hần.

Bàn tay không yên phận lần xuống hoa viên bí ẩn không ngừng an ủi nó, làm ái dịch cũng ra thật nhiều,

" Ah ~ Anh... Dừng... "

" Muốn tôi dừng lại? Em sẽ khó chịu đấy cưng, ngoan ngoãn một chút... "

Nói đoạn một tay cầm lấy chân cô gác lên vai hần, cái lưỡi bắt đầu làm loạn nơi nhạy cảm của cô... Cự Giải máu nóng dồn lên cơ thể, bàn tay luôn vài trong mái tóc hần không ngừng rên rỉ,

" Không được... Yết... Chịu không nổi, nóng lắm... "

Hần ngừng lại, trườn lên nghịch ngợm đôi tuyết lê no đủ hấp dẫn kia,

" Được... Nói cho tôi biết, em muốn gì? "

Cô lắc đầu nỉ non, giọng nói mang chút làm nũng ngọt như mật càng làm hần yêu chết,

" Kia... Muốn lấp đầy... Nóng... A ~ "

Hần cũng biết cô một phần chính là bị xâm dục kích thích đi, khẽ tách hai chân như ngọc ra, hần chậm chậm tiến vào...

" A ~ ", Cự Giải có chút đau cũng có chút thỏa mãn mà kêu nhẹ một tiếng...

Cho đến khi có dòng lạc hồng nhỏ trào ra, Cự Giải cắn vai hần,

" Đau... Chết tiệt... "

" Xin lỗi, đau lắm không? Tôi sẽ nhẹ nhàng hơn... "

" Hừ, thử làm đàn bà đi rồi biết! "

Hần dở khóc dở cười, từ từ vận động trong cơ thể cô, cảm giác hút chặt làm hần kích thích vô cùng tận nhưng vì cô gái nhỏ mà hần nên nhẫn lại.

Từ từ không còn thấy đau nữa, Cự Giải bắt đầu loạn động theo hần,

" Ừm... Ahh... Yết... Chậm thôi... "

Hần rong ruổi trong Cự Giải, tốc độ chậm quá mức lại làm cô thêm nóng người,

" Nhanh hơn.... Đi... Ừ... "

" Nhanh như thế nào? ", Hần hỏi tà mị, dùng đưa vòng eo làm cho vật nóng bỏng kia ma sát thật sâu vào cơ thể cô. Cự Giải chỉ không hiểu sao hai chân

ngày càng đang rộng, vắt ngang eo hấn, rên rì thờ đốc điên cuồng,

"Ư... A ~... Yết... Ủm... "

" Thoài mái không? "

" Ân... Ủ... Thoài mái... "

Con kích tình, khoái cảm như sóng biển dâng trào nhấn chìm hai con người dần đi vào khoái lạc... Khi sắp lên đến đỉnh điểm, hấn cúi xuống mút lấy nhụy hoa nở rộ trên ngực cô...

" Ah ~... Yết... "

Dưới ánh nến bập bùng, tấm cung trần ngập mùi hoan ái có hai thân ảnh trần trụi quấn lấy nhau, tiếng thờ gấp dồn dập vang vọng trong đêm khuya tĩnh mịch...

Bạn đang đọc truyện *Dòng Thời Gian Tình Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Chương 13: Cú Sốc

Cự Giải chớp chớp mắt, đôi mắt đen láy mở to, khung cảnh căn phòng này thật quen thuộc... Thiên Yết đã đưa cô về hiện đại rồi cơ đấy?

Giường rộng, chăn ấm, đệm êm, người không mặc gì ~ Xem ra kích tình đêm qua là thật rồi, cô khẽ liếc sang Thiên Yết...

Hắn ngủ thôi cũng đã rất đẹp rồi, cô nhìn chăm chăm vào đôi môi quyến rũ kia, không cưỡng lại được, hôn "chụt" một cái lên môi hấn... Rồi cảm thấy như chưa đủ, hôn hấn thêm một cái nữa, bất chước hấn, dùng lưỡi vẽ lại viền môi hấn...

Ngọt ngào...

Cự Giải cười thỏa mãn, ánh mắt lóe một tia lưu manh không hề giấu hiếm, ngẩng đầu lên. Phát hiện thế kỉ của cô: Hấn đang mở mắt nhìn cô.

" Anh... Dậy từ bao giờ...? "

" Tôi bị em cho ăn đậu hũ như thế còn ngủ được sao? "

" Anh... "

" Không anh em gì nữa, em đã châm lửa thành công, giờ phụ trách dập lửa cho tôi ", Hấn vừa nói vừa nhanh chóng đem Cự Giải đặt dưới thân mình, cúi xuống gặm nhấm cổ cô.

" A~ nhưng... Sáng rồi.. ", Cự Giải ní non.

Hấn nở nụ cười tà mị,

" Làm thế nào bây giờ? "

Nói đoạn cầm lấy chân Cự Giải vòng qua eo mình...

" A... Hự... Chậm thôi... "

Tiếng rên rí ái muội lại tràn ngập khắp căn phòng, hơi thở nồng nàn vị ân ái...

Một cô gái có mái tóc đen tuyền óng mượt xoắn ngang lưng, sống mũi cao thẳng, đôi mắt hơi xéch lên yêu mị, đôi môi đỏ mọng đầy hấp dẫn. Cô mặc chiếc váy đen bó sát, để lộ đường cong mỹ miều, phong tình vạn chủng.

Chiếc vali đen bóng loáng lăn đều đều đằng sau cô...

Chiếc Cadillac sang trọng đỗ lại, cô ta tự tin ngồi vào trong, cất giọng,

" Đi thẳng đến chỗ của Yết cho tôi "

8:30 am -

Thiên Yết ngồi xử lý đống tài liệu mấy ngày hôm nay, đồng thời cho người dẹp hết tất cả những chuyện liên quan đến bữa tiệc tối qua, thu hồi mọi bài viết của truyền thông. Hắn không muốn Cự Giải đọc mấy cái này.

" Tổng Giám đốc, tiểu thư My Ánh Taylor muốn gặp Tổng Giám đốc, hiện đang chờ ở ngoài ạ "

Cô thư ký vào báo cáo. Hắn hơi nhếch môi, phẩy tay,

" Mời vào "

My Ánh đi vào, đứng trước bàn làm việc của hắn, tháo bỏ cặp kính râm,

" Yết, lâu rồi không gặp "

" Đến đây làm gì? ", Hắn hỏi giọng lạnh lùng, không thèm ngẩng lên nhìn cô gái trước mặt.

" À, là như thế này, em không muốn làm ảnh hưởng đến hôn sự của anh với cô Thượng Quan, em đến để hủy hôn thôi "

" John Taylor đồng ý cho cô hủy hôn cơ đấy, nói đi, muốn gì? "

" Anh quả nhiên thông minh, người làm ăn có khác, có đi có lại. Em muốn một đêm thôi, em sẽ hủy hôn "

" Cô điên à? ", Một giọng nói thanh thoát từ phía cửa. Cự Giải qua một đêm trở nên quyền rũ hơn, dáng vẻ yêu hoặc của một phụ nữ không kém phần hấp dẫn.

My Ánh nhú mày,

" Thân thể của cô không tồi! Nhưng cũng không xứng với Yết "

Cự Giải trong lòng đã sớm bức mình cái loại đàn bà này, cô lại gần thì thậm vào tai My Ánh,

" Không xứng cái mẹ gì - - Cái loại như cô thì xứng à? Không ngại nói cho cô biết, đêm nào cũng là tôi triền miên với Yết, tuyệt vời vô cùng, thỏa mãn vô cùng ~ Giường chỉ đủ hai người nằm, cô có muốn nằm gằm giường xem tôi ân ái không? "

My Ánh tức đến hộc máu, khuôn mặt trắng bệch tức tưởi đi ra ngoài.

Cái thể loại này đã sớm trong dự liệu của Cự Giải. Cô đi đến bên cạnh Thiên Yết nhìn hắn, hắn kéo cô vào lòng,

" Nói cái gì thế? "

Cô hất tay hắn,

" Nói gì kệ tôi, anh có vị hôn phu rồi cơ đấy, thế mà tôi còn không biết cơ? "

" Giải Giải, em.. "

" Hừm, bao giờ tổ chức hôn lễ thì gửi giấy mời đến Nam Cung gia và Thượng Quan gia, tôi sẽ đến "

Nói đoạn, Cự Giải đi ra ngoài.

Cánh cửa đóng sầm lại...

Thiên Yết trầm ngâm suy nghĩ... Quả thật đáng ra hắn nên giải quyết việc này trước khi cùng Cự Giải có quan hệ. Cô bỏ đi rồi, ngộ nhờ lại đi linh tinh thì hắn biết đi đâu mà tìm? Thực sự mong hắn cưới người khác như thế à?

" Alo? "

" Gì thế? ", Sur Từ ngập ngừng ngập dài.

" Cho tớ gặp Nhân Mã "

Bên đầu bên kia, Sur Từ nhảy dựng lên ầm ỹ,

" Cậu muốn gặp vợ tớ làm gì? Há? Sao? "

" Cự Giải... Ừm... Cô ấy... Đổi tớ "

Sư Tử cười ha hả như điên bên đầu bên kia, nguyên lai nằm bò ra ghế sofa cười lăn lộn, hấn vẩy vẩy tay với Nhân Mã,

" Vợ, em rề gặp này "

" Alo, Thiên Yết hả? "

" Ừm, Nhân Mã, Làm thế nào để Cự Giải tin tôi, cô ấy hết giận mới cử hành hôn lễ được, cái này... Thật sự không có kinh nghiệm "

Nhân Mã mỉm cười,

" Như thế này nhé, Bla bla...abc...xyz.... "

Cự Giải nằm dài người ở cánh đồng cỏ vùng ngoại ô thờ dài sườn sượt... Việc này thật sự làm khó cô. Cô biết, việc hai nhà tài phiệt liên hôn sẽ có ảnh hưởng rất lớn đến thương trường thế giới. Cứ như thế hủy hôn chỉ sợ bên kia sẽ làm âm lên.

Hơn nữa, một chữ " Tín " của một nhà kinh doanh là rất quan trọng.

Bất giác cảm thấy mình là người xen giữa mối liên hôn này, còn cha mẹ Yết sẽ nhìn cô bằng ánh mắt gì? Cũng chỉ là đứa trẻ mồ côi sống ở nhà anh họ. Cô chẳng có bối cảnh gì.

" Alo, Nhân Mã à... "

" Sao nghe giọng cậu ỉu xìu thế? "

Cự Giải mặc kệ việc Mã Mã không thấy gì, lắc lắc đầu, " Không, tớ thấy tâm trạng chút thôi. Có phải tớ ích kỉ lắm không? "

" Bình tĩnh đã, cậu nói rõ xem nào? "

" Tớ chỉ muốn anh ấy nhìn tớ, trái tim anh ấy chỉ có tớ. Nhưng tớ rất sợ, người tình anh của xã hội như anh ấy có bao nhiêu phụ nữ theo đuổi... Tớ lại không có bối cảnh, cũng chẳng biết gì nhiều... Tớ... "

" Giải à... Cái này... "

Tút... Tút... Cự Giải đập máy.

Sao đến bây giờ cô mới nhận ra rằng mình ích kỉ?

Yêu Thiên Yết, cô giúp gì được cho hấn?

Ngày ngày ở nhà chờ hấn trở về?

Cự Giải cười nhẹ, thiếp ngủ giữa cánh đồng hoang vắng.

Thiên Yết đứng cách đó không xa, đem toàn bộ tất cả nghe được hết. Hấn siết chặt tay đến độ nổi gân cốt lên... Chậm chậm bước lại gần Cự Giải, ngồi xuống bên cạnh cô, bàn tay to gạt những sợi tóc rối trên trán cô,

" Ngốc... Trước đây chỉ biết học và vui cười, sao bây giờ lại suy nghĩ nhiều vậy? "

Ngừng một lúc, hấn bế cô lên ôm vào lòng, để mặc cô ngủ ngon trong vòng tay mình, hấn khẽ thì thầm,

" Xin lỗi... Là tôi làm em không đủ tin tưởng... Là tôi không đủ, em không có lỗi... Người có lỗi là tôi... "

Xe phóng vun vút trên đường cao tốc, Thiên Yết lúc lái xe thỉnh thoảng lại quay sang nhìn cô, lúc Cự Giải ngủ rất đáng yêu.. Hai mắt nhắm nghiền, lông mi dài, chốc chốc môi lại hé ra mấp máy. Dễ thương quá đấy.

Sao giờ hấn mới nhận ra nhỉ?

Vợ hấn đẹp thật đấy!?

Nhưng đột nhiên, đột ngột một tiếng, cửa kính xe vỡ tan tành. Chiếc xe tải đằng sau đột ngột đâm sầm vào xe của Thiên Yết, tiếng súng liên tiếp nổ hướng về xe của hấn.

" Shit! "

Thiên Yết quay xe 360° vừa tránh đạn vừa tìm ra có bao nhiêu tên bắn tỉa. Hai bánh xe đằng sau nổ lốp do chiếc xe tải chết tiệt kia.

Vướng cô, hấn không thể làm gì.

Từ ngày gặp cô, hấn không quên rằng mình cần bảo vệ cô gái nhỏ này, nhưng lại quên rằng hấn là trùm xã hội đen máu lạnh vô tình. Chắc chắn có người biến Cự Giải làm điểm yếu của hấn.

Liên tiếp có xe đi qua ném bom và lựu đạn vào trong xe hấn.

Lần này, nếu như không thể qua được...

Hấn sợ cô gặp nguy hiểm...

Nếu như Cự Giải chết đi... hấn... Không dám nghĩ đến.

" Cô bé, an toàn sống sót cho tôi... "

Trước khi một vụ tai nạn kinh hoàng xảy ra, hấn đã kịp sử dụng nút khẩn cấp của siêu xe, đem ghế lái phụ của Cự Giải bay ra ngoài.. Thật may cô vẫn đang ngủ say, hấn đã sớm cho cô một liều thuốc ngủ...

Cự Giải vừa rơi bịch xuống thảm cỏ bên đường. Một tiếng nổ kinh hoàng dội lên cả khu đó...

Chiếc xe của hấn... Nổ...

Tiếng nổ lớn làm cô giật mình tỉnh giấc, nhìn lại hoàn cảnh của mình, lại nhìn chiếc xe vừa nổ bên đường. Trái tim cô thất lại...

" Đừng. Không phải Thiên Yết đâu, là người khác đấy, chắc là taxi thôi... "

Cự Giải lao đến bên đường, xe cảnh sát cùng xe cấp cứu cấp tốc đi đến, người ta giữ ngăn không cho cô vào bởi nguy hiểm.

Khi cảnh sát vừa lùi một thi thể đặt lên cang, máu me chảy ròng ròng, khuôn mặt biến dạng không rõ. Cự Giải hoảng hồn, ngất lịm đi.

Thiên Yết...

Không phải là anh đúng không? Anh là Thiên Yết tổng tài, là lão đại của giới ngầm, là người hoàn hảo, anh sẽ không chết đúng không?

Ờ?

Người kia, sao trông quen thế?

Cự Giải chạy với theo bóng lưng đang đi trước mình kia, miệng không ngừng gọi,

" Yết à... Yết... Yết... "

Hấn quay lại nhìn cô,

" Cô là ai? "

" Ahhhh... ", Cự Giải giật mình tỉnh giấc, đảo mắt nhìn xung quanh. Ác mộng vừa rồi quả thực rất kinh khủng.

Trán cô ướt đầm mồ hôi, đầu óc choáng váng nhưng vẫn còn nhận ra mình đang trong bệnh viện.

Yết đâu rồi?

Cự Giải lao ra khỏi giường bệnh, mở cửa định chạy ra ngoài tìm bác sĩ...

Cô hỏi bệnh nhân trong vụ tai nạn xe vừa rồi, sau đó chạy một mạch đến..

Cạch...

Cửa phòng bật mở...

Vì sao? Vì sao người nằm kia lại bị phủ khăn trắng? Vì sao vẻ mặt của mấy bác sĩ lại như thế kia? Cự Giải vùng người lao vào nhưng y tá và đồng loạt bác sĩ giữ chặt cô...

" Chúng tôi đều rất tiếc, cô gái trẻ... Nén đau thương. Anh ấy... Đi rồi "

Bạn đang đọc truyện *Dòng Thời Gian Tình Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Chương 14: Wedding Candy ~

Cự Giải thần thờ gạt đám bác sĩ ra, mặc kệ những vết thương trên cơ thể rỉ máu dần vệt cô. Bước đến bên giường, ngồi sụp xuống bên cạnh cái xác đã được phủ kín, hai dòng nước mắt chảy dài...

" Em yêu anh... "

" Đến chồng mình cũng nhận làm người, em còn dám nói yêu cái xác chết à? "

Một giọng lạnh lùng bá đạo vang lên ngoài cửa, Cự Giải quay ngoắt người lại...

Ai kia?

Thiên Yết tặng cho cô một cái nguyệt dài,

" Vợ tôi, em lại mong tôi chết thế à? Không phải tưởng mình nhìn thấy ma đó chứ? "

Cự Giải vỡ òa lao vào lòng Thiên Yết, giọng nức nở như trẻ con,

" A... Em yêu anh, em yêu anh, em yêu anh, yêu anh nhất trên đời, anh không chết... Thiên Yết, em yêu anh... Hu hu... "

Thiên Yết cười chua xót ôm trọn lấy Cự Giải, không phải hấn kịp nhận ra trong đám xe đi qua có thuộc hạ của mình thì chắc chết đến nơi rồi. Để Cự Giải như thế này, hấn thật không nỡ...

" Đừng khóc... "

" Kệ em đi... Hức hức... Mai đi kết hôn cơ "

"... " Thiên Yết mỉm cười nhìn thiên hạ trong lòng. Một giờ không gặp hấn đã sốt ruột gần chết rồi. Cả đời không gặp, chi bằng đừng sống làm gì. Hấn yêu vợ nhất cái hệ mặt trời này.

Cơ mà ai đó vẫn khóc rung rức, nước mắt nước mũi tèm lem lên áo hấn làm Yết dờ khóc dờ cười, hạ giọng bảo một câu,

" Người ta nhìn kia "

Quả nhiên có hiệu nghiệm, Cự Giải im bật, hai mặt đỏ bừng áp chặt khuôn ngực Thiên Yết, tiếng lí nhí vọng ra...

" Em muốn về... "

" Được, anh đưa em về ",

Hấn cúi xuống bế cô lên đi thẳng ra khỏi bệnh viện. Cô hoảng hốt,

" Anh đang bị thương? "

Hấn nhìn cô cười nhẹ,

" Không có, vẫn rất khỏe "

" Thôi đừng, anh sẽ mệt đấy, hao tổn sinh lực như thế thì... "

Ai đó ngắt lời cô,

" Thì không thỏa mãn được vợ à? Cứ về đến nhà rồi vợ muốn làm thụ hay làm công anh đều chiều "

"... "

Ngồi trong phòng làm việc điều hòa mát lạnh, nhiệt độ cơ hồ hạ đến mức không thể thấp hơn. Vậy mà hàn khí của vị tổng tài kia vẫn không ngừng lạnh lẽo như băng.

" Là cô ta đúng không? "

Là một câu hỏi nhưng ai cũng nghe ra, là sự khẳng định, Mỹ Ảnh Taylor đã xong đời.

" Lập tức đi đem đầu John Taylor đến cho cô ta, con làm cha chịu đi "

Rm.. Rm..

Hàn ý trong mắt lập tức tan biến, biến thành sự sùng nịch yêu thương không hề che giấu khi hắn nhìn cái điện thoại - _

" Alo? Nhớ anh à? "

" Nhớ, nhớ muốn chết luôn được chưa? Hôm nay đi chơi với em đi "

" Em muốn đi đâu? "

" Đi đâu cũng được, anh đưa em đi "

Hắn suy nghĩ một lúc, rồi gật đầu cười,

" Được "

Hắn đưa cô đến cánh đồng cỏ lau mà hôm trước Cự Giải đến. Những cơn gió làm cho cánh đồng lau ngã về một bên, gió vương vấn lấy mái tóc cô... Cự Giải để mặc bàn tay to ấm áp của hắn kéo mình đi, cô chỉ nhìn vào bước chân, vừa đi vừa ngân nga nhỏ.

Sau đó...

Cô hỏi, " Vì sao lại đưa em đến đây thế? "

Hắn kéo Cự Giải lên ôm ngang vai cô... Thật ra hắn muốn nói rằng, từ hôm trước, ở nơi này, tại đây. Lúc cô nói chuyện, hắn đã nghe thấy tất cả.

Lúc đó rất muốn lao đến ôm lấy cô sau đó nói đời đời kiếp kiếp chỉ yêu mình cô...

Nói rằng, hắn yêu cô hơn cả mặt trăng và mặt trời...

" Tuần sau chúng ta sẽ tổ chức hôn lễ "

:v

Gương mặt cô thoáng qua vẻ hờn tủi,

" Em chưa đồng ý nhé "

Thiên Yết chỉ cười, lấy trong túi áo ra một chiếc hộp nhung đỏ, mở ra... Bàn tay to cầm lấy chiếc nhẫn kim cương nhỏ xinh xắn, quỳ xuống bên cô,

" Có làm vợ anh không thì bảo đây? "

" Không "

Thôi được, đùa chút xíu. Hắn nghiêm túc nhìn cô, tay hắn bao trọn bàn tay nhỏ của Cự Giải, ai đó ngại nói tiếng việt - _

" I love you, so much, more than anything in the world, more than my life... Will you marry me? "

" I do "

Một tuần sau

~Giữa một cánh đồng hoa thơm ngát đẹp tuyệt trần mọc lên cả một nhà thờ lớn vô cùng, điều vô cùng đặc biệt là nhà thờ lớn này được làm từ kẹo, bánh ngọt.

Xung quanh là núi giả được dựng lên sau đó là điều hòa lạnh để giữ cho nhà thờ kẹo ngọt được nguyên vẹn.

Nhà thờ vừa đủ rộng để tổ chức hôn lễ, tường làm bằng những tảng chocolate dày cộm, trắng sữa, cửa sổ là những cây kẹo que thật dài. Mái nhà thờ từ hàng nghìn những viên kẹo nhỏ sắc màu kết vào, ánh nắng chiếu qua thì vô cùng lung linh.

Thiên Yết nhàn nhã ngồi thưởng trà, Sur Tử và Bảo Bình ngồi bên cạnh hần cười cợt,

" Yêu vợ ghê nhỉ? Làm cả thứ to đùng như thế này trong vòng một tuần? "

Hần cười mỉm mãi, " Chứ sao "

Sur Tử ôm mặt rầu rĩ, " Mã Mã nhà tớ mà biết thì nhất định đem tớ thành kẻ tồi tệ mất, tớ phải đi tổ chức lại hôn lễ mới được "

" Ồ, bởi vì vợ tớ là người hạnh phúc nhất quả đất, may ra sau đó đến lượt vợ cậu "

Bảo Bình hơi đen mặt,

" Máy chú có vợ rồi thì không coi anh mày ra cái gì à? "

" Ồ ", Thiên Yết cười đều.

" Mày chuẩn bị gọi tao một tiếng anh vợ đấy em ạ, ờ nữa đi "

"... "

Ngày hôm sau là ngày đại hôn của Scorpion tổng tài, nhưng là chẳng mời nhiều người đến, với diện tích nhà thờ thì có lẽ tất cả người quen thân sẽ đủ.

Cự Giải trong bộ váy cô dâu đẹp tuyệt vời, được Thiên Yết đặt làm cả trăm viên kim cương, chưa kể còn có các loại đá quý tỉ mỉ khác. Chỉ riêng vương miện của cô đã đính vô vàn kim cương, tổng " thiệt hại " lên tới hàng tỉ USD.

Cô cho đến bây giờ vẫn không hay biết gì về nhà thờ kẹo ngọt mà hần làm. Tuy hai người đã đạt đến cảnh giới " gần gũi ", " thân mật " nhất rồi. Nhưng cô vẫn thấy vô cùng hồi hộp.

" Thím ê, ngồi yên đi hộ cái "

Song Ngư nhàn nhạt quăng một câu, nhìn cái cảnh bà í đi ra đi vào đúng là hoa mắt. Nhân Mã cười gian tà,

" Động phòng chán chê rồi, còn bày đặt làm thơ con ngây thơ à? "

----- Bên phòng sát vách -----

Bảo Bình liếc mắt nhìn Thiên Yết, xì một tiếng,

" Mặc cái bó khi gì cũng đẹp "

Sur Tử vênh, " Không bằng tớ "

"... ", Hần quả thực không còn gì để nói với hai thằng bạn này. Nhiều lúc tự hỏi hôm nay có phải ngày cưới không? Hai thằng này có phải bạn mình không?

Bà nội hần đột nhiên đi vào, ánh mắt trêu mến nhìn cháu trai,

" Mày làm xấu mặt bà quá, giờ mới rước nó về, đúng là thằng đàn độn "

Ai cũng biết chủ tịch bề ngoài là lão phật gia hiền từ dễ mến dễ thương. Lại còn tốt bụng, nhân từ, thanh cao giản dị. Nhưng thực chất, bà luôn bắt nạt cháu trai mình, vui dập thẳng bé tới bên - _ -

Sur Tử không lạ gì cảnh này, chỉ cười sung sướng phụ họa theo,

" Nó ngu thật nhờ bà nhờ? "

Bà gật gật, " Đúng, quá ngu "

Giờ lành đến, tèn ten ten ten, tèn tèn tèn ten, nhạc nhẽo bắt đầu nổi lên. Sur Tử, Nhân Mã cũng đã vào chỗ ngồi. Bảo Bình chạy đi làm phù rể cùng Song Ngư làm phù dâu.

Còn có hai đứa trẻ trâu đi rải cánh hoa

~Nói chung hôn lễ rất linh đình.

Thiên Yết đứng chờ Cự Giải, trong lòng nhộn nhạo muốn chết, nhưng ngoài mặt vẫn giữ thái độ bình thản. Bà nội hay bảo là, "Mày là thằng vô trách nhiệm"

Cự Giải thật sự được lão phật gia nắm tay chuẩn bị bước vào lễ đường, quả nhiên một phút nông nổi, cô hét lên,

" Là bà ạ? " (Xem lại chap 1 nếu không nhớ)

" Đứng rồi con yêu "

" Sao... Bà... Hóa ra... "

Bà lão đưa tay gỡ gỡ đầu như trẻ con, cười hi hi,

" Thật ra chuyện hai đứa ta cũng nhúng tay ít nhiều... Hi hi.. Đừng giận "

Nhưng khi cánh cửa bánh kem to đùng được mở ra, cô thật sự choáng, Yết đứng đằng kia, ở đó, đẹp ơi là đẹp.

Xung quanh thật nhiều kẹo -_- (klq)

Khi đã đứng trước mặt hắn rồi, cô vẫn tự đưa tay捏捏 má mình. Lão thiên a, không phải mơ.

Nhưng đột nhiên cả cơ thể cô áp chặt vào người hắn, Thiên Yết cúi xuống bá đạo hôn lấy cô, bàn tay trụ vững sau gáy cô. Nụ hôn triền miên chưa có hồi kết.

Cha xừ " e hèm " một tiếng,

" Thiên Yết, con có đồng ý... "

" Không cần đọc nữa, con đồng ý "

Hắn vội vàng sốt ruột ngắt lời cha xừ, khỏ thân ông già, quay sang nói với Cự Giải,

" Con có đồng ý... "

" Không, cái này phải hỏi con, cô ấy không đủ thẩm quyền. Con đồng ý cho cả hai. Cha về được rồi "

"... "

Sau khi hôn lễ tổ chức xong, tất cả ra về. Ánh nắng trưa chiếu qua những viên kẹo nhiều màu sắc, nhà thờ kẹo ngọt trở nên lung linh đẹp đẽ lạ thường.

Giữa nhà thờ chỉ còn có hai người nằm dài ra thảm cỏ nhìn nhau, Cự Giải cười ngọt ngào,

" Làm cái này cho em à? "

" Tất nhiên, thích ăn trần nhà không, anh bóc cho? Hay là ăn cửa sổ nhé? "

Lãng mạn, cứ như thế bị Thiên Yết phá hoại, đúng là không thể chấp nhận được. Nhưng là, hắn đột nhiên nói,

" Anh yêu em "

" Em biết "

" Có một điều em không biết, anh yêu em từ rất lâu rồi, rất nhiều năm về trước... Em thích trẻ con không? Gọi nhiều trẻ con đến đây " xử lý " nhà thờ này nhé? "

Kết quả, nguyên năm trường mầm non được đưa đến, trẻ con tíu tít bóc bóc cạy cạy ra ăn. Có những đứa lè cả lưỡi ra dính vào tường chạy một phát từ đầu đến cuối nhà thờ, sau đó ụp mặt vào đồng bánh kem.

Cảm giác hả hê

~Nhưng bản thân cô cứ cảm thấy có gì đó không đúng lắm.. Ngồi trong lòng hắn, cô bẹo bẹo má hắn, kéo kéo ra hai bên,

" Từ rất lâu rồi là sao? "

Hắn nắm lấy tay cô,

" Em muốn biết? Quên rồi à? "

Thấy Cụ Giải ngây người ra đó, Thiên Yết mới hạ giọng thì thầm như câu chuyện cổ tích xa xưa có hoàng tử yêu công chúa,

" Ngày xưa ngày xưa... Có một lần, khi hoàng tử còn bé xíu, đến nhà bạn của hắn chơi, sau đó gặp một cô bé vô cùng xinh xắn đáng yêu.... "

- The End -

P.s: thật ra ta muốn triển câu chuyện mà Yết đang kể ý mà. Chờ đi, sẽ có ngoại truyện. Kì cơ mà lại kết thúc vội rồi nhỉ?

Bạn đang đọc truyện *Dòng Thời Gian Tình Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Truyện Về Nhiều Năm Trước

Truyện là, vào một ngày nọ vô cùng đẹp trời. Trong một căn biệt thự lộng lẫy xa hoa, có một đứa bé trai vô cùng đáng yêu. Cậu mới bảy tuổi, đang ngồi học trong phòng.

Tuy mới bảy tuổi nhưng quả thực kiến thức học đã vượt xa rất nhiều những trang bạn cùng lứa. Chán nản quẳng bút sang một bên, cậu hậm hực,

" Bài gì mà rõ là dễ, làm cái này thì mình ngu đi mất thôi "

Kính cong

~Tiếng chuông vang lan cả biệt thự, cậu bé mở laptop ra, miệng cười cười, chạy ra ban công.

" Giải Giải, mở cửa cho Yết, bạn anh đến rồi, bảo nó lên đây nhá "

Dưới xích đu ngoài vườn, một cô bé chừng năm tuổi có mái tóc tím ngắn ngắn gật đầu cười ngoan ngoãn,

" Vâng ạ "

Cụ Giải chạy ra ngoài cổng, ần ần mật khẩu các loại khóa rồi ngó ra ngoài. Cô bé nhìn thấy Thiên Yết đang chăm chăm nhìn mình. Hơi bối rối, Giải nở nụ cười thân thiện,

" Chào anh ạ "

" Ủm, Bảo Bảo có nhà không? "

Thiên Yết từ nhỏ có vẻ không mấy thân thiện lắm, có phần thờ ơ ít nói nhưng không đến mức lạnh lùng.

Cụ Giải nghiêng đầu gật gật nhìn hắn,

" Dạ có ạ, anh vào nhà đi, em khóa cổng cho, Bảo Bảo anh ý ở trên tầng ạ "

Cậu đi thẳng vào trong tìm Bảo Bình.

Cụ Giải nhanh chóng khóa cửa, sau đó nhìn quay sang nhìn ông quản gia,

" Anh ý lần đầu đến nhà mình ạ? "

Ông quản gia gật đầu cười,

" Tiểu thư, bình thường toàn là các thiếu gia khác đến nhà Yết thiếu gia, ở đây nhiều năm rồi, mới thấy Yết thiếu gia đến đây "

Cụ Giải ồ một tiếng, đôi mắt to chớp chớp hơi cười. Cô bé lao vội vào trong nhà, nhưng vừa đến bậc tam cấp liền vấp chân ngã. Thiên Yết quay người lại,

" Có sao không? "

Cự Giải lóang cuống đứng dậy, nén đau chân mà mỉm cười với Yết,

" À, em nghĩ chắc lần đầu anh đến nên có vẻ không rõ phòng của anh trai ở đâu, em định chỉ cho anh "

Đôi mắt tím sẫm của Thiên Yết khẽ dao động, cậu bé tiến lại gần cô, chìa bàn tay nhỏ ra,

" Lần sau cẩn thận, đi thôi, tôi quả thật không biết phòng Bảo Bảo ở đâu "

Nhưng là chính bản thân cậu bé cũng bất ngờ, không nghĩ cô bé này nhanh nhẹn như thế đã đứng lên, kéo tay cậu chạy vèo vèo lên tầng.

Bàn tay bé con này nhỏ thật đấy nhỏ hơn cả tay cậu, bé xiu.

Cửa phòng mở ra, Bảo Bình đâm cái búp vào người Thiên Yết,

" Lộn, cậu đi đâu suốt cả tuần nay tớ không liên lạc được, giờ tự nhiên vác xác đến đây, nói xem, có chuyện gì? "

Thiên Yết hơi quay mặt đi, lảng tránh cái nhìn của thằng bạn thân,

" Mai tớ đi Mỹ rồi, không biết bao giờ mới về, có thể là sẽ ở đấy luôn "

Bảo Bình giật mình nhìn Yết, cậu biết bố mẹ Yết mới mất đi để lại cho Yết và bà cậu một đồng chồng chất ngồn ngang ở tập đoàn như thế. Lại nhìn sang Cự Giải, em ấy cũng khổ thân như thế.

" OK, cậu đi rồi tớ cũng rất buồn, như thế này đi, gọi Sur Tử, Nhân Mã với Song Ngư sang đây chơi, quẩy hết mình ngày hôm nay đi "

Thiên Yết hơi cười, gật gật đầu, ánh mắt hơi nhìn sang Cự Giải. Chết tiệt, đôi mắt của em nhỏ này lúc nào cũng buồn buồn như thế sao?

Nửa tiếng sau, sau khi tất cả tụ tập đông đủ lại rồi, việc đầu tiên chính là đi siêu thị. Yeah! Thử tưởng tượng có 6 đứa nhỏ xinh đẹp như thiên thần, dùng siêu xe và thẻ tín dụng tỉ đô đi mua đồ thì oách xỏ lách như thế nào:)

Bảo Bình phụ trách đẩy xe, Song Ngư đi bên cạnh cầm Ipad lướt thực đơn. Nhân Mã với Sur Tử thì chạy loăng quăng ầm ĩ xem hết cái này đến cái kia.

Cự Giải chỉ đi chậm chậm ngó xung quanh, Thiên Yết hai tay đút túi quần nhàn nhạp đi bên cạnh cô bé.

Song Ngư kéo kéo tay áo Bảo Bình,

" Anh, bột mì, mật ong "

Bảo Bình lại í ới, " Mã, Lion, bột mì, mật ong, đi tìm đi "

" Anh, trứng, dâu tây, chocolate "

" Giải, Yết hai đứa đi nốt đi "

Thiên Yết quay sang nhìn cô bé,

" Đi thôi, em muốn tìm gì trước? "

Sở dĩ cậu mở lời là bởi vì không hiểu sao từ lúc lên phòng, mặt cô cứ buồn buồn làm sao ấy. Dù sao hẳn cậu cũng là nam nhân, không thể bỏ mặc hoa ngọc thế kia được.

Cự Giải cắn môi,

" Chocolate ạ "

Đến quầy chocolate có bao nhiêu là kẹo chocolate, kẹo bảy màu, ngũ sắc, con vật, kẹo mút cứ lấp lánh cả lên. Cự Giải " oa " một tiếng,

" Nhiều kẹo thật đấy:) "

" Thích không? "

Cô bé gật gật đầu chạy đến chỗ chocolate, có rất nhiều loại... Cơ mà đột nhiên bé con nhìn thấy hộp chocolate có hình trái tim này, còn có hình cô dâu chú rể nữa.

" Ủầy ~ có phải hai người này cưới nhau sẽ ăn được nhiều kẹo không. Cả nhà thờ bằng kẹo luôn. Nhá, có tường bằng chocolate ăn thoải mái, với cả cửa sổ bằng kẹo mút nữa, với cả... "

Đang nói dở tự dưng cô nhìn sang Thiên Yết, ánh mắt hơi ngại,

" Em nói hơi nhiều, thấy chocolate rồi, đi tìm dâu tây đi "

Cự Giải ôm hai bịch chocolate to tướng đi trước, cậu lững thững bước đằng sau nhìn cô bé. Hai cái bịch kia to hơn người cô ấy chứ, Yết nghiêm nhiên bước nhanh hơn ngang vai cô.

" Để tôi cầm, em tập trung tìm dâu tây là được rồi "

Nói đoạn, nhẹ nhàng cầm lấy hai bịch to dùng trên tay cô.

Về đến nhà tiệc tùng ầm ĩ lên. Trẻ con bật nhạc ầm ầm đòi lao vào bếp. Cơ mà nghĩ lại thôi, đi siêu thị là oai rồi.

Tính ra tính vào, đành chạy vào trong rạp mini ở cạnh phòng Bảo Bình mà xem phim, chỉ có Cự Giải là vào bếp. Bình thường cô bé vẫn đứng nhìn các bác đầu bếp làm

Hm.. Giải đứng quấy bột...

Người thì nhỏ bé, cô phải đứng lên ghế để cao bằng cái bếp, sau đó ra sức quấy, quấy một lát lại đưa tay vén tóc, bột trắng dính cả vào mặt.

Thiên Yết từ đằng sau tiến lại gần, gỡ cái muôi ở trong tay cô ra, bỏ vào bát. Sau đó cậu kéo tay cô vào nhà tắm, vắt khăn lau bột trên mặt cô.

Từ đầu đến cuối không nói câu nào.

" Anh "

" Ừm? "

" Em đang quấy bột mà? "

" Quấy bột như em thì đến bao giờ tôi mới được ăn bánh đây? "

" Em... "

Cơ mà chưa kịp nói gì, Yết đã kéo tay cô vào rạp phim riêng của Bảo Bình. Bọn trẻ trau này, Mã Mã và Lion cứ thích chọn phim tình cảm Hàn Quốc để xem. Ngươi với Bảo Bảo cũng chẳng phản đối, rất phấn khích là đằng khác.

Ầy ~ hai đứa trẻ Yết - Giải ngồi xem film tình cảm không khác gì xem khi ăn cơm nguội, hai đứa vừa ngâm thơ vừa trong sáng như thể này cơ mà.

Nhưng có một đoạn... Cầu hôn.

Nam chính cầu hôn nữ chính trước cả cánh đồng hoa lãng mạn vô cùng.

Bọn Nhân Mã, Sư Tử, Song Ngự, Bảo Bình uầy uầy ù ôi ầm ĩ cả lên, xong rồi thì eo ơi các kiểu. Kinh nhò

~Chỉ có Cự Giải ngồi im nhìn cảnh đấy, trông mặt long lanh không rời màn hình.

Yết lại nhìn cô bé, ánh mắt mông lung.

16 năm sau -

" Bà, để con đưa bà đi xem qua khu trung tâm mua sắm mới nhé? "

" Ừ ", Bà lão gật đầu nhìn Yết cười sung sướng. Lâu lắm rồi về nước nó mới đưa bà đi mua đồ.

Bà đi loay quanh mãi, cuối cùng dừng lại ở đồng giấy vệ sinh, lăm lăm,

" Sao giấy vệ sinh gì mà sặc sỡ vậy? "

Thiên Yết định vẫy tay ra hiệu nhân viên đến giải thích cho bà thì đột nhiên, một cô gái xinh đẹp tóc xoăn bồng bềnh màu tím đến bên bà hẳn,

" Bà, bà định lấy bịch giấy vệ sinh ở trên kia ạ? "

Thiên Yết ngừng lại. Hẳn nhìn cô một hồi lâu sau đó nở một nụ cười nhiều năm nay chưa xuất hiện.

Cô bé. Anh tìm thấy em rồi...

Bạn đang đọc truyện *Dòng Thời Gian Tình Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

